

ธนาคารแห่งประเทศไทย
BANK OF THAILAND

รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 2 ปี 2567

รายงานนโยบายการเงิน

รายงานนโยบายการเงินจัดทำขึ้นเป็นรายไตรมาส โดยเจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) เพื่อสื่อสารแนวความคิดและเหตุผลของการตัดสินใจดำเนินนโยบายการเงินของคณะกรรมการฯ ต่อสาธารณชน และ (2) เพื่อเสนอประมาณการเศรษฐกิจและแนวโน้มเงินเฟ้อ ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดที่คณะกรรมการฯ ใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินนโยบายการเงิน

คณะกรรมการนโยบายการเงิน

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ	ประธาน
นางอลิศรา มหาสันทนะ	รองประธาน
นางรุ่ง มัลลิกะมาส	กรรมการ
นายไพบูลย์ กิตติศรีกังวาน	กรรมการ
นายรพี สุจริตกุล	กรรมการ
นายรุ่งโรจน์ รังสีโยภาส	กรรมการ
นายสันติธาร เสถียรไทย	กรรมการ

การดำเนินนโยบายการเงินของไทย

คณะกรรมการนโยบายการเงิน

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประกอบด้วย ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ 2 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก 4 คน เพื่อให้การดำเนินนโยบายการเงิน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีตัวแทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการดำเนินนโยบายการเงิน

กนง. ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเพื่อแบบยืดหยุ่น โดยให้ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพด้านราคาในระยะปานกลางเป็นเป้าหมายหลัก ควบคู่กับการดูแลเศรษฐกิจให้เติบโต อย่างยั่งยืนและเต็มศักยภาพ และการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการช่วยรักษาเสถียรภาพด้านราคาและการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว

เป้าหมายของนโยบายการเงิน

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2566 อนุมัติเป้าหมายของนโยบายการเงินที่เป็นความตกลงร่วมกันระหว่าง กนง. กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยกำหนดให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ 1-3 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาสำหรับระยะปานกลางและเป็นเป้าหมายสำหรับปี 2567 ทั้งนี้ ในกรณีที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนที่ผ่านมา หรือประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนข้างหน้าเคลื่อนไหวออกนอกกรอบเป้าหมาย กนง. จะมีจดหมายเปิดผนึกถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงสาเหตุ แนวทางดำเนินการ และระยะเวลาที่คาดว่าจะอัตราเงินเฟ้อจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย โดยจะมีจดหมายเปิดผนึกทุก 6 เดือน หากอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยตามแนวทางข้างต้นยังคงอยู่นอกกรอบเป้าหมาย

เครื่องมือในการดำเนินนโยบายการเงิน

กนง. กำหนดให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ทำธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรแบบทวิภาคี (Bilateral Repurchase Rate) ระยะ 1 วัน เป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อแสดงถึงทิศทางของนโยบายการเงินตามที่ กนง. กำหนด

กนง. ดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ (managed float) โดยจะดูแลให้อัตราแลกเปลี่ยนไม่เคลื่อนไหวผันผวนมากเกินไป เพื่อให้อัตราแลกเปลี่ยนมีเสถียรภาพและสอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

การประเมินภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาข้อมูลรอบด้านทั้งจากแบบจำลองทางเศรษฐกิจมหภาค ข้อมูลรายสาขาเศรษฐกิจ รวมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นโดยตรงจากผู้ประกอบการทั้งธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วประเทศ และสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการประเมินภาวะและแนวโน้มทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างถูกต้องแม่นยำ ครอบคลุมทุกมิติทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค

การสื่อสารนโยบายการเงิน

กนง. ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารนโยบายการเงินต่อสาธารณชน จึงจัดให้มีการสื่อสารนโยบายการเงินหลายรูปแบบ อาทิ (1) การเผยแพร่ผลการประชุม ณ เวลา 14.00 น. และแถลงข่าวผลการประชุมต่อสื่อมวลชนเวลา 14.30 น. ของวันประชุม (2) การเผยแพร่รายงานการประชุม (ฉบับย่อ) 2 สัปดาห์หลังการประชุม และ (3) การเผยแพร่รายงานนโยบายการเงินทุกไตรมาส

สารบัญ

ไปทีหน้า Page

บทสรุปผู้บริหาร

Special Issue เส้นทางเศรษฐกิจไทย และการผสมผสาน
นโยบายเศรษฐกิจการเงิน

1. เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลก	11
อัตราเงินเฟ้อโลก	12
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทย	13
อุปสรรคของการค้าโลก	14

2. เศรษฐกิจไทย

ประมาณการเศรษฐกิจไทย	16
การบริโภคภาคเอกชน	17
ตลาดแรงงาน	18
การใช้จ่ายภาครัฐ	19
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ	20
Box 1 แนวโน้มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	21
การส่งออกสินค้า	24
ประมาณการเศรษฐกิจไทยรายองค์ประกอบ	25
ความเสี่ยงเศรษฐกิจไทย	26
Box 2 ความท้าทายต่อการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567	27
พัฒนาการอัตราเงินเฟ้อไทยล่าสุด	33
ประมาณการอัตราเงินเฟ้อไทย	34
ตารางสรุปข้อสมมติประกอบการประมาณการ	35
ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบ	36

15

3. ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์	38
อัตราผลตอบแทนพันธบัตร	39
การกู้ยืมของภาคธุรกิจและครัวเรือน	40
ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าหนี้	41
อัตราแลกเปลี่ยน	42
ภาวะการเงินไทย	43

4. การดำเนินนโยบายการเงิน

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ	45
อัตราเงินเฟ้อ	46
เสถียรภาพระบบการเงิน	48
การตัดสินใจนโยบายการเงิน	51
ตารางข้อมูลประกอบ	52

รายงานฉบับนี้ใช้ข้อมูลล่าสุดถึงก่อนวันแถลงผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน 1 วัน (11 มิถุนายน 2567)

การประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ

เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 2.7 ทั้งในปี 2567 และ 2568 โดยแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจมาจากภาคบริการเป็นสำคัญ ขณะที่เริ่มเห็นสัญญาณการฟื้นตัวของภาคการผลิตและความต้องการสินค้าโลกที่ทยอยปรับตัวดีขึ้น โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ และกลุ่มประเทศยูโรขยายตัวตามการบริโภคในหมวดบริการเป็นหลัก ด้านเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามการขยายตัวของภาคการผลิตและการส่งออกในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 อย่างไรก็ตาม อุปสงค์ในประเทศจีนยังชะลอตัวส่วนหนึ่งจากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังยืดเยื้อ อุปสงค์ที่ชะลอลงดังกล่าวส่งผลให้จีนมีกำลังการผลิตส่วนเกินและนำไปสู่ภาวะสินค้าล้นตลาด ประกอบกับการฟื้นตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์โลกยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูง ส่งผลให้การส่งออกของประเทศในภูมิภาคเอเชียยังได้รับประโยชน์ไม่เต็มที่ ทั้งนี้ เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ายังมีความเสี่ยงจากปัญหาภูมิรัฐศาสตร์โดยเฉพาะมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่อาจรุนแรงขึ้น

เศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 และ 3.0 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) ภาคการท่องเที่ยวที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและค่าใช้จ่ายต่อคนที่มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น (Box 1: แนวโน้มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ) โดยคาดว่าจะจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะอยู่ที่ 35.5 ล้านคน และ 39.5 ล้านคนในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ (2) การบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวต่อเนื่องโดยเฉพาะหมวดบริการ แม้ชะลอลงจากปีก่อนหน้า มองไปข้างหน้า การบริโภคยังมีแนวโน้มขยายตัวจากแรงสนับสนุนของการจ้างงานและรายได้ครัวเรือนที่ทยอยฟื้นตัว (3) การใช้จ่ายภาครัฐที่เริ่มกลับมาเร่งขึ้นตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 หลัง

พ.ร.บ. งบประมาณฯ ปี 2567 มีผลบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม การส่งออกและภาคการผลิตยังขยายตัวในระดับต่ำ จากปัญหาเชิงโครงสร้างและความสามารถในการแข่งขันที่ปรับลดลง อีกทั้งสินค้าบางกลุ่มโดยเฉพาะหมวดยานยนต์ เผชิญแรงกดดันเพิ่มเติมจากอุปสงค์ต่างประเทศที่ชะลอลง (Box 2: ความท้าทายต่อการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567) ทั้งนี้ แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งหลังของปียังมีความไม่แน่นอน โดยต้องติดตามการฟื้นตัวของภาคการส่งออกและภาคการผลิต รวมทั้งแรงกระตุ้นจากนโยบายภาครัฐในระยะต่อไป

อัตราเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มทยอยปรับขึ้นเข้าสู่กรอบเป้าหมายตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ตาม (1) ราคาพลังงานในประเทศที่ปรับเพิ่มขึ้นจากการทยอยลดการอุดหนุนราคาน้ำมันดีเซล และ (2) แรงกดดันด้านอุปทานที่ทำให้ราคาหมวดอาหารสดอยู่ในระดับต่ำมีแนวโน้มคลี่คลาย โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มใกล้เคียงเดิมอยู่ที่ร้อยละ 0.6 และ 1.3 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 0.5 และ 0.9 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางยังอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย ทั้งนี้ ต้องติดตามความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจทำให้ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกสูงขึ้น รวมถึงมาตรการช่วยเหลือราคาพลังงานของภาครัฐในระยะต่อไป

ภาวะการเงินและเสถียรภาพระบบการเงิน

ภาวะการเงินโดยรวมทรงตัว อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ปรับอ่อนค่าตามการคาดการณ์ทิศทางนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกอบกับปัจจัยในประเทศในช่วงที่ผ่านมา ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับสูงขึ้นบ้างหลังตลาดปรับการคาดการณ์นโยบายการเงินของไทย ด้านต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนผ่านธนาคารพาณิชย์และตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนทรงตัวใกล้เคียงเดิม สินเชื่อภาคธุรกิจโดยรวมขยายตัวจากสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่เป็นสำคัญ โดยต้องติดตามภาวะการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ของ SMEs บางกลุ่ม สำหรับสินเชื่อครัวเรือนชะลอตัวโดยเฉพาะสินเชื่อเช่าซื้อและบัตรเครดิตตามคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลง ทั้งนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อด้วยคุณภาพที่ปรับเพิ่มขึ้นยังเป็นไปตามคาดและประเมินว่าจะไม่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด (NPL cliff)

คณะกรรมการฯ มีความกังวลต่อหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง และเห็นว่าการให้สินเชื่อควรสอดคล้องกับกระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ (debt deleveraging) เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาว จึงสนับสนุนนโยบายของ ธปท. ที่ให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อตามความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีปัญหาการชำระหนี้ นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ตระหนักถึงปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs ที่มีมาอย่างต่อเนื่อง จึงสนับสนุนการใช้มาตรการที่ตรงจุด เช่น มาตรการค้ำประกันสินเชื่อ เพื่อช่วยเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs ที่มีศักยภาพซึ่งจำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2567

ในการประชุมวันที่ 12 มิถุนายน 2567 กนง. มีมติ 6 ต่อ 1 เสียง ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี โดย 1 เสียง เห็นควรให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี

คณะกรรมการฯ ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว ขณะที่การส่งออกขยายตัวในระดับต่ำ โดยสินค้าส่งออกบางกลุ่มมีแรงกดดันเพิ่มเติมจากการแข่งขันที่สูงขึ้น ด้านอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มทยอยปรับขึ้นและประเมินว่าจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ภาวะการเงินโดยรวมทรงตัว ต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนผ่านธนาคารพาณิชย์ใกล้เคียงเดิม สินเชื่อภาคธุรกิจโดยรวมขยายตัว ขณะที่สินเชื่อภาคครัวเรือนขยายตัวชะลอลง โดยเฉพาะสินเชื่อเช่าซื้อรถและบัตรเครดิต

กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่โน้มเข้าสู่ศักยภาพและการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงิน จึงเห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมครั้งนี้ ขณะที่กรรมการ 1 ท่าน เห็นว่าควรปรับลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 ต่อปี เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่ำลงจากปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ชัดเจนขึ้น และจะมีส่วนช่วยบรรเทาภาระของลูกหนี้ได้บ้าง ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ เห็นว่ายังต้องติดตามพัฒนาการของเศรษฐกิจโดยเฉพาะการฟื้นตัวของภาคการส่งออกและมาตรการภาครัฐในช่วงครึ่งหลังของปี โดยคณะกรรมการฯ จะพิจารณานโยบายการเงินให้เหมาะสมกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อในระยะข้างหน้า

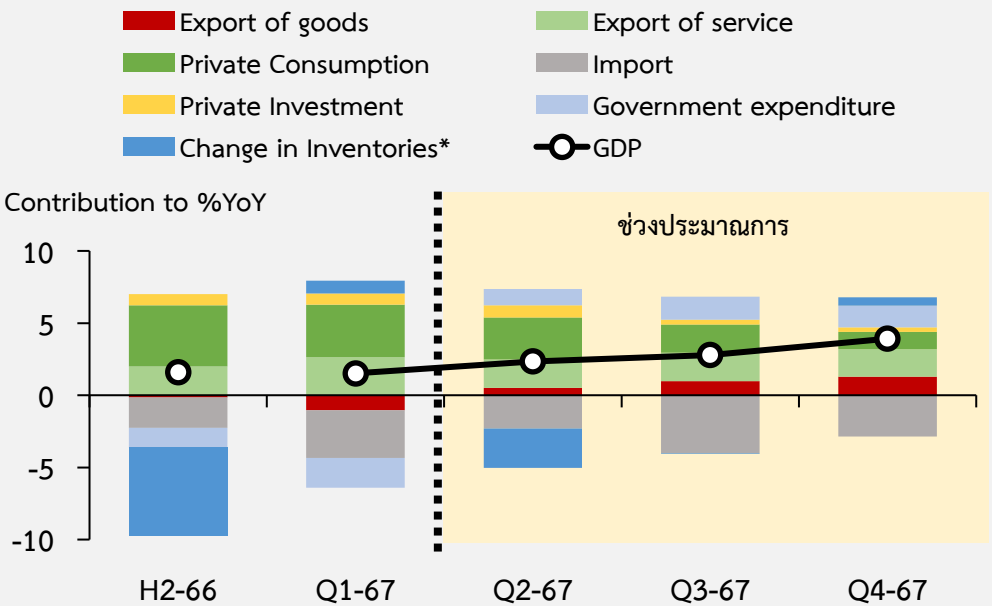
เส้นทางเศรษฐกิจไทย

เมื่อย้อนกลับไปในช่วงปี 2565-2566 เศรษฐกิจไทยขณะนั้นอยู่ในช่วงฟื้นตัวจากวิกฤต COVID-19 ด้านอัตราเงินเฟ้อปรับเพิ่มขึ้นสูงสุดที่ร้อยละ 8 ในเดือนสิงหาคม 2565 ตามราคาพลังงานที่ปรับสูงขึ้นจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน ก่อนจะปรับลดลงต่อเนื่องหลังสถานการณ์คลี่คลาย นโยบายการเงินจึงทยอยลดความผ่อนคลายที่มากเป็นพิเศษตั้งแต่ช่วง COVID-19 กลับเข้าสู่ระดับสมดุลกับภาวะเศรษฐกิจการเงิน (gradual and measured normalization) จากอัตราดอกเบี้ยที่ร้อยละ 0.5 ในสิงหาคม 2565 มาอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ในกันยายน 2566

อย่างไรก็ดี ในช่วงปลายปี 2566 เศรษฐกิจไทยเผชิญกับแรงกระแทกทางเศรษฐกิจ (shocks) ที่มากกว่าคาด ไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายภาครัฐที่ชะงักลง แม้ทุกฝ่ายคาดไว้แล้วว่างบประมาณจะล่าช้าหลังการเลือกตั้งเช่นเดียวกับปี 2562 การส่งออกที่ฟื้นตัวช้าและภาคการผลิตที่หดตัวต่อเนื่องสอดคล้องกับการปรับลดลงมากของสินค้าคงคลัง นอกจากนี้ รายรับนักท่องเที่ยวต่างชาติยังต่ำกว่าปกติในไตรมาสสุดท้ายของปีอีกด้วย การประเมินผลของ shocks ต่อแนวโน้มเศรษฐกิจภายใต้ความไม่แน่นอนสูงนั้นมีผลกระทบอย่างมาก เพราะบางเรื่อง เช่น การใช้จ่ายภาครัฐ เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นชั่วคราว ขณะที่บางเรื่องมีทั้งปัจจัยวัฏจักรและปัจจัยเชิงโครงสร้างปะปนกัน เช่น ภาคการส่งออกและภาคการผลิตที่เผชิญทั้งอุปสงค์โลกที่ชะลอลง และปัญหาความสามารถในการแข่งขันของไทยที่ปรับลดลงด้วย ภายใต้ความไม่แน่นอนสูงทั้งแนวโน้มเศรษฐกิจและเสถียรภาพด้านต่าง ๆ นโยบายการเงินจึงควรอยู่ในระดับที่สมดุลและสามารถรองรับความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้น (robust policy) รวมถึงป้องกันความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงิน เช่น ค่าเงินบาทที่เคลื่อนไหวผันผวนสูงเกินไปจนกระทบภาคเศรษฐกิจ

ข้อมูลล่าสุดชี้ว่าเศรษฐกิจไทยมีสัญญาณฟื้นตัวดีขึ้นแต่ยังมีความไม่แน่นอน โดย GDP ในไตรมาสที่ 1 และข้อมูลเดือนเมษายนออกมาดีกว่าคาด โดยบางส่วนสะท้อนปัจจัยวัฏจักรชั่วคราวที่ทยอยคลี่คลาย เช่น การใช้จ่ายลงทุนภาครัฐที่เร่งขึ้นหลัง พ.ร.บ. งบประมาณฯ ปี 2567 มีผลบังคับใช้ สินค้าคงคลังที่กลับมาสะสมเพิ่มขึ้น รายรับนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการกลับมาของนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศที่มีค่าใช้จ่ายต่อคนสูง ขณะที่บางภาคส่วนเช่นการส่งออกสินค้าที่มีสัญญาณดีขึ้นในเดือนล่าสุด แต่ยังมีความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าทั้งเรื่องความสามารถในการแข่งขันของไทยที่ลดลงมาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และเงินที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น รวมถึงอุปทานส่วนเกินจากจีน

ภาพที่ 1 แหล่งที่มาของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

หมายเหตุ: * รวม statistical discrepancy หรือ CVM additive error
ที่มา: สศช. คำนวณและประมาณการโดย ธปท.

มองไปข้างหน้า พัฒนาการเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 2-3 มีส่วนสำคัญในการประเมินว่าเศรษฐกิจจะมีแรงส่งต่อเนื่องและเติบโตได้ตามศักยภาพหรือไม่ เมื่อผลของปัจจัยเชิงวัฏจักรคลี่คลายลงเครื่องยนต์เศรษฐกิจแต่ละตัวจะกลับเข้าสู่แนวโน้มระยะยาว การประเมินศักยภาพการเติบโตของเศรษฐกิจไทยจะทำให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำคัญต่อการดำเนินนโยบายการเงินในระยะต่อไป

การผสมผสานนโยบายเศรษฐกิจการเงิน

แม้ภาพรวมเศรษฐกิจยังอยู่ในทิศทางขยายตัว แต่ กนง. ตระหนักว่าบางภาคส่วนของเศรษฐกิจยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข โดยภาคครัวเรือนยังมีปัญหาหนี้ที่อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะกลุ่มครัวเรือนที่รายได้น้อยยังไม่กลับมาฟื้นตัวเต็มที่ ขณะที่ธุรกิจ SMEs ไม่ได้มีปัญหานี้สูง แต่มีปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีมาตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤต COVID-19 กนง. ประเมินว่าการใช้มาตรการเฉพาะจุดจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดมากกว่านโยบายการเงินที่มีผลกระทบในวงกว้าง (blunt policy tool)

- ปัญหาหนี้ครัวเรือนจำเป็นต้องหาวิธีการเพิ่มรายได้ควบคู่ไปกับการใช้มาตรการปรับโครงสร้างหนี้ให้เหมาะสมกับความสามารถในการผ่อนชำระของลูกค้า เช่น การกำหนดให้สถาบันการเงินต้องปรับโครงสร้างหนี้ก่อนและหลังการเป็นหนี้เสียอย่างน้อย 1 ครั้งในแต่ละขั้นตอน หรือมาตรการแก้ไขหนี้เรื้อรังโดยปรับหนี้ส่วนบุคคลประเภทเงินหมุนเวียนและมีดอกเบี้ยสูง มาเป็นหนี้ผ่อนรายงวดที่จบภายใน 5 ปี ดอกเบี้ยไม่เกิน 15% เป็นต้น
- ปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อและต้นทุนการกู้ยืมที่สูงของ SMEs มีต้นเหตุมาจากความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk) ของผู้กู้ รวมถึงข้อจำกัดในการประเมินความเสี่ยงของธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะไม่สามารถแก้ปัญหาส่วนนี้ได้ มาตรการที่ตรงจุด เช่น มาตรการค้ำประกันสินเชื่อ จะช่วยบรรเทาความเสี่ยงของสถาบันการเงิน ซึ่งทำให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อให้กับธุรกิจ SMEs ได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ธปท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างพิจารณาปรับกลไกค้ำประกันสินเชื่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

การดำเนินนโยบายเพื่อดูแลภาพรวมเศรษฐกิจและแก้ปัญหาในแต่ละภาคส่วนข้างต้นต้องเลือกใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสมและผสมผสานกันหลายเครื่องมือ (policy mix) จึงจะช่วยให้สามารถบรรลุเป้าหมายทั้งสามด้าน ได้แก่ เสถียรภาพด้านราคา การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และเสถียรภาพระบบการเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

สำหรับการดำเนินนโยบายการเงินมีอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นเครื่องมือหลักที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลเศรษฐกิจระดับมหภาค และต้องคำนึงถึงเสถียรภาพเป็นสำคัญ อัตราดอกเบี้ยนโยบายควรอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ เพื่อให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้ตามศักยภาพ และเงินเฟ้อไม่ปรับสูงขึ้นต่อเนื่องจนบั่นทอนเสถียรภาพด้านราคา ในขณะเดียวกันต้องไม่เอื้อให้เกิดการสะสมความเสี่ยงเชิงระบบ ซึ่งจะฉุดรั้งการเติบโตของเศรษฐกิจและทำให้เศรษฐกิจมีกันชนรองรับความเสี่ยงน้อยลงในอนาคต นโยบายการเงินเป็นเครื่องมือที่ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนเศรษฐกิจเป็นวงกว้าง (blunt tool) จึงต้องชั่งน้ำหนักข้อดีและข้อเสีย รวมถึงผลกระทบระยะสั้นและระยะยาวอย่างรอบด้าน นอกจากนี้ นโยบายการเงินยังมีประสิทธิภาพจำกัดในการแก้ปัญหาเฉพาะของบางภาคส่วน (sectoral problems) และอาจนำไปสู่การสะสมความเสี่ยงในภาคส่วนอื่นได้

นอกจากอัตราดอกเบี้ยนโยบาย การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงินต้องผสมผสานเครื่องมือเชิงนโยบาย เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาในแต่ละภาคส่วนได้อย่างตรงจุดและไม่ส่งผลกระทบต่อภาคส่วนอื่น ตัวอย่างเครื่องมือเชิงนโยบาย เช่น

- มาตรการดูแลอัตราแลกเปลี่ยน ที่ช่วยดูแลค่าเงินไม่ให้ค่าเงินผันผวนเกินปัจจัยพื้นฐาน รวมทั้งเพื่อให้มั่นใจว่ากลไกตลาดอัตราแลกเปลี่ยนสามารถทำงานได้ปกติและมีสภาพคล่องเพียงพอ ภาคธุรกิจสามารถซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนและเข้าถึงเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงค่าเงินได้ในราคาที่สอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจและปัจจัยภายนอกประเทศ

- มาตรการดูแลเสถียรภาพระบบการเงิน (macroprudential measures) เป็นเครื่องมือป้องกันการสะสมความเสี่ยงในภาคการเงิน เช่น มาตรการ LTV (loan-to-value ratio) ที่ใช้เพื่อป้องกันการเก็งกำไรราคาอสังหาริมทรัพย์ จะช่วยให้ประชาชนที่มีความสามารถในการชำระหนี้สามารถซื้อบ้านได้ในราคาที่เหมาะสม และลดความเปราะบางจากการก่อหนี้เกินตัวซึ่งเป็นความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน
- มาตรการทางการเงิน (financial measures) ที่มีทั้งมาตรการทางการเงินเพื่อรองรับ shock รุนแรง เช่น สินเชื่อ soft loan มาตรการพักชำระหนี้และการผ่อนคลายเกณฑ์จัดชั้นคุณภาพหนี้ชั่วคราวให้กับครัวเรือนและธุรกิจ SMEs กลุ่มเปราะบางที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤต COVID-19 และมาตรการทางการเงินที่แก้ปัญหาเชิงโครงสร้างในภาคการเงิน เช่น มาตรการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีปัญหาการชำระหนี้ และการให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อตามความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง

การดำเนินนโยบายเพื่อบรรลุเป้าหมายการรักษาเสถียรภาพราคา การดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน และการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน ต้องชั่งน้ำหนักอย่างรอบด้านและเลือกใช้เครื่องมือผสมผสานกันอย่างเหมาะสม โดยต้องคำนึงถึงข้อจำกัดและ trade-offs ของแต่ละเครื่องมือเพื่อลดการพึ่งพาเครื่องมือใดเครื่องมือหนึ่งมากเกินไปจนสร้างผลข้างเคียงที่ไม่พึงประสงค์ การดำเนินนโยบายในลักษณะ policy mix ดังกล่าว ควบคู่ไปกับการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจกับสาธารณชน จะช่วยให้สามารถบรรลุเป้าหมายทั้งสามด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวขณะที่เงินเฟ้อประเทศส่วนใหญ่ทยอยลดลง

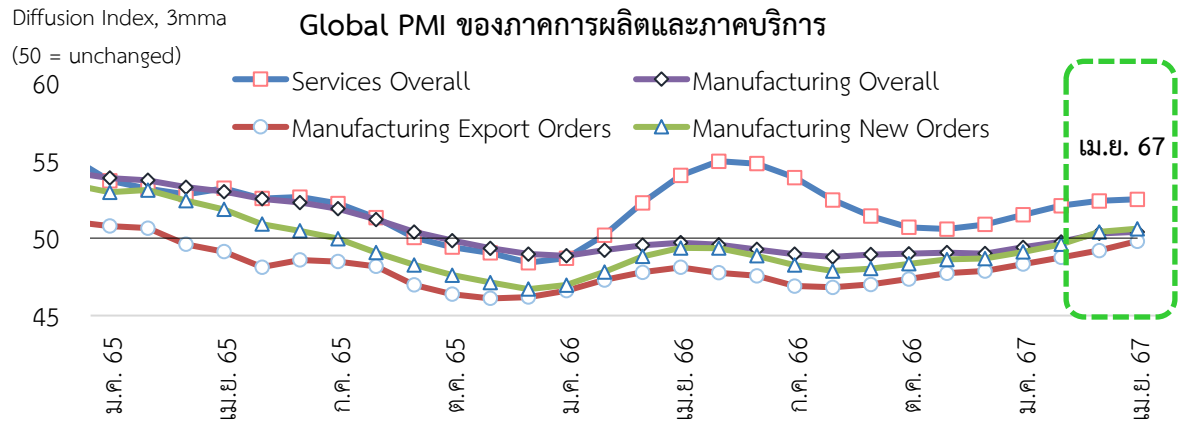
เศรษฐกิจโลกอยู่ในทิศทางขยายตัว โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากภาคบริการ ขณะที่ความต้องการสินค้าโลกทยอยฟื้นตัว แต่ผลดีต่อการส่งออกของเอเชียยังจำกัด

เงินเฟ้อในหลายประเทศทยอยปรับลดลง โดยคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ และในภูมิภาคเอเชียส่วนใหญ่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยในช่วงครึ่งหลังของปี 2567

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ายังมีความเสี่ยงด้านต่ำ จากปัญหาภูมิรัฐศาสตร์โดยเฉพาะมาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่อาจรุนแรงขึ้น

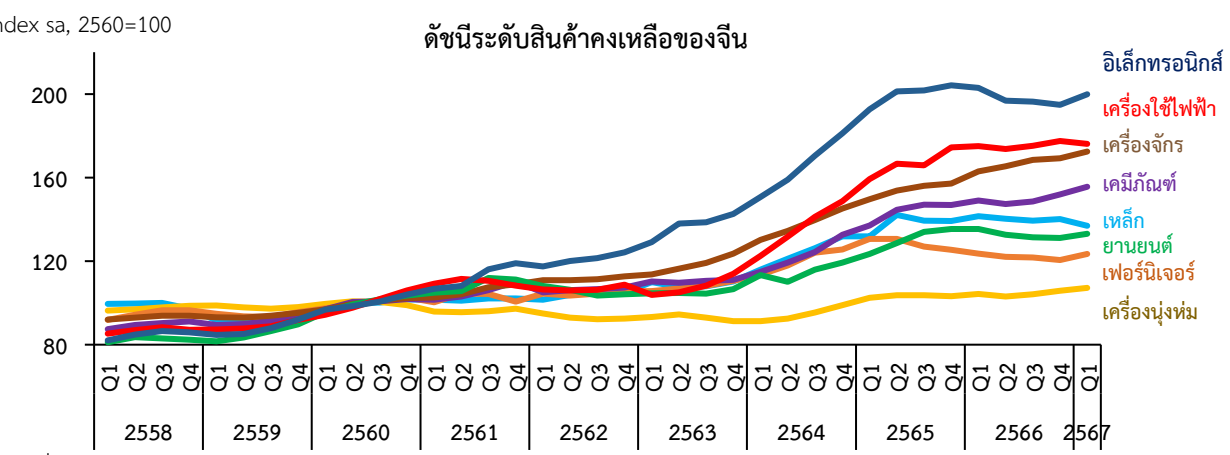
ภาคการผลิตโลกเริ่มมีสัญญาณฟื้นตัว แต่การส่งออกของภูมิภาคเอเชียยังได้รับผลดีจำกัด ส่วนหนึ่งจาก (1) ปัญหาการผลิตส่วนเกินในจีน และ (2) การฟื้นตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์โลกที่กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูง

เศรษฐกิจโลกยังคงขับเคลื่อนด้วยภาคบริการ แต่เริ่มเห็นสัญญาณฟื้นตัวในภาคการผลิต

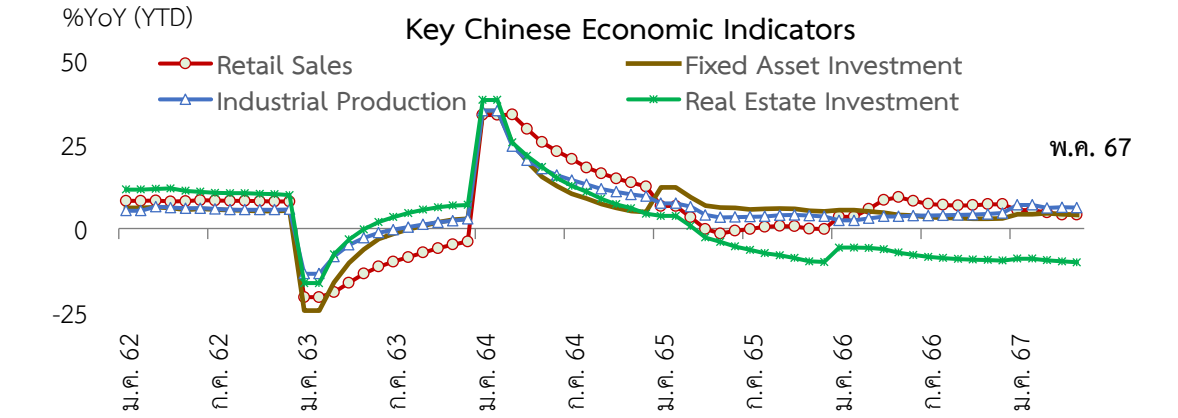
ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

ระดับสินค้าคงเหลือของจีนในหลายหมวดสินค้า สะท้อนปัญหาอุปทานส่วนเกินในจีน

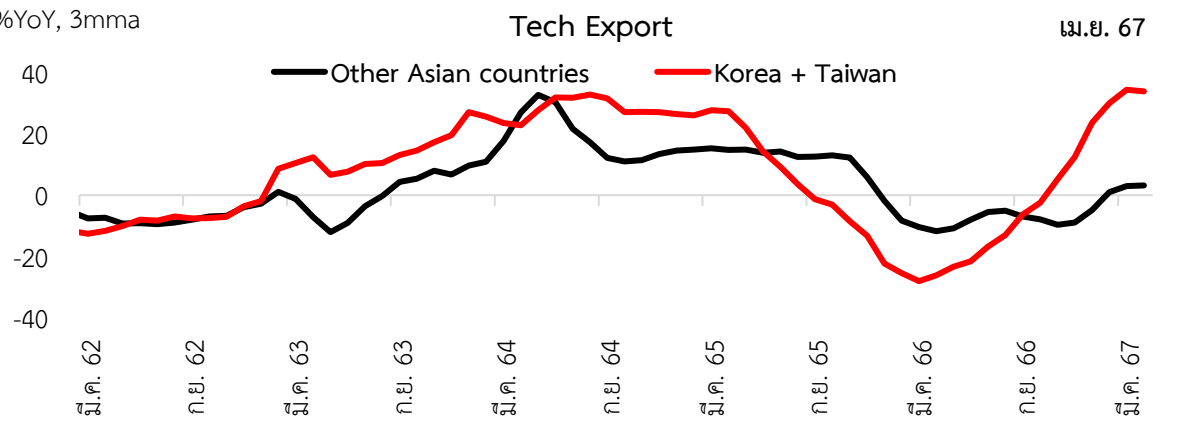
ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

ภาคการผลิตในจีนมีแนวโน้มปรับดีขึ้น แต่อุปสงค์ในประเทศยังชะลอตัว ส่วนหนึ่งจากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังซบเซา

ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

การฟื้นตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ในกลุ่ม AI ส่งผลดีจำกัดต่อการส่งออกสินค้าเอเชีย

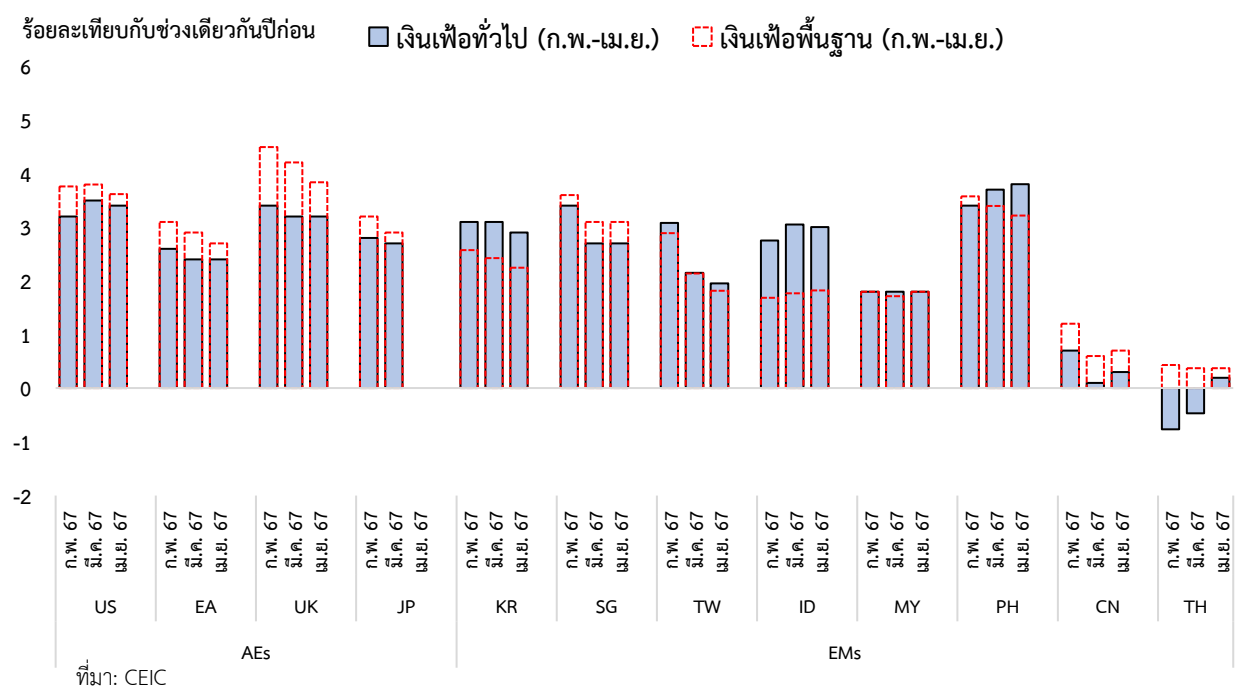

หมายเหตุ: Other Asian countries ประกอบด้วย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์

ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

อัตราเงินเฟ้อของประเทศส่วนใหญ่ปรับลดลงต่อเนื่อง โดยธนาคารกลางเศรษฐกิจหลักบางแห่งเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายแล้ว ขณะที่คาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ และประเทศในภูมิภาคเอเชียส่วนใหญ่จะเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยในช่วงครึ่งหลังของปี 2567

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

การคาดการณ์อัตราดอกเบี้ยนโยบายของ Fed ในปี 2567-2568

ร้อยละต่อปี ณ สิ้นปี	2566*	2567	2568
ข้อสมมติ Fed Funds Rate	5.25 – 5.50	4.75 – 5.00 (4.75 – 5.00)	3.75 – 4.00 (3.75 – 4.00)

ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 5.25 - 5.50 ในการประชุมวันที่ 12 มิ.ย. 2567 โดยตลาดแรงงานมีแนวโน้มตึงตัวลดลง จากตัวเลขการจ้างงานที่เริ่มชะลอลงและอัตราการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับเงินเฟ้อเริ่มมีทิศทางปรับลดลงตามคาด จึงคงข้อสมมติอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ Fed ที่ร้อยละ 4.75–5.00 และที่ร้อยละ 3.75 – 4.00 ณ สิ้นปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ และคาดว่า Fed จะเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงครึ่งหลังของปีนี้

ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 25 bps ไปอยู่ที่ร้อยละ 3.75 ในการประชุมวันที่ 6 มิ.ย. 2567 โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงตามราคาพลังงานและอาหาร ด้านตลาดแรงงานยังตึงตัว แต่เห็นสัญญาณชะลอลงจากเครื่องชี้ PMI employment ในภาคบริการ ขณะที่ผลการเจรจาค่าจ้างเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าไตรมาสก่อน อย่างไรก็ตาม ECB มีแนวโน้มคงอัตราดอกเบี้ยในการประชุมรอบถัดไป เพื่อประเมินผลของการปรับลดอัตราดอกเบี้ย และยังคงเน้นการดำเนินนโยบายแบบ data dependent

ธนาคารกลางในภูมิภาคเอเชียส่วนใหญ่ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานทยอยลดลงเข้าสู่กรอบเป้าหมาย ยกเว้นฟิลิปปินส์ที่ราคาอาหารยังได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางอินโดนีเซียปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมเดือน เม.ย. 2567 เพื่อดูแลเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ ธนาคารกลางในภูมิภาคเอเชียมีแนวโน้มทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยในช่วงครึ่งหลังของปี 2567

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าปี 2567 และ 2568 มีแนวโน้มขยายตัวแต่มีความเสี่ยงโน้มไปด้านต่ำ

ข้อสมมติเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทย

%YoY	สัดส่วนการส่งออกปี 2566 ^{1/} (%)	2566	2567		2568	
			MPR Q1/67	MPR Q2/67	MPR Q1/67	MPR Q2/67
สหรัฐฯ	17.2	2.5	2.0	2.3	1.8	1.8
กลุ่มยูโร	7.7	0.5	0.6	0.7	1.5	1.5
ญี่ปุ่น	8.7	1.9	0.7	0.3	1.0	1.1
จีน	12.0	5.2	4.7	4.9	4.6	4.6
เอเชีย ^{2/}	21.8	3.2	3.8	3.9	3.7	3.7
รวม ^{3/}	73.0	2.8	2.6	2.7	2.7	2.7

หมายเหตุ: ^{1/} ประเทศคู่ค้าหลักของไทยจำนวน 13 แห่ง มีสัดส่วนการส่งออกร้อยละ 73 ของการส่งออกทั้งหมดในปี 2566
^{2/} เอเชีย (ไม่รวมญี่ปุ่นและจีน) ได้แก่ สิงคโปร์ (3.6%) ฮองกง (3.9%) มาเลเซีย (4.2%) ไต้หวัน (1.7%) อินโดนีเซีย (3.5%) เกาหลีใต้ (2.1%) และฟิลิปปินส์ (2.8%)
^{3/} รวมสหราชอาณาจักร (1.4%) และออสเตรเลีย (4.3%)

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อน โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ และกลุ่มประเทศยูโรขยายตัวตามการบริโภคในหมวดบริการเป็นสำคัญ ด้านเศรษฐกิจจีนและเอเชียปรับเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวภาคการผลิตและการส่งออกในช่วงต้นปีที่ดีกว่าคาด ขณะที่ญี่ปุ่นปรับลดลงจากการส่งออกและการบริโภคที่ฟื้นตัวช้า

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงกับประมาณการครั้งก่อน แม้ว่าคาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากผลของฐานต่ำในปี 2567

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีความเสี่ยงโน้มไปด้านต่ำ

ความเสี่ยงด้านต่ำ:

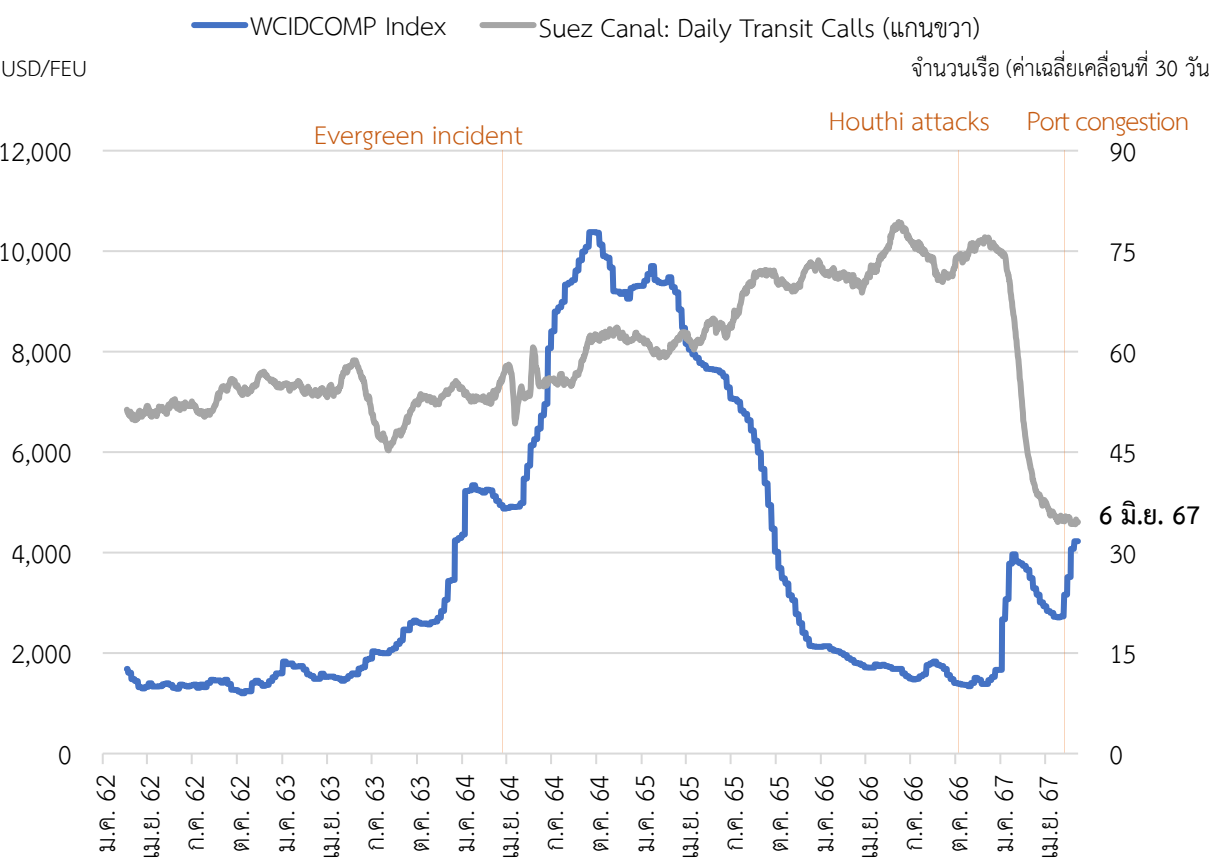
- 1) ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ อาทิ มาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ-จีนที่อาจรุนแรงขึ้น
- 2) ปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินโลก รวมทั้งปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ในประเทศจีน ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้

ความเสี่ยงด้านสูง:

- 1) เศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่อาจขยายตัวได้สูงจากการบริโภคที่แข็งแกร่งต่อเนื่อง และการผลิตหลังจากการลดลงของสินค้าคงคลังในช่วงก่อนหน้า
- 2) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของจีนที่อาจมีเพิ่มเติม

อุปสรรคของการค้าโลก: ค่าระวางเรือ (WCI) ปรับเพิ่มขึ้นอีกครั้งเนื่องจากความแออัดที่ท่าเรือขนถ่ายสินค้า (port congestion)

World Container Index (WCI)¹ and Suez Canal Transit Calls

หมายเหตุ: ¹Composite Container Freight Benchmark Rate per 40 Foot Box
ที่มา: Bloomberg , IMF

สถานการณ์ port congestion

- จำนวนเรือที่ขนส่งผ่านคลอง Suez (Suez canal transit calls) ยังอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนอุปสรรคการขนส่งสินค้าที่ยังต้องอ้อมผ่านแหลม Good Hope อยู่
- ท่าเรือขนถ่ายสินค้าในจีน ตะวันออกกลาง และสิงคโปร์ มีความแออัดสูงขึ้น จาก
 - ความต้องการขนส่งสินค้าที่สูงขึ้น:**
 - การเร่งสะสมสินค้าสำหรับช่วงเทศกาล (จากเดิมสั่งซื้อในไตรมาสที่ 3) เนื่องจากความกังวลเรื่องความไม่แน่นอนของช่วงเวลาที่จะได้รับสินค้า
 - การเร่งสั่งซื้อสินค้าล่วงหน้าจากความกังวลเกี่ยวกับการขึ้นภาษีนำเข้าจากจีนของสหรัฐฯ ที่จะมีผลในปี 2568
 - สถานการณ์ขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ฝั่งเอเชีย:** ตู้เปล่าสะสมอยู่ที่ท่าเรือปลายทางแถบศรีลังกาและ UAE ซึ่งกลับมาช้าเพราะสถานการณ์ความไม่ปลอดภัยในการเดินเรือผ่านทะเลแดง

ผลกระทบ

- ในระยะข้างหน้า ค่าระวางเรือที่ปรับเพิ่มขึ้นคาดว่าจะคงอยู่ในระดับสูงต่อไปอีกระยะ จากความต้องการขนส่งสินค้าในช่วงไตรมาสที่ 3 (peak shipping season)
- อย่างไรก็ดี การขนส่งสินค้าบางส่วนที่ถูกเลื่อนขึ้นมาจากช่วงไตรมาสที่ 3 อาจทำให้ค่าระวางเรือปรับลดลงได้จากความผันผวนของความต้องการในห่วงโซ่อุปทาน (bullwhip effect)

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว ขณะที่ต้องติดตามการฟื้นตัวของการส่งออกและภาคการผลิต

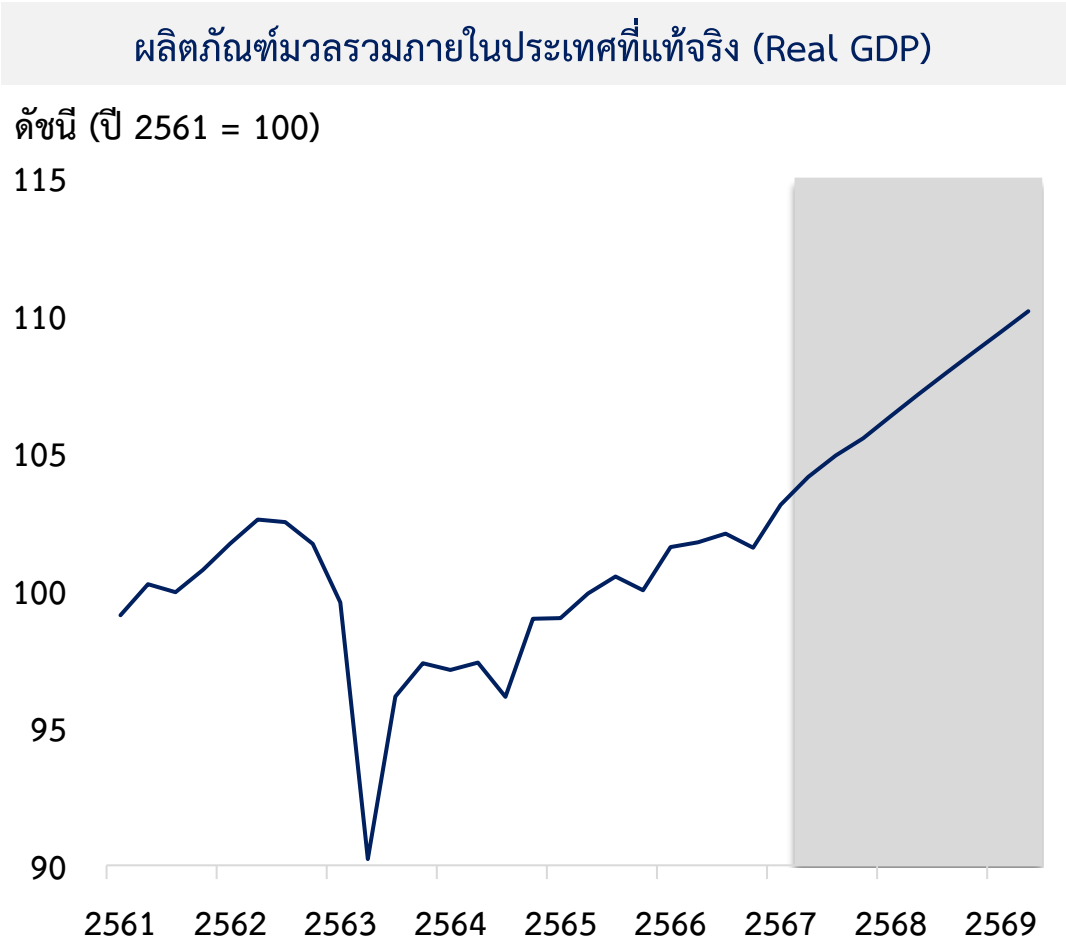
เศรษฐกิจปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัว
จากภาคการท่องเที่ยวและ
การบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวต่อเนื่อง
รวมทั้งการใช้จ่ายภาครัฐที่กลับมาเร่งขึ้น

การส่งออกสินค้าในปีนี้จะขยายตัวอยู่ในระดับต่ำ
โดยการส่งออกและภาคการผลิตได้รับแรงกดดัน
จากปัจจัยเชิงวัฏจักรและเชิงโครงสร้าง
โดยเฉพาะในหมวดยานยนต์

อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มใกล้เคียงเดิม
โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะปรับขึ้นตาม
ราคาพลังงานในประเทศ และมีแนวโน้ม
ทยอยกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย
ตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2567

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวโดยได้รับแรงส่งจากอุปสงค์ในประเทศที่สูงกว่าคาดในไตรมาสที่ 1 ภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง รวมทั้งการเบิกจ่ายภาครัฐที่กลับมาเร่งขึ้นหลังประกาศใช้ พ.ร.บ. งบประมาณฯ 2567 ขณะที่ต้องติดตามการส่งออกในปีนี้ที่ยังขยายตัวในระดับต่ำ

ประมาณการเศรษฐกิจ (ไม่รวมผลของ Digital Wallet)

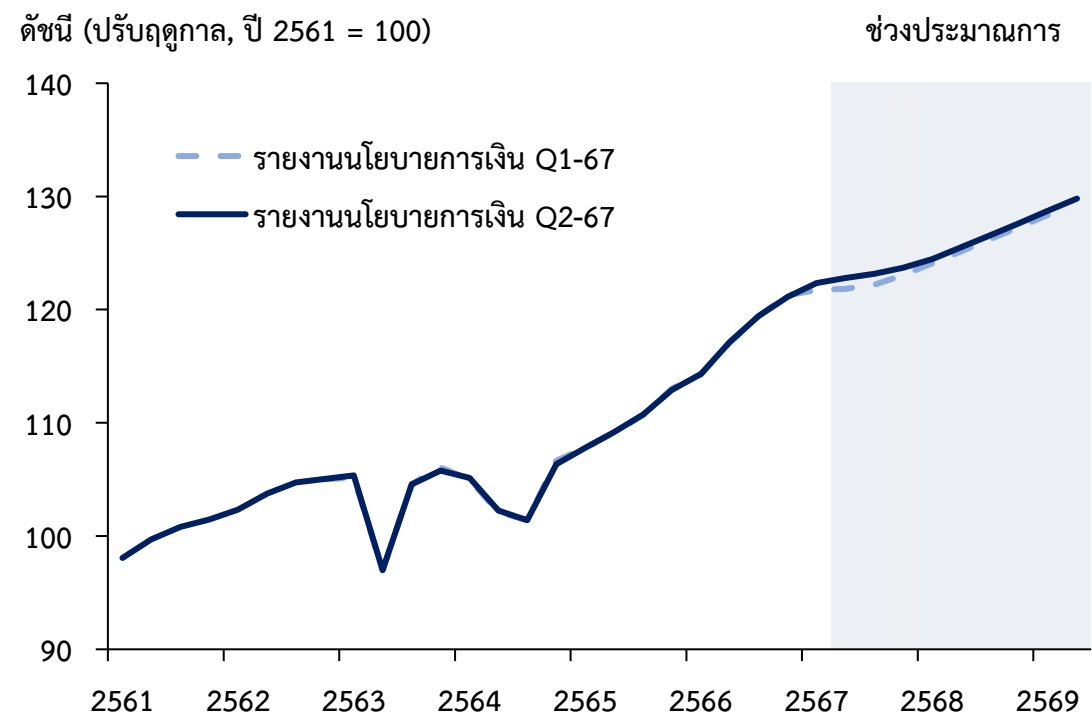

ร้อยละต่อปี	2566*	2567	2568
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	1.9	2.6 (2.6)	3.0 (3.0)
อุปสงค์ในประเทศ	3.5	3.6 (3.1)	2.8 (3.1)
การบริโภคภาคเอกชน	7.1	4.2 (3.5)	2.5 (2.9)
การลงทุนภาคเอกชน	3.2	3.3 (3.3)	3.2 (3.2)
การอุปโภคภาครัฐ	-4.6	1.8 (1.8)	3.3 (3.3)
การลงทุนภาครัฐ	-4.6	3.6 (1.0)	2.6 (5.0)
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ	2.1	3.9 (4.2)	3.2 (3.3)
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ	-2.3	4.9 (3.8)	2.9 (3.5)
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	7.0	13.0 (13.0)	17.5 (17.5)
มูลค่าการส่งออกสินค้า (ร้อยละต่อปี)	-1.7	1.8 (2.0)	2.6 (2.8)
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (ร้อยละต่อปี)	-3.1	3.1 (2.5)	2.0 (3.0)
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน)	28.2	35.5 (35.5)	39.5 (39.5)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง
() ประมาณการเดิมในรายงานนโยบายการเงิน Q1-2567 (ไม่รวมผลของ Digital Wallet)
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และประมาณการโดย ธปท.

การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวได้ต่อเนื่อง สะท้อนจากข้อมูลจริงไตรมาส 1 ที่ดีกว่าคาด แต่มีแนวโน้มชะลอลงเทียบปีก่อนหน้าจากการเร่งใช้จ่ายในช่วงก่อนหน้าและการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนที่ยังอยู่ในระดับต่ำ

การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง

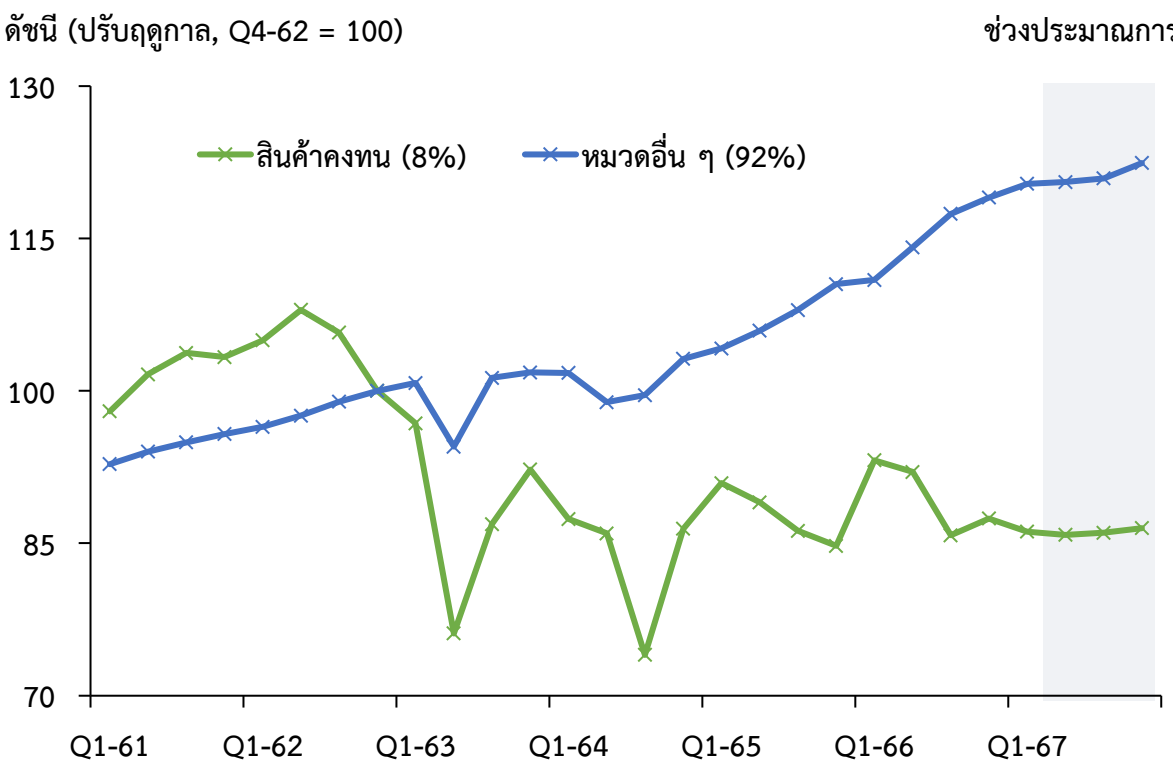

ที่มา: ประมาณการโดย ธปท.

ประมาณการการบริโภคภาคเอกชน (ไม่รวมผลของ Digital Wallet)			
%YoY	2566*	2567	2568
การบริโภคภาคเอกชน	7.1	4.2 (3.5)	2.5 (2.9)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q1-2567

แนวโน้มการบริโภคภาคเอกชนหมวดสินค้าคงทนและหมวดอื่น ๆ

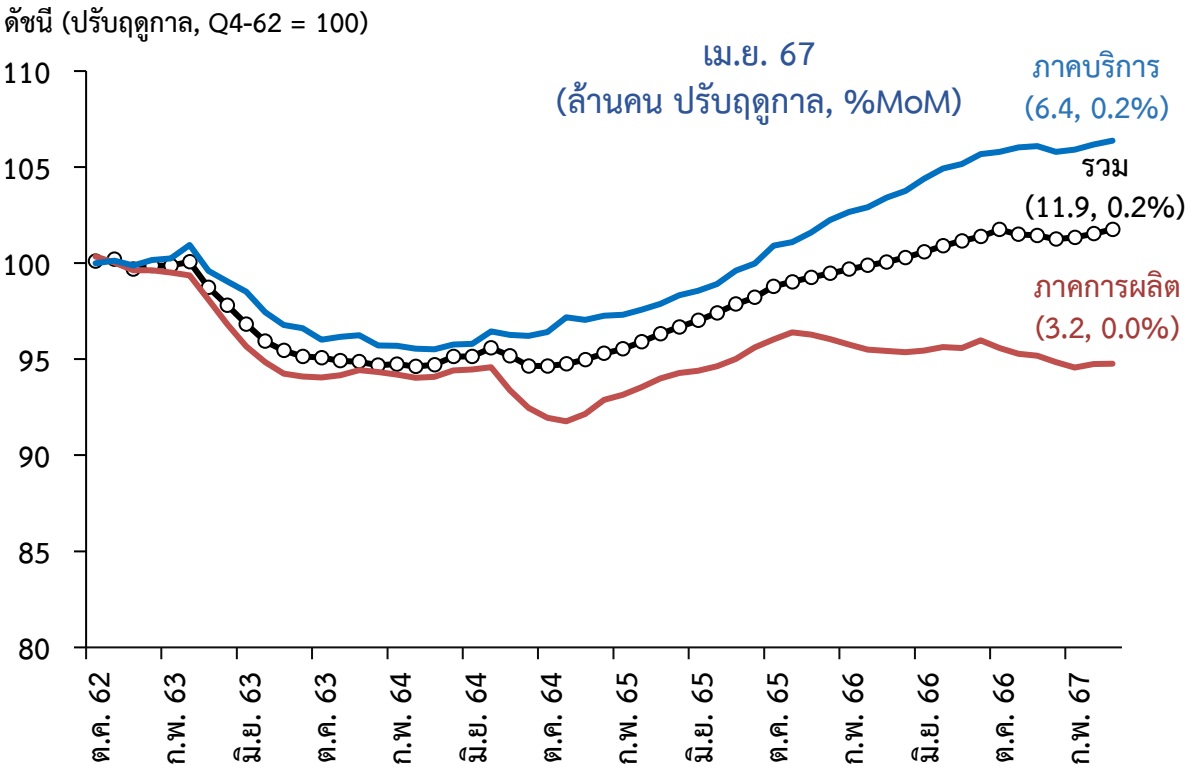
หมายเหตุ: การบริโภคในหมวดอื่น ๆ ได้แก่ สินค้าไม่คงทน สินค้ากึ่งคงทน และหมวดบริการ

() สัดส่วนการบริโภคในหมวดสินค้าคงทนและหมวดอื่น ๆ ปี 2565

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คำนวณโดย ธปท.

ตลาดแรงงานทยอยปรับตัวขึ้น โดยเฉพาะภาคบริการสาขาท่องเที่ยว สะท้อนจากจำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 และรายได้ลูกจ้างในภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ขณะที่จำนวนผู้ประกันตนและรายได้ลูกจ้างในภาคการผลิตยังทรงตัว

จำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม

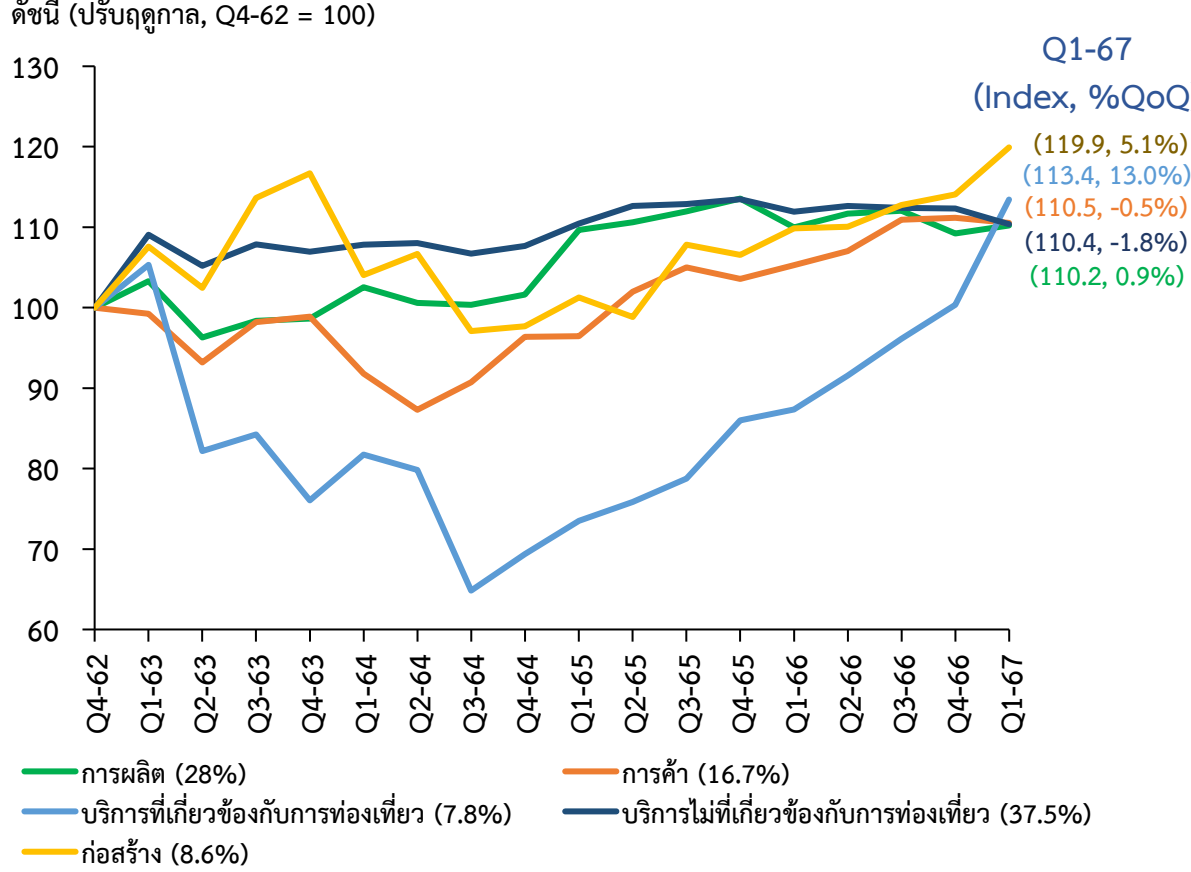

หมายเหตุ: ผู้ประกันตน ม.33 คือ ลูกจ้างที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ และไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ในวันเข้าทำงาน และทำงานอยู่ในสถานประกอบการภาคเอกชนที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป

ผู้ประกันตน ม.33 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสำคัญ ได้แก่ ภาคการผลิต (27%) ภาคบริการ (53%) และภาคอื่นๆ (19%)

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม คำนวณโดย ธปท.

รายได้รวมของลูกจ้างนอกภาคเกษตร

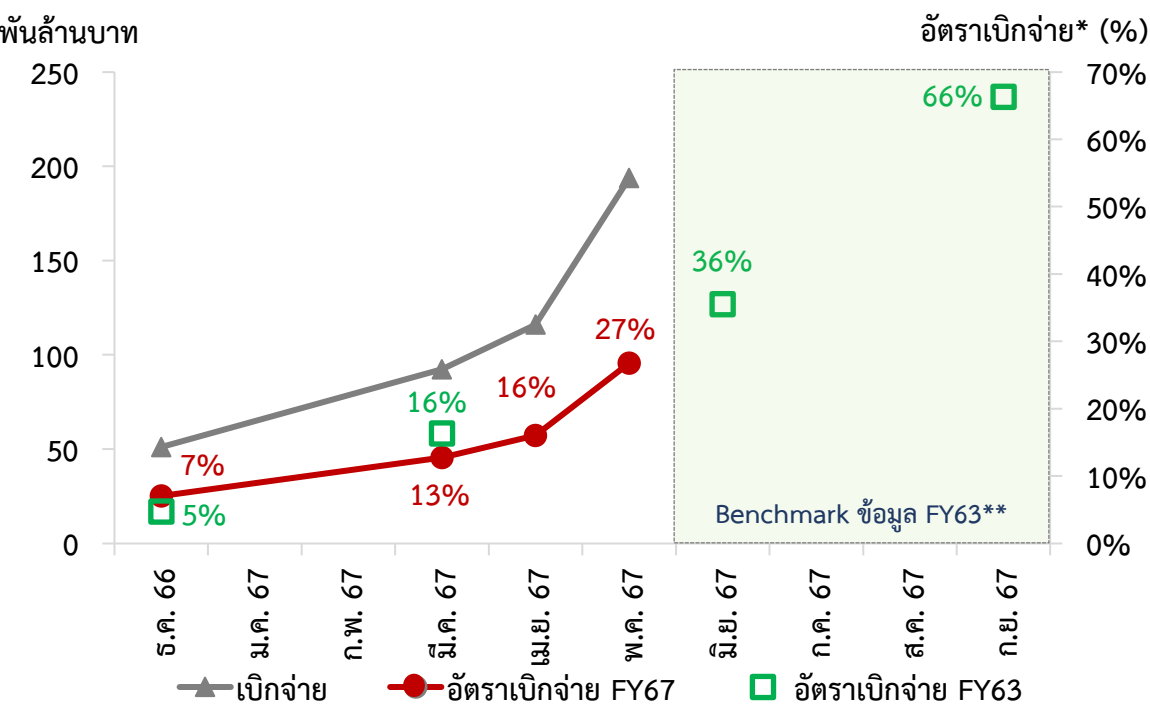

หมายเหตุ: () แสดงสัดส่วนลูกจ้างสาขานั้นต่อลูกจ้างนอกภาคเกษตรทั้งหมดปี 66

ที่มา: แบบสำรวจภาวะการทำงานของประชากร คำนวณโดย ธปท.

การเบิกจ่ายลงทุนของรัฐบาลกลางเร่งขึ้นในไตรมาสที่ 2 หลัง พ.ร.บ. งบประมาณฯ 2567 มีผลบังคับใช้ โดยต้องติดตามประสิทธิภาพการเบิกจ่ายในระยะต่อไป รวมถึงความคืบหน้าของแหล่งเงินที่จะนำมาใช้ในโครงการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่าน Digital Wallet

เครื่องชี้การเบิกจ่ายลงทุน (สะสม) ของรัฐบาลกลาง

ที่มา: กรมบัญชีกลาง ข้อมูล ณ สิ้นเดือน พ.ค. 67

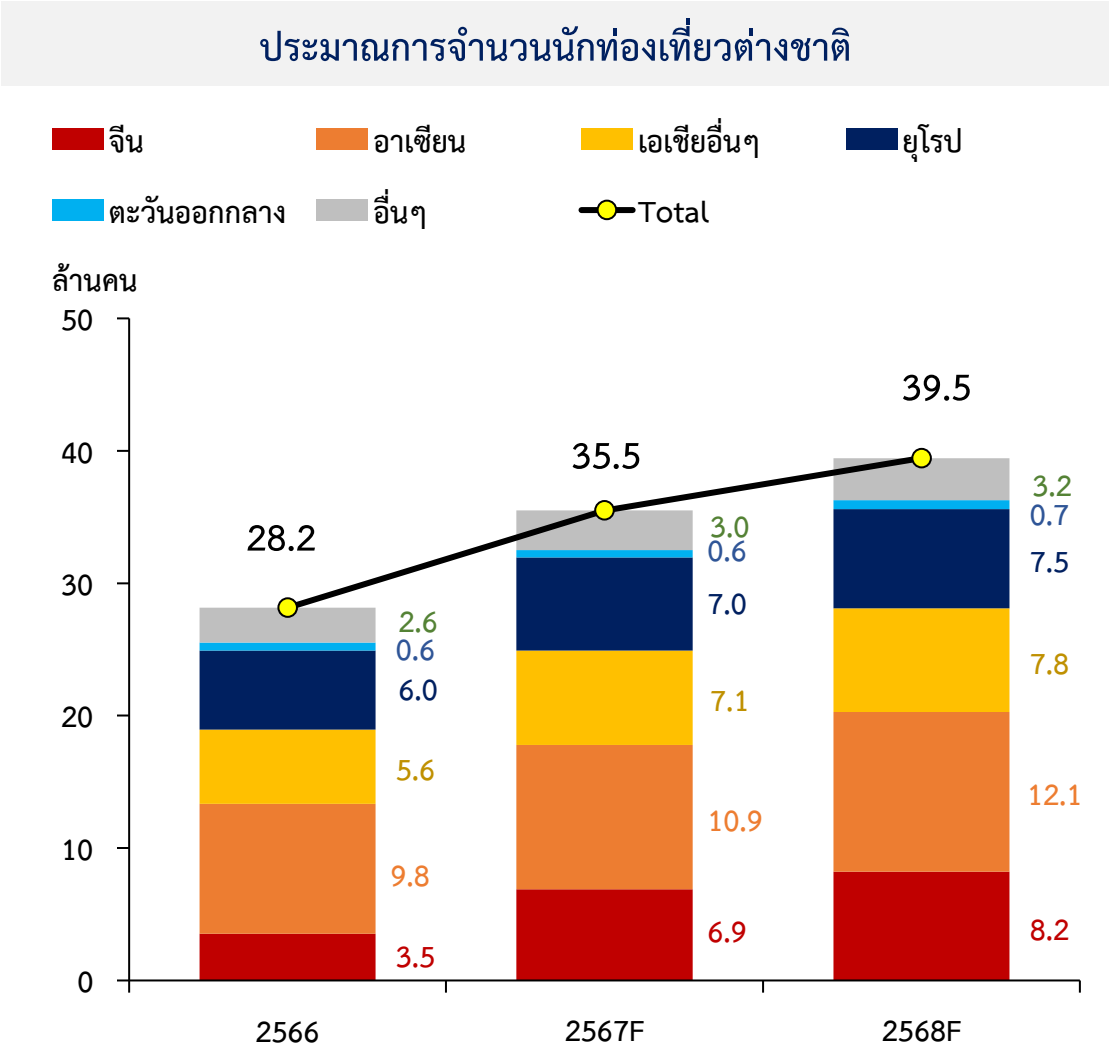
- เครื่องชี้การเบิกจ่ายลงทุน (สะสม) ของรัฐบาลกลาง สะท้อนการเบิกจ่ายลงทุนที่เร่งขึ้นหลังจากที่ พ.ร.บ. งบประมาณฯ 2567 มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 26 เม.ย. 2567
- การเบิกจ่ายลงทุนของรัฐบาลกลางคาดว่าจะยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะต่อไป อย่างไรก็ตามภาคเอกชนยังกังวลถึงประสิทธิภาพการเบิกจ่ายของหน่วยงานรัฐ

ความคืบหน้าของแหล่งเงินในการดำเนินโครงการ Digital Wallet

แหล่งเงิน	จำนวน (พันล้านบาท)	ความคืบหน้า
งบประมาณ 2567	175	กรม. เห็นชอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมปี 2567 เมื่อ 21 พ.ค. 2567 วงเงิน 122 พันล้านบาท และคาดว่าจะใช้แหล่งเงินเพิ่มเติมจากงบกลางฉุกเฉินฯ 2567
งบประมาณ 2568	153	กรม. เห็นชอบการทบทวนวงเงินงบประมาณรายจ่ายปี 2568 เมื่อ 9 เม.ย. 2567 โดยมีวงเงินเพิ่มขึ้น 153 พันล้านบาท
ดำเนินผ่าน ธ.ก.ส. โดยใช้ ม.28 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ	172	รอส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่า ธ.ก.ส. สามารถดำเนินการตามกฎหมายได้หรือไม่
รวม	500	

ที่มา: มติ กรม. และการแถลงความคืบหน้าโครงการฯ ของกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 10 เม.ย. 2567

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายรับภาคท่องเที่ยวมีแนวโน้มใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้เดิม

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมาณการโดย ธปท.

ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายรับภาคท่องเที่ยว

	2562*	2565*	2566*	2567	2568
จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	39.9	11.1	28.2	35.5 (35.5)	39.5 (39.5)
สัดส่วนเทียบปี 2562	-	28%	71%	89% (89%)	99% (99%)
รายรับภาคท่องเที่ยว (ล้านล้านบาท)	1.9	0.5	1.0	1.4 (1.4)	1.6 (1.6)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q1-2567

- คงประมาณการนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2567 และ 2568 ที่ 35.5 ล้านคน และ 39.5 ล้านคน ตามลำดับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในไตรมาส 1 ปี 2567 ใกล้เคียงที่ประเมินไว้ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามคาดจาก (1) อุปสงค์การท่องเที่ยวโลกที่ปรับตัวดีขึ้น (2) seat capacity ที่เพียงพอ และ (3) ผลบวกจากมาตรการภาครัฐ เช่น การยกเว้นการตรวจลงตรา (Visa Free) เพิ่มเติม รวมเป็น 93 ประเทศ
- คงประมาณการรายรับภาคการท่องเที่ยวในปี 2567 และ 2568 อยู่ที่ 1.4 และ 1.6 ล้านล้านบาท ตามลำดับ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายต่อคนยังมีแนวโน้มสอดคล้องกับที่ประเมินไว้ อย่างไรก็ดี ต้องติดตามปัจจัยเฉพาะซึ่งอาจกดดันการฟื้นตัวของรายรับภาคท่องเที่ยว เช่น จำนวนวันพักที่ต่ำกว่าช่วงก่อนโควิดในปี 2562 และการปรับพฤติกรรมค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว (Box 1: แนวโน้มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ)

Box 1: แนวโน้มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ภาคท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในเครื่องยนต์สำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในปัจจุบัน โดยปี 2566 นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย 28.2 ล้านคน และสร้างรายได้เข้าประเทศประมาณ 1 ล้านล้านบาท ในปี 2567 คาดว่าแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง สำหรับแนวโน้มรายรับภาคท่องเที่ยวในระยะข้างหน้าจะขึ้นอยู่กับพฤติกรรม **การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เปลี่ยนไปจากอดีต** สะท้อนผ่านแนวโน้มการใช้จ่ายต่อวัน (spending per day) และการใช้จ่ายในรายการสินค้าและบริการ อาทิ ค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว

ในปี 2566 นักท่องเที่ยวต่างชาติใช้จ่ายเฉลี่ยวันละ 4,077 บาท^{1/} ลดลงจากช่วงก่อนโควิด (ปี 2562) ที่ 5,172 บาทต่อวัน ส่วนหนึ่งเนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายต่อวันต่ำมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ขณะที่นักท่องเที่ยวจีนที่ใช้จ่ายต่อวันสูงยังกลับมาไม่เท่าช่วงก่อนโควิด อย่างไรก็ตาม **ในปี 2567 ผู้ประกอบการโรงแรมประเมินว่านักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มใช้จ่ายสูงขึ้น^{2/}** โดยร้อยละ 40 มองว่านักท่องเที่ยวจะใช้จ่ายด้านที่พักเพิ่มขึ้นจากปีก่อน และร้อยละ 30 มองว่านักท่องเที่ยวจะใช้จ่ายค่าบริการอื่น ๆ อาทิ สปา อาหารและเครื่องดื่ม เพิ่มขึ้นจากปีก่อน **มองไปข้างหน้า แนวโน้มการใช้จ่ายต่อวันเฉลี่ยจะเพิ่มขึ้น** ส่วนหนึ่งจากองค์ประกอบของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (composition effect) โดยกลุ่มที่มีการใช้จ่ายสูงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนและตะวันออกกลาง ซึ่งในช่วงก่อนโควิด นักท่องเที่ยว 2 กลุ่มนี้ ใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 6,118 บาทต่อวัน และมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 14.6 ในปี 2566

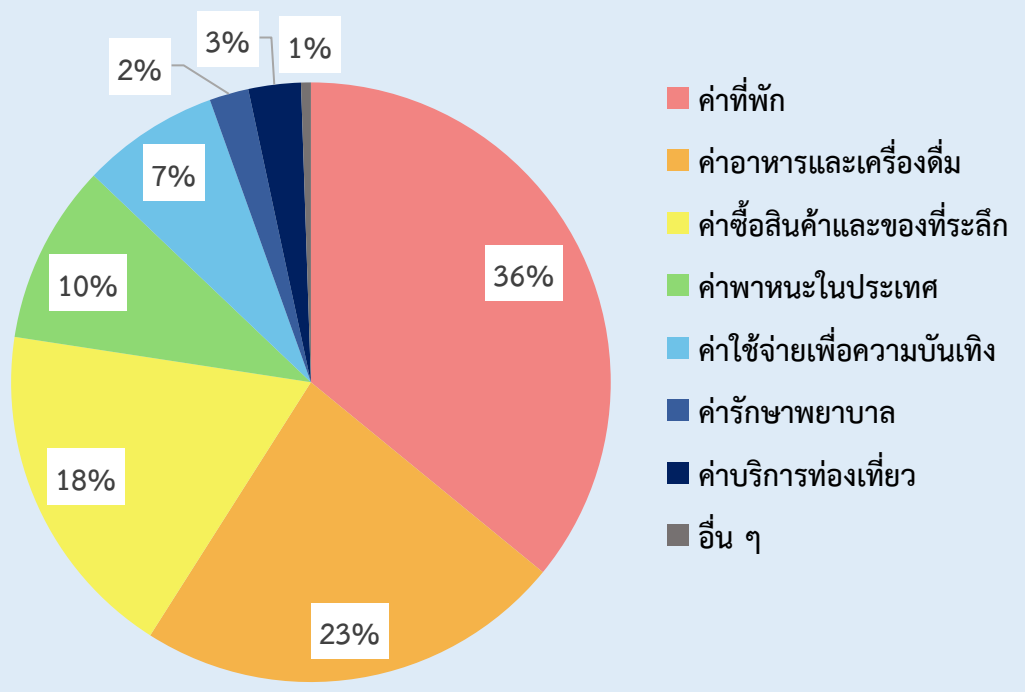
แต่คาดว่าในปี 2567 จะมีสัดส่วนสูงขึ้นเป็นร้อยละ 22.5 และเข้าใกล้ระดับก่อนโควิดที่ร้อยละ 29.2 ได้ในระยะถัดไป

เมื่อพิจารณาการใช้จ่ายรายหมวด ค่าห้องพักยังเป็นแรงส่งสำคัญที่สุดของการใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่างชาติ เนื่องจากเป็นค่าใช้จ่ายหมวดใหญ่ที่สุด^{3/} (ภาพที่ 1) กอปรกับราคาห้องพักมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง (ภาพที่ 2) โดยราคาห้องพักขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 42.1 ในปี 2566 และร้อยละ 34.6 ในช่วง 4 เดือนแรกของปี 2567 ตามลำดับ เหตุผลส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เปลี่ยนไป โดยกลุ่มที่มีกำลังซื้อให้คุณภาพกับบริการที่มีคุณภาพมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการโดยเฉพาะกลุ่มโรงแรมระดับ 4 ดาวขึ้นไป สามารถส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้นทั้งค่าไฟฟ้าและค่า commission ไปสู่ราคาห้องพักที่สูงขึ้นได้

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลสำรวจโดยกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ข้อมูลเบื้องต้น ณ 23 เมษายน 2567)
^{2/} ผลสำรวจความเชื่อมั่นผู้ประกอบการที่พักแรม เดือนเมษายน 2567 โดยสมาคมโรงแรมไทยและ ธปท.
^{3/} ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในปี 2566 ได้แก่ ค่าห้องพัก (36%) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (23%) ค่าซื้อสินค้า (18%) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (23%) อาทิ ค่าใช้จ่ายหมวดขนส่ง ค่าใช้จ่ายกิจกรรมท่องเที่ยว ข้อมูลจากกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

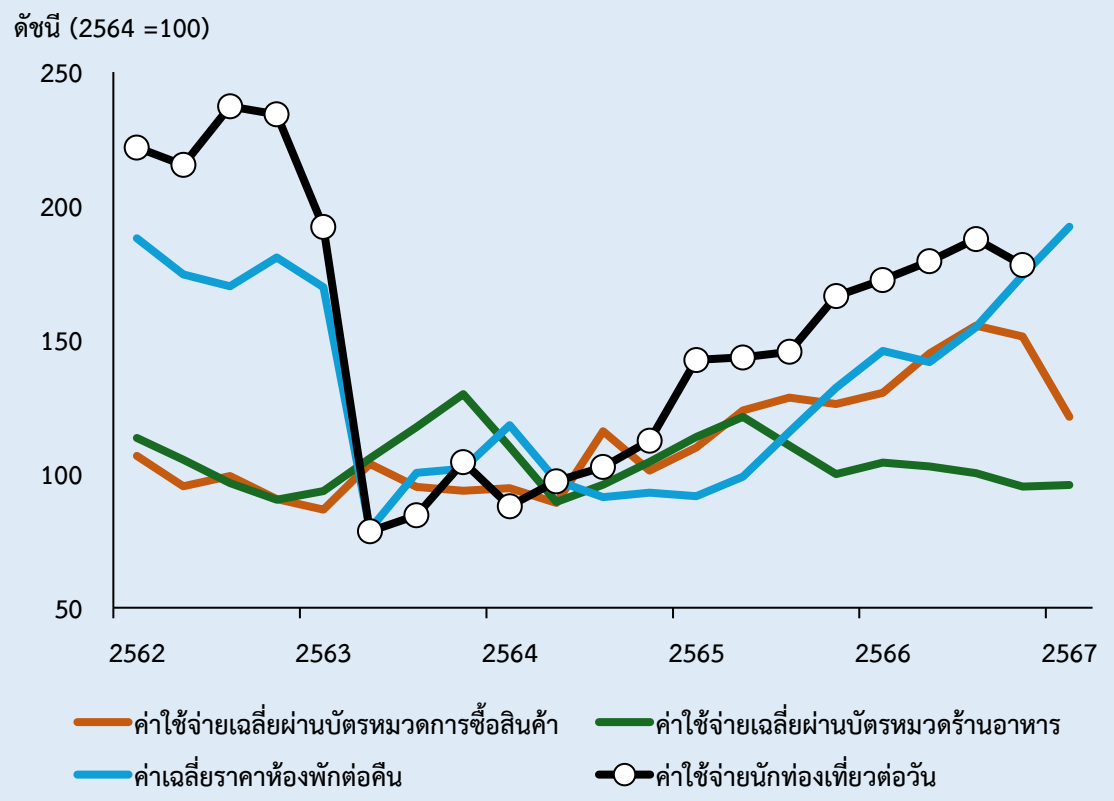
Box 1: แนวโน้มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ภาพที่ 1 สัดส่วนค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปี 2566

ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ข้อมูลเบื้องต้น ณ 23 เมษายน 2567)

ภาพที่ 2 ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่อวันและเครื่องชี้การใช้จ่ายรายหมวด

หมายเหตุ: ยอดใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตคำนวณเฉพาะบัตรเครดิตที่ผู้ถือเป็นชาวต่างชาติ ณ 31 มีนาคม 2567 โดยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคำนวณจากค่าเฉลี่ยต่อรายการ ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่อวัน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเผยแพร่ข้อมูลล่าสุดถึงสิ้นปี 2566
ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และธนาคารแห่งประเทศไทย

Box 1: แนวโน้มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

กิจกรรมเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่น ดำน้ำ สปา เป็นอีกหมวดที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามความต้องการที่สูงขึ้น สะท้อนว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมสามารถกลับมาดำเนินการได้ตามปกติเหมือนช่วงก่อนโควิด เช่นเดียวกับ ค่าใช้จ่ายหมวดขนส่งภายในประเทศที่ปรับราคาสูงขึ้นได้ตามความต้องการและต้นทุนราคาพลังงาน

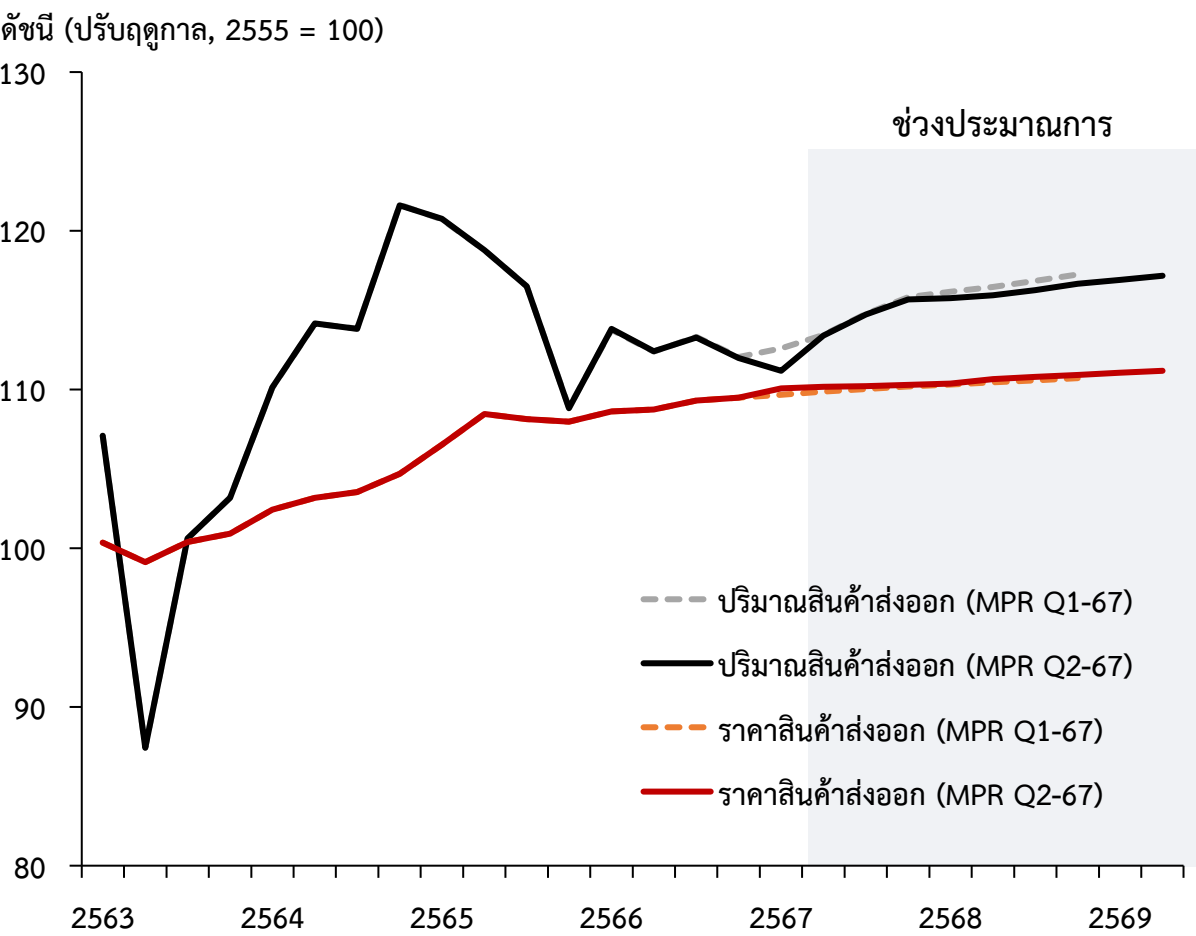
อย่างไรก็ดี การใช้จ่ายในหมวดอาหารและหมวดการซื้อสินค้า กลับได้รับแรงกดดันจากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เปลี่ยนไป^{4/} ส่วนหนึ่งจากบทบาทที่เพิ่มขึ้นของ influencer ในสื่อสังคมออนไลน์ กอปรกับค่าใช้จ่ายหมวดที่พักที่เพิ่มขึ้น ทำให้มีงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในหมวดอื่น ๆ ลดลง รวมถึงนักท่องเที่ยวในปัจจุบันที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่ม FIT (free independent travelers) ซึ่งนิยมบริโภคอาหารประเภท street food และ local food แนวโน้มการใช้จ่ายในหมวดอาหารโดยรวมจึงปรับลดลง สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนที่ร้อยละ 73 มองหาความคุ้มค่าของราคาและนิยมบริโภคอาหารประเภท local food^{5/} เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวสัญชาติอื่น ๆ ที่ให้ความสำคัญกับการซื้อสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และมีคุณภาพ เช่น สินค้าหัตถกรรม และสินค้า made in Thailand แต่ปริมาณการซื้อลดลง เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิดที่มีพฤติกรรมการซื้อสินค้าทั่วไปและเน้นซื้อปริมาณมาก

โดยสรุป รายได้ภาคท่องเที่ยวที่ผ่านมามีฟื้นตัวขึ้นทั้งจากผลของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป แต่ในระยะต่อไป คาดว่าแนวโน้มการใช้จ่ายจะปรับดีขึ้น จากผลของ composition effect ที่สัดส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มที่ใช้จ่ายสูงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมถึงทิศทางการใช้จ่ายหมวดที่พักและหมวดกิจกรรมอื่น ๆ ที่ปรับสูงขึ้นต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามความเสี่ยงต่อการฟื้นตัวของรายได้ภาคการท่องเที่ยวที่ยังขึ้นอยู่กับระยะวันพัก (length of stay) โดยระยะวันพักของนักท่องเที่ยวอาจลดลงจากแนวโน้มวันพักที่ลดลงทั่วโลกตามกระแส micro-cation จากข้อจำกัดด้านเวลาที่มากขึ้น รวมถึงกระแส multi-city travel ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวหลายประเทศในหนึ่งทริป โดยใช้เวลานานักอยู่ในแต่ละประเทศสั้นลง อย่างไรก็ตาม ระยะวันพักอาจเพิ่มขึ้นได้เช่นกันจากมาตรการสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐ ที่ล่าสุดไทยอยู่ระหว่างดำเนินการเพิ่มประเทศที่ได้รับสิทธิ visa free และขยายระยะเวลาพำนักให้ชาวต่างชาติเป็น 60 วัน ซึ่งคาดว่าจะมีส่วนทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มจำนวนวันพักในประเทศไทยได้

หมายเหตุ: ^{4/} ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการภาคท่องเที่ยว ภายใต้ Business Liaison Program (BLP) โดยธนาคารแห่งประเทศไทย
^{5/} ข้อมูลสำรวจนักท่องเที่ยวจีน โดย Dragon Trail ณ เดือนเมษายน 2567

การส่งออกสินค้าขยายตัวชะลอลง โดยมีความเสี่ยงจากการโต้ตอบทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน และภาวะสินค้าล้นตลาด

ประมาณการการส่งออกสินค้า ไม่รวมทองคำ

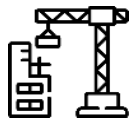
- การส่งออกสินค้าในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ต่ำกว่าคาดจากด้านปริมาณสินค้า โดยเฉพาะหมวดยานยนต์ที่อุปสงค์ต่างประเทศชะลอลง ขณะที่ด้านราคาสูงกว่าคาดเล็กน้อย
- ในปี 2567 การส่งออกมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปในครึ่งหลังของปี แต่ยังคงมีความไม่แน่นอนจากปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างสหรัฐฯ และจีน โดยเฉพาะมาตรการตอบโต้ทางการค้า ซึ่งส่งผลกระทบเพิ่มเติมต่อการส่งออก solar cells ไปสหรัฐฯ ประกอบกับปัญหาภาวะสินค้าล้นตลาดจากจีนไปยังประเทศคู่ค้า รวมถึงการชะลอตัวของอุปสงค์ต่างประเทศต่อการส่งออกหมวดยานยนต์ ([Box 2: ความท้าทายต่อการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567](#)) ด้านราคาสินค้าส่งออกยังอยู่ในระดับสูง ตามทิศทางราคาสินค้าเกษตรเป็นสำคัญ จากผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญที่ทำให้ผลผลิตหดตัว
- การส่งออกยังมีความเสี่ยงจาก (1) การตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน (2) ภาวะสินค้าล้นตลาดของจีนที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกของไทยมากกว่าคาด และ (3) อุปสงค์ของประเทศคู่ค้าที่อาจฟื้นตัวช้ากว่าคาด

ประมาณการการส่งออกสินค้า

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2566*	2567	2568
มูลค่าการส่งออก	-1.7	1.8 (2.0)	2.6 (2.8)
ราคาส่งออก	1.2	1.0 (0.8)	0.5 (0.5)
ปริมาณการส่งออก	-2.9	0.8 (1.1)	2.1 (2.2)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q1-2567

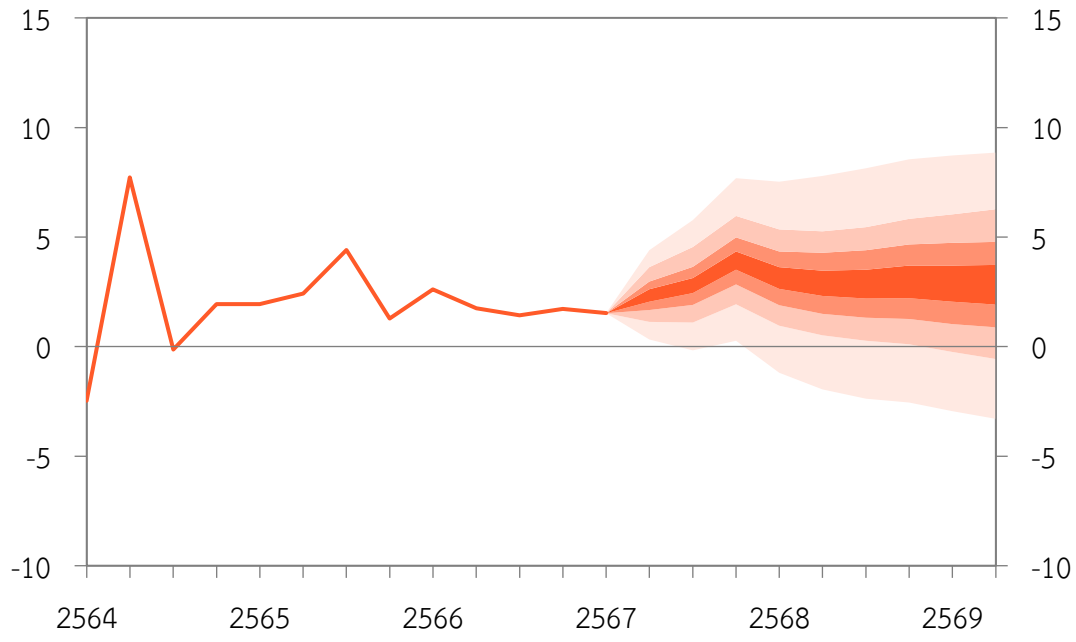
สรุปประมาณการเศรษฐกิจรายองค์ประกอบ

 การส่งออกบริการ	ฟื้นตัวต่อเนื่องในปี 2567 และ 2568 จากทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายต่อคนที่ทยอยสูงขึ้นต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะอยู่ที่ 35.5 ล้านคน และ 39.5 ล้านคน ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ ขณะที่ค่าใช้จ่ายต่อคนปรับเพิ่มขึ้นตามพฤติกรรมท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายหมวดโรงแรมและค่าใช้จ่ายกิจกรรมท่องเที่ยวเป็นสำคัญ
 มูลค่าการส่งออกสินค้า	ขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปในปี 2567 และ 2568 โดยประเมินว่าการฟื้นตัวของภาคส่งออกจะดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปีนี้เป็นต้นไป โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่จะได้แรงสนับสนุนจากการขยายการลงทุนในไทย อาทิ อุปกรณ์โทรคมนาคม และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ แต่บางกลุ่มสินค้ายังมีแรงกดดันเพิ่มเติม อาทิ หมวดยานยนต์ที่อุปสงค์ในตลาดส่งออกชะลอลง และ solar cells ที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการตอบโต้ทางการค้า (anti-dumping and countervailing duty) จากสหรัฐอเมริกา
 การบริโภคภาคเอกชน	ขยายตัวต่อเนื่องในปี 2567 และ 2568 โดยมีแรงส่งจากการบริโภคในกลุ่มรายได้สูงที่มีเงินออมส่วนเกิน (excess saving) ส่งผลให้การบริโภคหมวดบริการมีแนวโน้มขยายตัวดีต่อเนื่อง ส่วนการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนมีแนวโน้มลดลงตามกำลังซื้อของกลุ่มรายได้น้อยที่แผ่วลง ทั้งนี้ คาดว่าการบริโภคภาคเอกชนจะชะลอลงในปี 2568 หลังจากที่เร่งไปมากในช่วงก่อนหน้านี้ ประกอบกับภาระหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงยังคงเป็นปัจจัยฉุดรั้งการบริโภคของกลุ่มครัวเรือนรายได้น้อย
 การลงทุนภาคเอกชน	ขยายตัวต่อเนื่องในปี 2567 และ 2568 โดยพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมและโรงงานเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปีก่อน สอดคล้องกับมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่เพิ่มขึ้นในช่วงก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ การลงทุนภาคเอกชนยังได้รับผลดีจากการกลับมาขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่มีแนวโน้มเร่งขึ้นหลัง พ.ร.บ.งบประมาณฯ 2567 ประกาศใช้ แม้โครงการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน (public-private partnership: PPP) บางโครงการถูกเลื่อนออกไป อาทิ โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้มและรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน

เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงสมดุลตลอดช่วงประมาณการ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ปัจจัยเสี่ยงด้านสูง

- มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการใช้จ่ายภาครัฐที่อาจมากกว่าคาด

ปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ

- ผลดีจากการฟื้นตัวของการค้าโลกอาจน้อยกว่าคาดจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง

Box 2: ความท้าทายต่อการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567

ท่ามกลางสถานการณ์การค้าโลกที่คาดว่าจะฟื้นตัวชัดเจนขึ้นในปี 2567 และจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ภาคการส่งออกของไทยกลับมาขยายตัวได้ แต่ด้วยปัญหาเชิงโครงสร้างของไทย ส่งผลให้การส่งออกของไทยได้รับผลบวกจากการค้าโลกน้อยลงและฟื้นตัวช้า^{1/} นอกจากนี้ การส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อการเติบโตของภาคการส่งออกกลับมีทิศทางชะลอตัวต่อเนื่องตั้งแต่ครึ่งหลังของปี 2566 **การวิเคราะห์แนวโน้มการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนในระยะต่อไป จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประเมินภาพการฟื้นตัวของภาคการส่งออกของไทย**

การส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนเป็นหมวดสำคัญที่ขับเคลื่อนการเติบโตของการส่งออกของไทย โดยมีน้ำหนักที่ร้อยละ 16 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดในปี 2566 และมีสัดส่วนต่อการเติบโตของภาคส่งออก (contribution) คิดเป็นน้ำหนักกว่าครึ่งหนึ่งของการขยายตัวของการส่งออกสินค้าทั้งหมดในปี 2555-2561 รวมทั้งการส่งออกหมวดนี้มีส่วนช่วยบรรเทาการหดตัวของภาคส่งออกในปี 2566 โดย contribute เป็นบวกที่ร้อยละ 1.1 จากการส่งออกโดยรวมที่หดตัวร้อยละ 1.7 อย่างไรก็ตาม **ในปี 2567 คาดว่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนจะ contribute เป็นลบที่ร้อยละ 0.3 ต่อการส่งออกรวมที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.8** ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์แนวโน้มการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนในปี 2567 พบว่ามีปัจจัยที่หนุนรั้งการเติบโตของการส่งออกหมวดนี้สรุปได้ 3 ประการ ได้แก่

(1) การชะลอตัวของอุปสงค์ต่างประเทศ สอดคล้องกับนักวิเคราะห์ส่วนใหญ่ที่ประเมินว่ายอดขายรถยนต์ของโลกจะเติบโตเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3 ในปี 2567^{2/} ชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 10 ในปี 2566 โดยเฉพาะตลาดอาเซียนซึ่งเป็นตลาดหลักของตลาดส่งออกรถยนต์ของไทย (คิดเป็น 1 ใน 4 ของตลาดส่งออกรถยนต์ของไทย) โดยการส่งออกรถยนต์ในช่วง 4 เดือนแรกของปีนี้หดตัวร้อยละ 1.5 เทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน และการส่งออกรถกระบะหดตัวถึงร้อยละ 4.9 ตามการส่งออกไปมาเลเซียและฟิลิปปินส์ ขณะที่รถยนต์นั่งแม้จะยังไม่ติดลบ แต่ก็มีทิศทางชะลอตัวต่อเนื่องโดยเฉพาะการส่งออกไปยังเวียดนาม (**ภาพที่ 1**) การส่งออกรถยนต์ที่หดตัวในช่วงต้นปีนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลของฐานสูงเนื่องจากในปี 2566 ที่สถานการณ์ขาดแคลนชิปและการส่งมอบรถยนต์เริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติ ประกอบกับหลายประเทศมีการออกมาตรการกระตุ้นการซื้อรถยนต์^{3/} จึงมีแรงเร่งซื้อในช่วงดังกล่าว

หมายเหตุ:

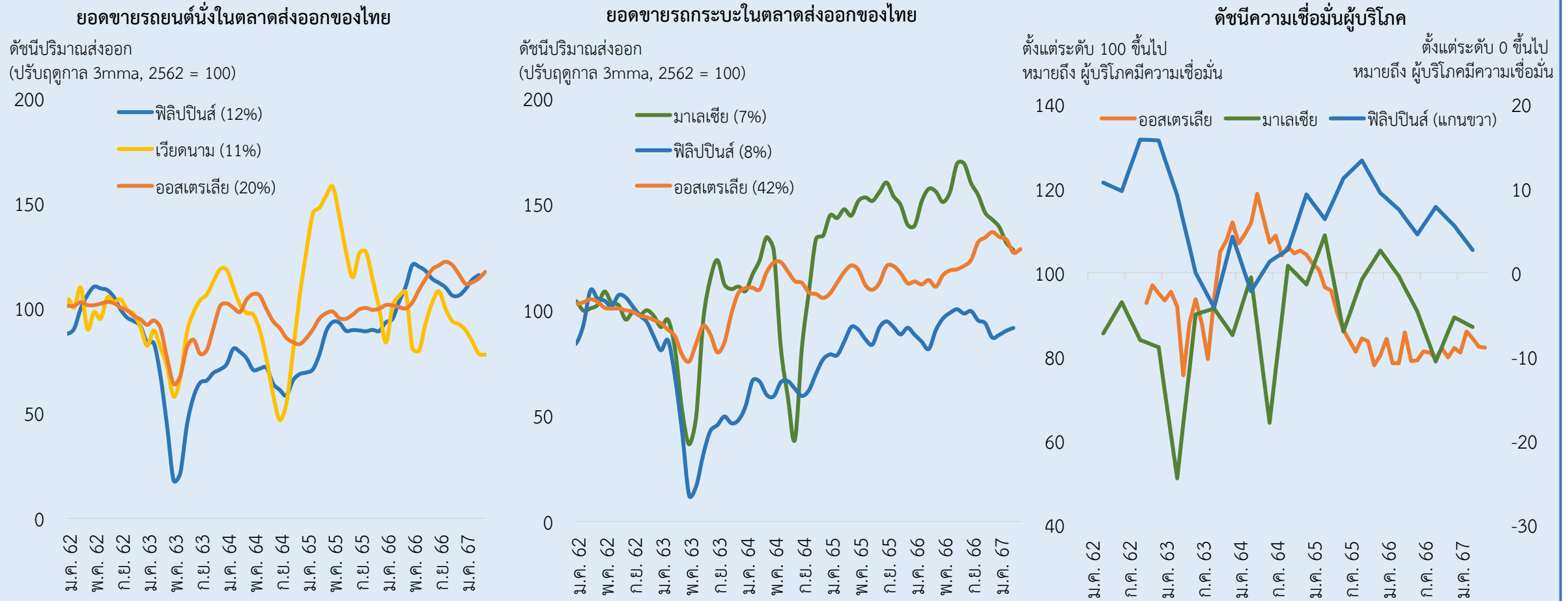
^{1/} อ่านบทวิเคราะห์เพิ่มเติมใน [Box 2: ปัญหาเชิงโครงสร้างและความเสี่ยงต่อแนวโน้มการส่งออกสินค้าของไทย](#) รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 1 ปี 2567

^{2/} ประมาณการการเติบโตของยอดขายรถยนต์ รวบรวมจากบทวิเคราะห์ของ (1) Goldman Sachs Research - Marquee (2) S&P Global Ratings (3) Marklines (4) Nomura (5) Moody's และ (6) Allianz

^{3/} ประเทศที่มีการออกมาตรการกระตุ้นยอดขายรถยนต์ในปี 2566 ได้แก่ มาเลเซีย (มาตรการลดภาษีการขายรถยนต์และเว้นภาษีสำหรับรถยนต์ที่จดทะเบียนใหม่) และเวียดนาม (มาตรการลดค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนรถยนต์)

Box 2: ความท้าทายต่อการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567

ภาพที่ 1 ยอดขายรถยนต์ และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค ในประเทศที่เป็นตลาดส่งออกสำคัญของไทย

ที่มา : Marklines, CEIC คำนวณโดย ธปท.
หมายเหตุ : () หมายถึงสัดส่วนต่อมูลค่าการส่งออกรถยนต์นั่งทั้งหมดของไทยในปี 2566

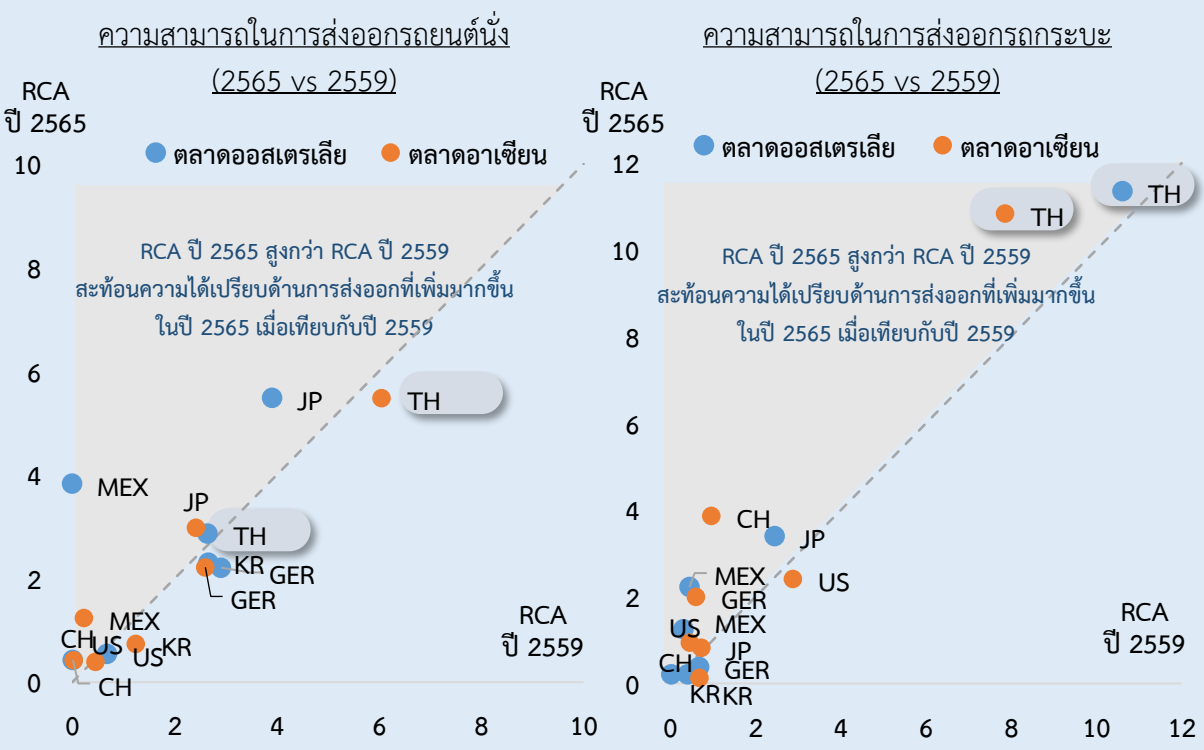
Box 2: ความท้าทายต่อการส่งออกถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567

นอกจากนี้ วัฏจักรสินค้าคงทนของประเทศคู่ค้าอยู่ในช่วงขาลง ส่งผลให้อุปสงค์ต่อรถยนต์อาจมีทิศทางชะลอลงต่อเนื่องและเป็นปัจจัยที่ต้องติดตามใกล้ชิด สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในหลายประเทศที่ยังโน้มต่ำลง จากความกังวลเกี่ยวกับค่าครองชีพ ต้นทุนการกู้ยืม และภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ

(2) ความเสี่ยงด้านการแข่งขันจากศักยภาพของคู่แข่งที่เพิ่มขึ้น ในปัจจุบันการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยยังแข่งขันได้โดยเฉพาะประเภทรถกระบะ สะท้อนจากค่า RCA (Revealed Comparative Advantage) ที่มากกว่า 1 และเพิ่มขึ้นตลอดช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ภาพที่ 2) และตลาดส่งออกสำคัญทั้งออสเตรเลีย ฟิlipปินส์ และมาเลเซีย ยังนำเข้ารถกระบะจากไทยเป็นอันดับ 1 มาโดยตลอด^{4/} รวมถึงยังไม่เห็นสัญญาณการสูญเสียส่วนแบ่งตลาดที่ชัดเจนให้กับประเทศคู่แข่งอย่างจีน ซึ่งแม้จะเห็นออสเตรเลียนำเข้ารถกระบะจากจีนมากขึ้น แต่ก็ยังเป็นสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับไทย ประกอบกับการผลิตรถกระบะของจีนยังคงใกล้เคียงกับระดับการบริโภคในประเทศ (ภาพที่ 3)

หมายเหตุ:
^{4/} สัดส่วนการนำเข้ารถกระบะจากไทยของออสเตรเลีย ฟิlipปินส์ และมาเลเซีย อยู่ที่ร้อยละ 48 ร้อยละ 65 และร้อยละ 48 ของมูลค่าการนำเข้ารถกระบะตามลำดับในปี 2566

ภาพที่ 2 ความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกถยนต์นั่งและรถกระบะของไทย
เปรียบเทียบระหว่างปี 2559 และ 2565

หมายเหตุ : RCA (Revealed Comparative Advantage) แสดงถึงความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกสินค้าของประเทศเมื่อเทียบกับการส่งออกของโลก หาก $RCA > 1$ หมายความว่ามีความสามารถในการแข่งขัน
ที่มา : UN Comtrade คำนวณโดย ธปท.

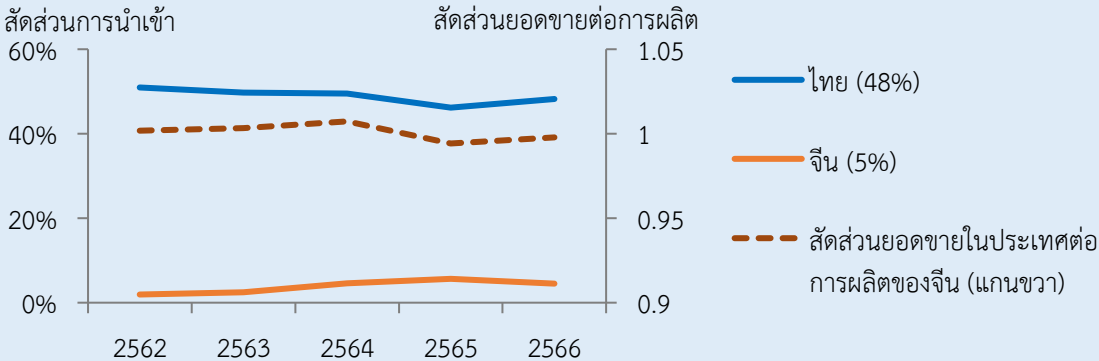
Box 2: ความท้าทายต่อการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567

อย่างไรก็ตาม ในระยะข้างหน้าไทยอาจเผชิญความเสี่ยงมากขึ้นจากปัญหากำลังการผลิตส่วนเกิน (overcapacity) ในอุตสาหกรรมรถยนต์ของจีน เนื่องจากการใช้กำลังการผลิต (capacity utilization) ของผู้ผลิตขนาดใหญ่ในอุตสาหกรรมยานยนต์ของจีนยังอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 80^{5/} และมีความเสี่ยงที่อาจสูงกว่าแนวโน้มอุปสงค์ในประเทศจีน กอปรกับจีนมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าผู้ผลิตรายอื่นในตลาดโลก จึงอาจก่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคาที่รุนแรงขึ้น และกระทบต่อการผลิตและส่งออกรถยนต์ของไทยในระยะต่อไป

(3) แนวทางการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของยานพาหนะ และส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นของรถยนต์ไฟฟ้า (Electric Vehicle: EV)^{6/} เริ่มส่งผลกระทบต่อยอดขายรถยนต์นั่งประเภทสันดาปภายใน (Internal Combustion Engine: ICE) ในหลายประเทศตั้งแต่ปี 2566 โดยเฉพาะประเทศที่มีอัตราการเข้าถึงรถยนต์ไฟฟ้า (penetration rate) เติบโตอย่างรวดเร็ว อาทิ จีน ยุโรป และไทย อย่างไรก็ตาม สำหรับปี 2567 ประเมินว่าการเติบโตของรถยนต์ EV จะกระทบต่อแนวโน้มการส่งออกรถยนต์นั่งของไทยเล็กน้อย เนื่องจากประเทศคู่ค้ายังมีอุปสงค์ต่อรถยนต์สันดาปและไฮบริด (HEV) อยู่ และมี

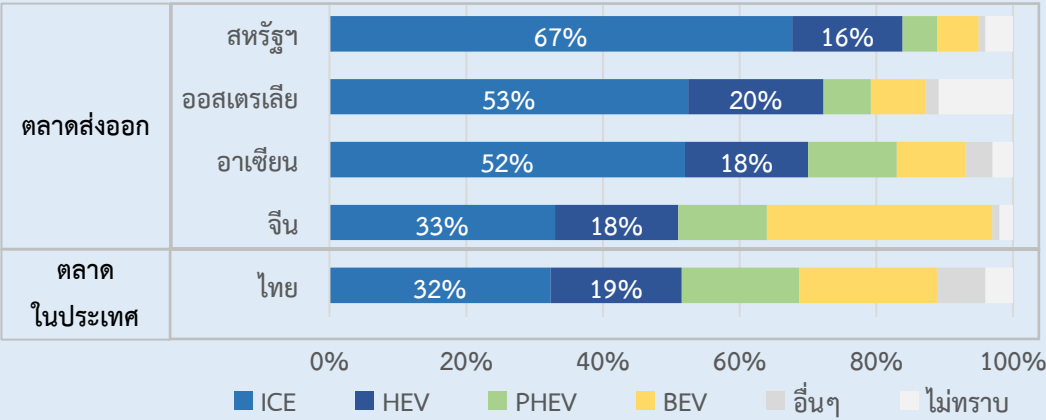
หมายเหตุ:
^{5/} ณ ไตรมาสที่ 1/2567 กลุ่มผู้ผลิตรายใหญ่ที่มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ 45 ของกำลังการผลิตทั้งหมดของจีน เช่น BYD และ Tesla มีกำลังการผลิตสูงถึงระดับร้อยละ 80 อ้างอิงข้อมูลจาก Just-Auto Rhodium และ Globaldata
^{6/} รถยนต์ EV หมายรวมถึง รถยนต์ประเภท Battery Electric Vehicle (BEV) และ Plug-in Hybrid Electrical Vehicle (PHEV)

ภาพที่ 3 สัดส่วนการนำเข้ารถกระบะของออสเตรเลีย และสัดส่วนยอดขายรถกระบะในประเทศจีนต่อการผลิต

หมายเหตุ: () หมายถึงสัดส่วนต่อการนำเข้ารถกระบะทั้งหมดของออสเตรเลียในปี 2566
ที่มา : Trade Map คำนวณโดย ธปท.

ภาพที่ 4 ความสนใจของผู้บริโภคแต่ละภูมิภาคในการซื้อรถยนต์คันใหม่ในปี 2567

ที่มา : Deloitte (ก.พ. 2567)

Box 2: ความท้าทายต่อการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567

penetration rate อยู่ในระดับต่ำ โดยอุปสงค์ของรถยนต์ EV ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย อาทิ นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้า ราคาของรถยนต์ EV และค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา สอดคล้องกับผลสำรวจพฤติกรรมของผู้บริโภคในประเทศที่เป็นตลาดส่งออกหลักของไทย ที่พบว่ายังมีความต้องการซื้อรถยนต์คันใหม่ที่เป็นรถยนต์ ICE รวมถึงรถยนต์ HEV กว่าร้อยละ 70 ทั้งในตลาดอาเซียนและออสเตรเลีย (ภาพที่ 4) จากข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น สถานีชาร์จไฟฟ้า เป็นต้น

แต่ในระยะข้างหน้า มีความเสี่ยงที่ต้องติดตามทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ความต้องการรถยนต์ไฟฟ้าอาจเพิ่มขึ้นตามการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงความเข้มข้นในการใช้มาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้นในหลายประเทศ ตัวอย่างเช่น แผนการกำหนดมาตรฐานประสิทธิภาพ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับรถยนต์ใหม่ (New Vehicle Emission Standard: NVES) ของออสเตรเลีย ซึ่งล้วนเป็นความท้าทายสำคัญสำหรับการส่งออกรถยนต์ของไทย

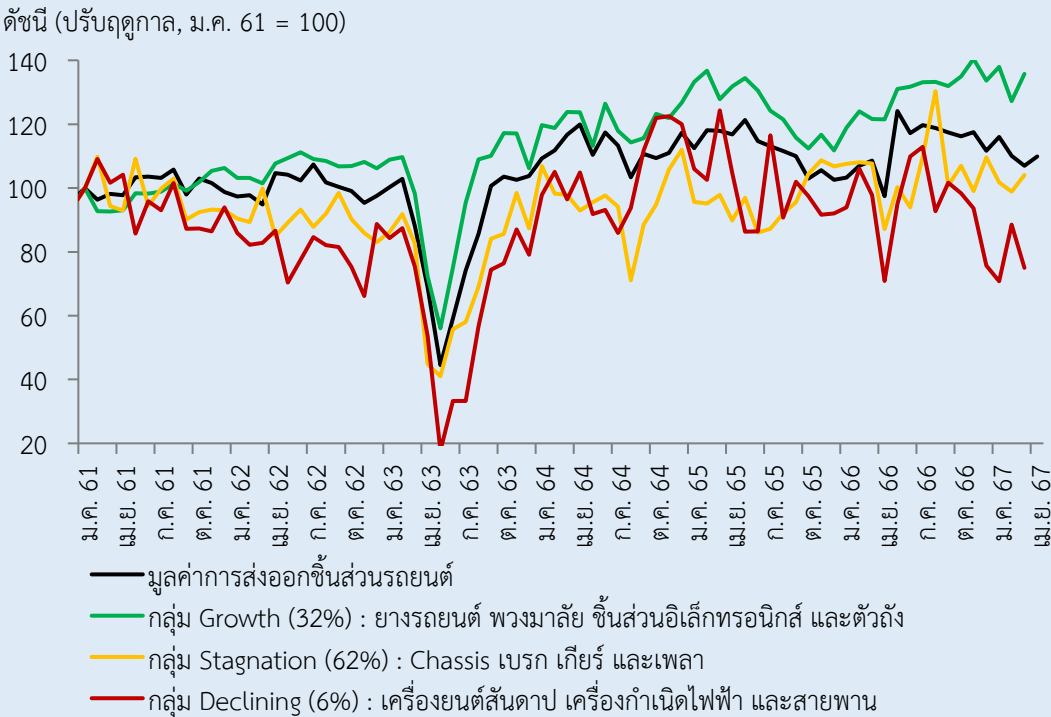
สำหรับการส่งออกชิ้นส่วนรถยนต์ ประเมินว่ามีแนวโน้มชะลอตัวตามอุปสงค์รถยนต์และการผลิตในตลาดอาเซียน และการเติบโตของรถยนต์ EV คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกชิ้นส่วนรถยนต์พอสมควร เนื่องจากการผลิตรถยนต์ EV มีความต้องการใช้ชิ้นส่วนน้อยกว่ารถยนต์ ICE ราว 10 เท่า^{7/} จึงมีความเสี่ยงที่จะเห็นยอดขายชิ้นส่วนหดตัวในระยะข้างหน้า โดยเฉพาะเครื่องยนต์ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า และสายพาน^{8/} ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6 ของการส่งออกหมวดชิ้นส่วนรถยนต์ของไทย (ภาพที่ 5)

ขณะที่การส่งออกชิ้นส่วนที่ยังมีความจำเป็นสำหรับการผลิตรถยนต์ ICE และ EV ได้แก่ ยางรถยนต์ พวงมาลัย ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และตัวถัง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32 ของการส่งออกหมวดชิ้นส่วนรถยนต์ของไทย จะยังมีความต้องการจากสหรัฐฯ ที่เศรษฐกิจยังขยายตัวต่อเนื่อง กอปรกับสินค้าคงคลังของสหรัฐฯ ที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจะช่วยพยุงการส่งออกชิ้นส่วนในปีนี้ได้บ้าง

หมายเหตุ:
^{7/} อ้างอิงจาก LH Bank Business Research (Sep 2022), Deloitte Automotive Supplier Study (2023) และ ENNOVI (Sep 2023)
^{8/} Deloitte Automotive Supplier Study (2023) ศึกษาแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจชิ้นส่วนรถยนต์ โดยแบ่งผลกระทบเป็น 3 กลุ่มตามคาดการณ์ของยอดขายในปี 2027 เทียบปี 2022 ได้แก่ (1) กลุ่มที่ยอดขายยังเติบโตได้หรือกลุ่ม Growth (ยอดขายในปี 2027 มากกว่าปี 2022) ประกอบด้วยสินค้ากลุ่มยางรถยนต์ พวงมาลัย ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และระบบเซ็นเซอร์ และตัวถัง (รวมถึงหลังคากระบะ) (2) กลุ่ม Stagnation (ยอดขายในปี 2027 ใกล้เคียงกับปี 2022) ประกอบด้วยสินค้ากลุ่มโครงรถที่มีเครื่องยนต์ติดตั้ง (Chassis) เบรก เกียร์ และเพลา และ (3) กลุ่ม Declining (ยอดขายในปี 2027 ต่ำกว่ายอดขายในปี 2022) ประกอบด้วยสินค้ากลุ่มเครื่องยนต์สันดาป เครื่องกำเนิดไฟฟ้า และสายพาน

Box 2: ความท้าทายต่อการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี 2567

ภาพที่ 5 การส่งออกชิ้นส่วนรถยนต์ของไทย
จำแนกตามกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจาก EV Transition

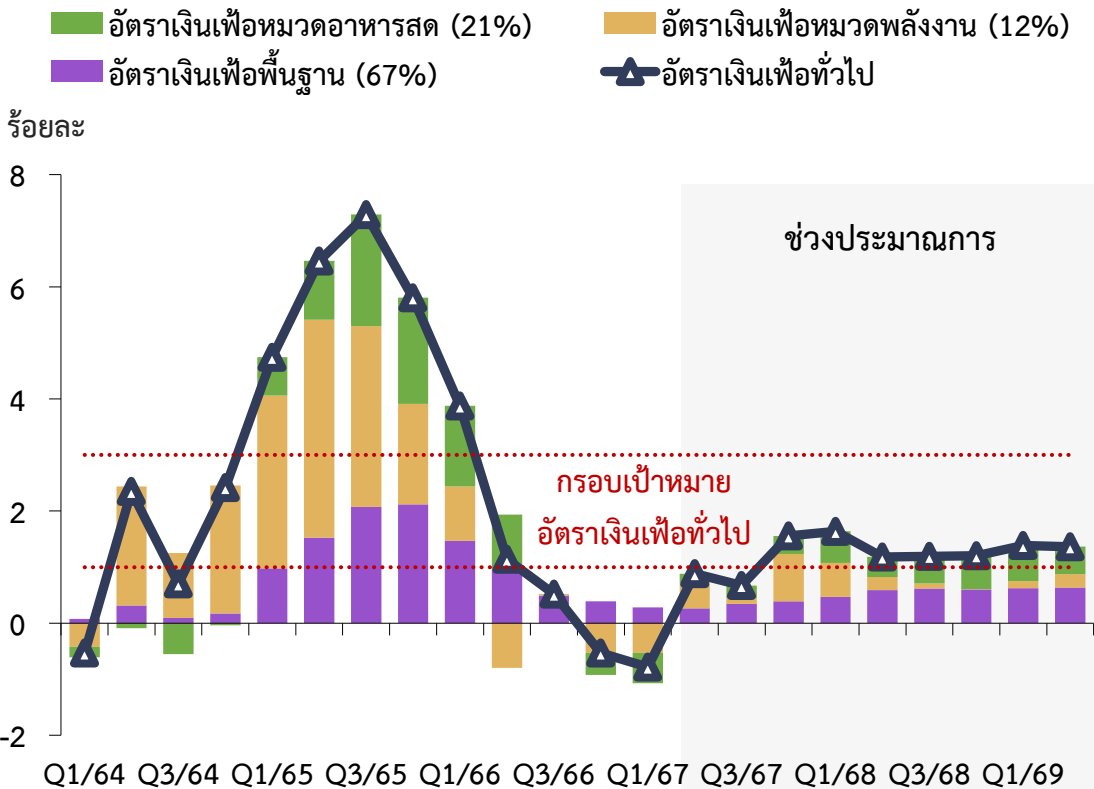

หมายเหตุ : () หมายถึงสัดส่วนต่อมูลค่าการส่งออกรถยนต์ทั้งหมดของไทยในปี 2566 และการประเมินผลกระทบจาก EV Transition ต่ออุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์
ที่มา : กรมศุลกากร คำนวณโดย ธปท.

โดยสรุป ภาพรวมการส่งออกของไทยฟื้นตัวช้าจากปัญหาเชิงโครงสร้าง และถูกซ้ำเติมจากแนวโน้มการส่งออกของรถยนต์และชิ้นส่วนที่หดตัว โดยในปี 2567 การส่งออกรถยนต์ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของอุปสงค์ในต่างประเทศโดยเฉพาะตลาดอาเซียน ขณะเดียวกันยังมีความเสี่ยงจากปัญหา overcapacity ของจีน ซึ่งจะกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของไทย รวมถึงการเข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาดของรถยนต์ EV ในระยะข้างหน้าภาคการส่งออกของไทยยังต้องเผชิญกับความท้าทายอีกมาก ซึ่งต้องอาศัยการปรับตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยและเร่งผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่การผลิตรถยนต์ EV ในอนาคต

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีแนวโน้มใกล้เคียงเดิม

ที่มาของประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

หมายเหตุ: () คือ น้ำหนักในตะกร้าเงินเฟ้อ
ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ คำนวณและประมาณการโดย ธปท. ณ วันที่ 12 มิ.ย. 67

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อ

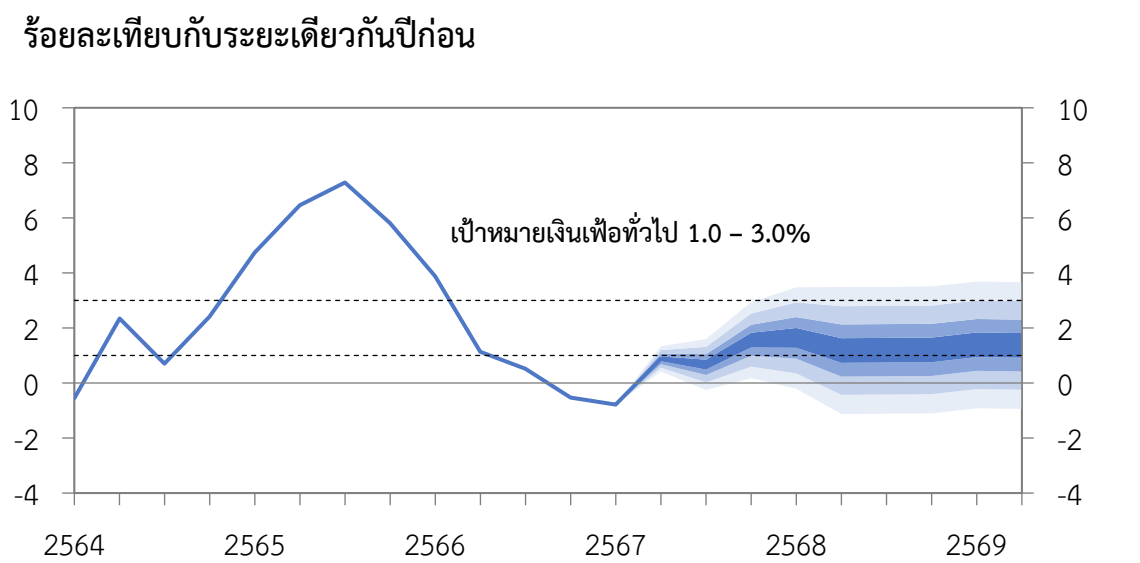
%YoY	2566*	2567	2568
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	1.2	0.6 (0.6)	1.3 (1.3)
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	1.3	0.5 (0.6)	0.9 (0.9)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q1-2567

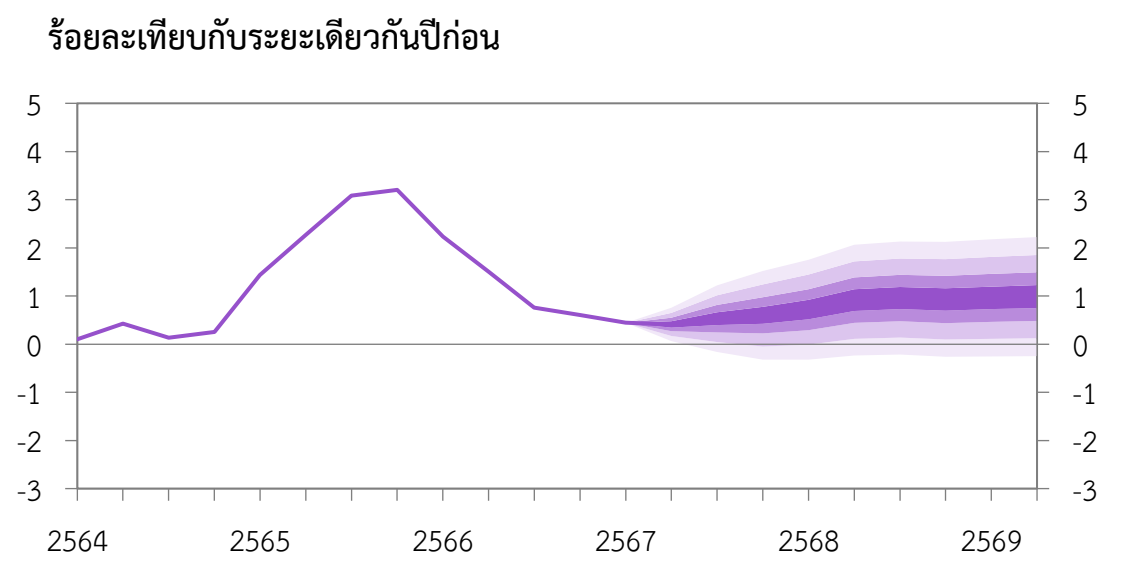
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไปใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้เดิม โดยอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานปรับเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับประมาณการเดิม ตามราคาน้ำมันดีเซลในประเทศที่ปรับเพิ่มขึ้นจากการทยอยลดการอุดหนุนราคาพลังงานของภาครัฐ ประกอบกับเพดานราคาน้ำมันดีเซลที่กำหนดโดยภาครัฐปรับสูงขึ้นเร็วกว่าที่ประเมินไว้ ซึ่งมีผลมากกว่าราคาน้ำมันกลุ่มเบนซินที่มีแนวโน้มปรับลดลงตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ขณะที่อัตราเงินเฟ้อหมวดอาหารสดปรับลดลงตามแนวโน้มราคาสุกรที่ลดลงจากอุปทานสุกรที่เพิ่มขึ้น
- อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปรับลดลงเล็กน้อยจากประมาณการเดิม จากราคาหมวดอาหาร (food in core) เป็นสำคัญ

ประมาณการเงินเพื่อมีความเสี่ยงสมดุลตลอดช่วงประมาณการ

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

- ปัจจัยเสี่ยงด้านสูง

 - ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์
- ปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ

 - มาตรการลดราคาพลังงานของภาครัฐที่อาจมากกว่าคาด

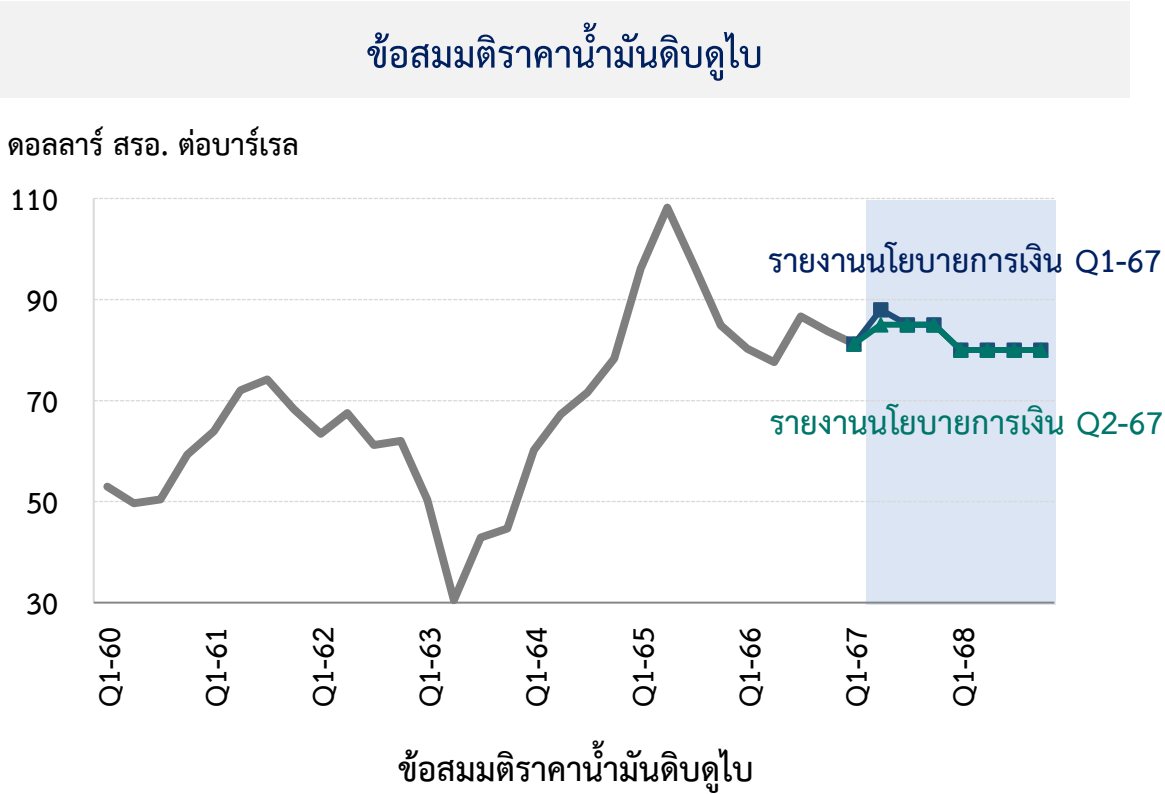
ตารางสรุปข้อสมมติประกอบประมาณการ

ร้อยละต่อปี	2566*	2567	2568
อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า (%YoY) ^{1/}	2.8	2.7 (2.6)	2.7 (2.7)
อัตราดอกเบี้ย Fed funds (% ณ สิ้นปี)	5.25 - 5.50	4.75 – 5.00 (4.75 -5.00)	3.75 – 4.00 (3.75 – 4.00)
ดัชนีค่าเงินในภูมิภาค (ไม่รวมจีน) ต่อดอลลาร์ สรอ. ^{2/}	166.2	168.9 (167.1)	164.8 (163.4)
ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	82.1	84.0 (85.0)	80.0 (80.0)
รายได้เกษตรกร (%YoY)	-1.4	3.0 (0.8)	-1.6 (-0.3)
การอุปโภคภาครัฐ ณ ราคาประจำปี (พันล้านบาท)	2,983	3,053 (3,053)	3,171 (3,171)
การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาประจำปี (พันล้านบาท)	1,011	1,055 (1,030)	1,098 (1,098)

หมายเหตุ: ^{1/} ถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนมูลค่าการส่งออกจากไทยไปยังประเทศคู่ค้า
^{2/} ตัวเลขที่เพิ่มขึ้นแสดงการอ่อนค่า ตัวเลขที่ลดลงแสดงการแข็งค่า
 * ข้อมูลจริง
 () ประมาณการเดิมในรายงานนโยบายการเงิน Q1-2567 (ไม่รวมผลของ Digital Wallet)

- เศรษฐกิจประเทศคู่ค้า** ในปี 2567 ขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยสหรัฐฯ ขยายตัวได้ตามการบริโภคในหมวดบริการและการผลิต กลุ่มประเทศยูโรที่ขยายตัวตามการบริโภคในหมวดบริการเป็นหลัก ด้านจีนและเอเชียมีแนวโน้มปรับดีขึ้นตามข้อมูลจริงที่ดีกว่าคาด สำหรับปี 2568 เศรษฐกิจคู่ค้ายังขยายตัวต่อเนื่อง โดยคาดว่าสหรัฐฯ และจีนมีแนวโน้มขยายตัวได้ใกล้เคียงศักยภาพ
- อัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ** คงข้อสมมติเดิม โดยคาดว่า Fed จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยในช่วงครึ่งหลังของปี
- ค่าเงินภูมิภาค (ไม่รวมจีน)** มีแนวโน้มอ่อนค่าในระยะสั้นจากการแข็งค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ตามเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่เข้มแข็งต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม คาดว่าค่าเงินภูมิภาคจะกลับมาแข็งค่าหลังธนาคารกลางประเทศเศรษฐกิจหลักทยอยลดอัตราดอกเบี้ย
- ราคาน้ำมันดิบดูไบ** ปี 2567 ปรับลดลงจากครั้งก่อนเล็กน้อย ตามความกังวลต่ออุปทานน้ำมันดิบที่คลี่คลายลง หลังความขัดแย้งบริเวณตะวันออกกลางมีแนวโน้มผ่อนคลายลง
- รายได้เกษตรกร (ไม่รวมมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ)** ปี 2567 ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิมทั้งด้านราคาและผลผลิต โดยราคายางพาราและทุเรียนปรับเพิ่มขึ้น รวมถึงผลผลิตที่หดตัวน้อยลง จากผลผลิตสุกร ข้าว และอ้อยที่มากกว่าคาด สำหรับปี 2568 รายได้เกษตรกรหดตัวมากขึ้นในด้านผลผลิตจากผลของฐานสูง ประกอบกับผลผลิตยางพาราที่จะได้รับผลกระทบจากโรคใบร่วง
- การใช้จ่ายภาครัฐ ณ ราคาประจำปี** ในปี 2567 และ 2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าตามกรอบงบประมาณและแผนการคลังระยะปานกลาง (ปีงบประมาณ 2567-2570) โดยการใช้จ่ายภาครัฐปี 2567 สูงกว่าคาดจากการลงทุนของรัฐวิสาหกิจด้านสาธารณูปโภคและคมนาคมในไตรมาสที่ 1 สำหรับปี 2568 การใช้จ่ายภาครัฐใกล้เคียงเดิม

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2567 ปรับลดลงตามราคาจริงที่ต่ำกว่าคาด จากความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่มีแนวโน้มผ่อนคลายลง ขณะที่คงราคาน้ำมันในปี 2568 ตามอุปทานน้ำมันดิบจาก non-OPEC ที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรล	2566*	2567	2568
ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี	82.1	84 (85)	80 (80)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง
() คือ ข้อสมมติในรายงานนโยบายการเงิน Q1-2567
ที่มา: ประมาณการโดย ธปท.

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2567 ปรับลดลงเล็กน้อยจาก 85 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรล เป็น 84 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรล

- ปรับลดข้อสมมติในไตรมาสที่ 2 ตามราคาจริงที่ต่ำกว่าคาด เนื่องจากตลาดคลายความกังวล หลังสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางผ่อนคลายลง และไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐานการผลิตน้ำมัน

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2568 คงเดิม โดยคาดว่าจะมีแนวโน้มต่ำกว่าระดับปัจจุบัน เนื่องจากอุปทานน้ำมันดิบจาก non-OPEC มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะสหรัฐฯ แคนาดา และกายอานา

ความเสี่ยงของราคาน้ำมันดิบดูไบในระยะข้างหน้ายังคงโน้มไปด้านสูง

- ความเสี่ยงด้านสูง: ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ อาทิ ความขัดแย้งระหว่างรัสเซีย-ยูเครน อิสราเอล-ฮามาส อิสราเอล-อิหร่าน และวิกฤตทะเลแดง ซึ่งอาจรุนแรงและขยายวงกว้างกว่าคาด รวมทั้งการปรับลดปริมาณการผลิตของกลุ่ม OPEC+ ที่อาจนานขึ้นหรือปรับลดมากกว่าคาด
- ความเสี่ยงด้านต่ำ: ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกที่อาจฟื้นตัวช้ากว่าคาด

ภาวะการเงินโดยรวมทรงตัว แต่ต้องติดตามภาวะการเงินของครัวเรือนรายได้น้อยและธุรกิจ SMEs บางกลุ่ม

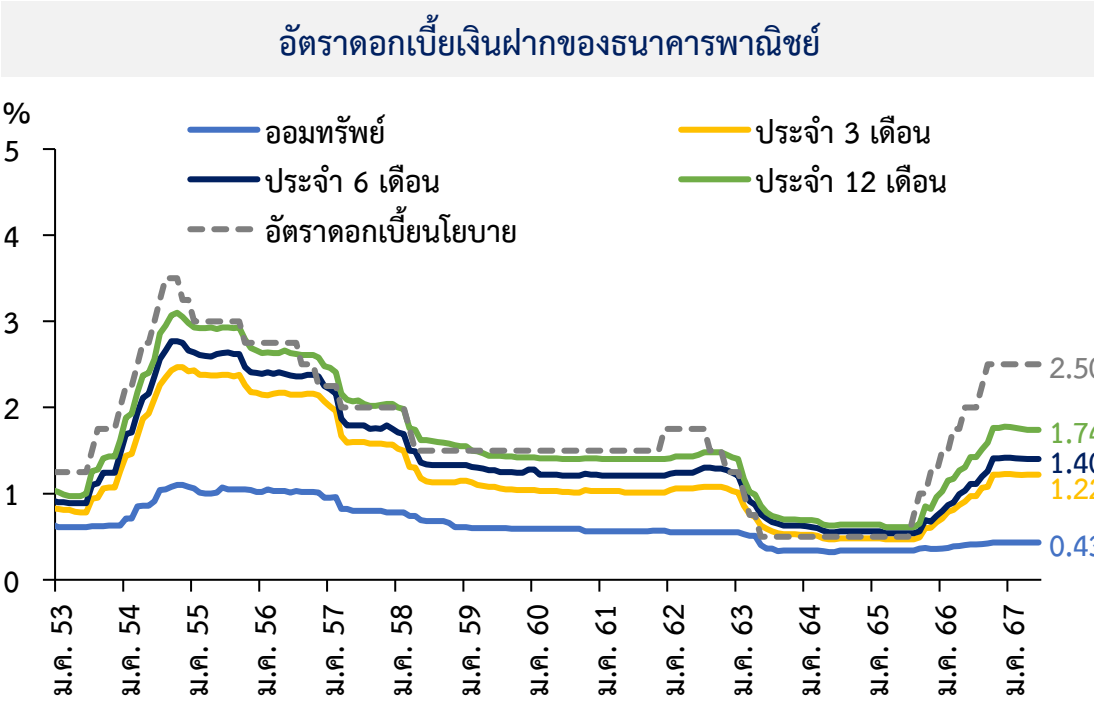
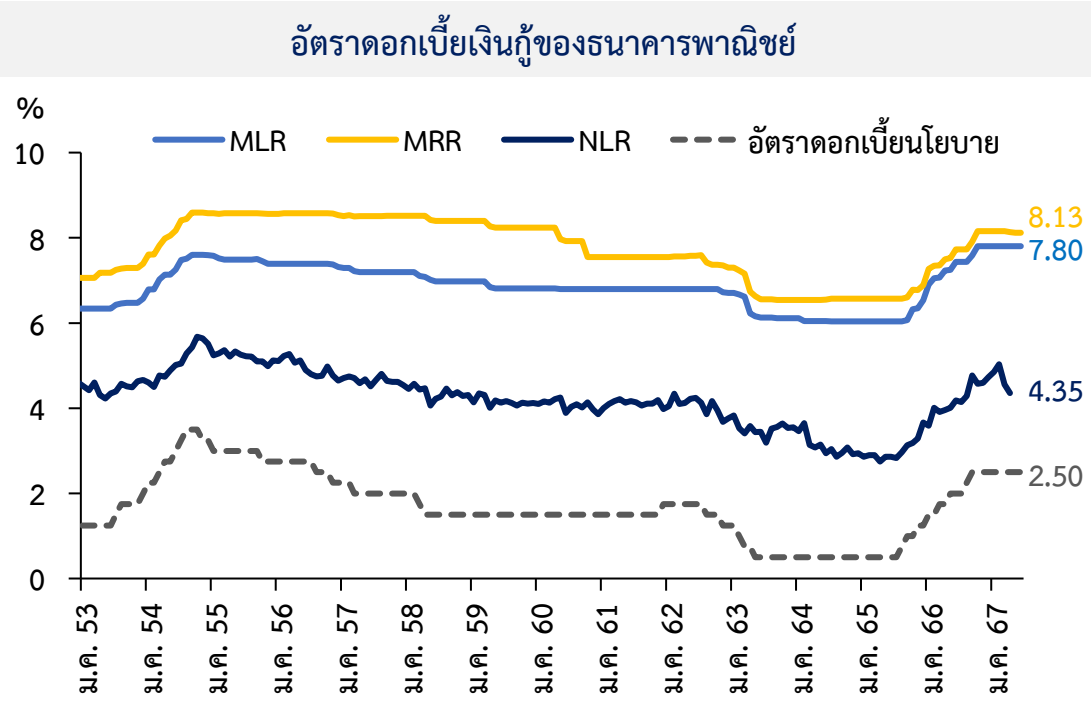

ต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชน
ผ่านธนาคารพาณิชย์และตลาดตราสารหนี้
ใกล้เคียงเดิม สิ้นเชื่อภาคธุรกิจโดยรวม
ขยายตัว โดยเฉพาะธุรกิจขนาดใหญ่
ขณะที่สิ้นเชื่อภาคครัวเรือนขยายตัวชะลอลง

คุณภาพสินเชื่อด้อยลง แต่ยังเป็นไปตามที่
ประเมินไว้ โดยต้องติดตามคุณภาพสินเชื่อ
ของครัวเรือนรายได้น้อยและ
ธุรกิจ SMEs บางกลุ่ม

ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวอ่อนค่า
ตามทิศทางนโยบายการเงิน
ของธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกอบกับ
ปัจจัยในประเทศในช่วงที่ผ่านมา

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์โดยรวมทรงตัวตามอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

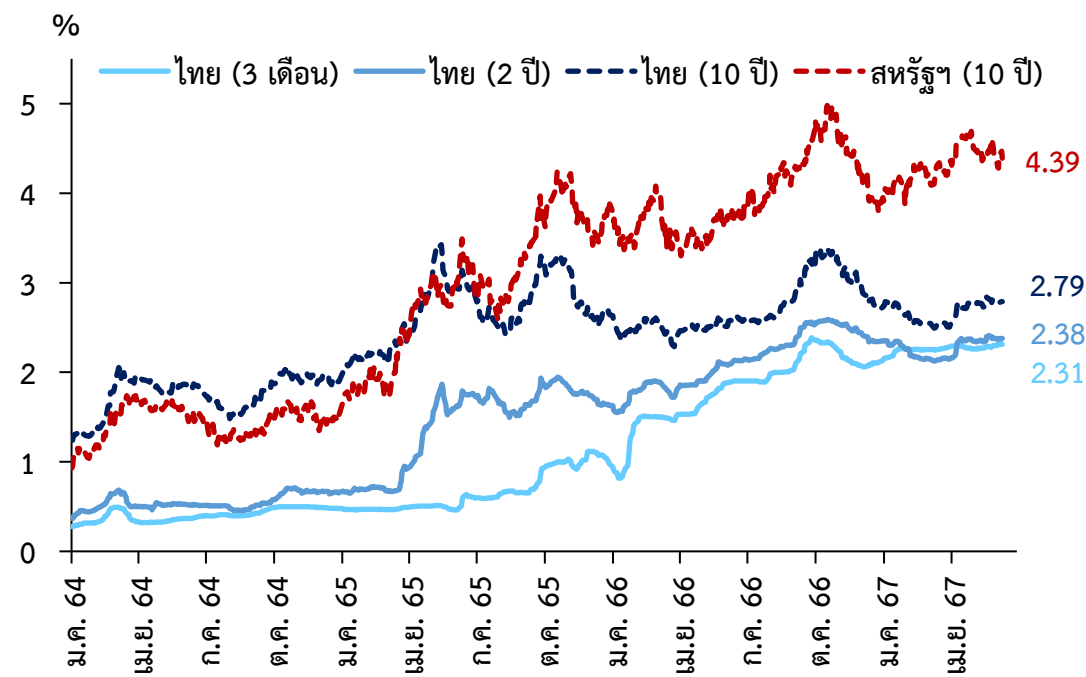

หมายเหตุ: (1) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยรายเดือนของธนาคารพาณิชย์ 14 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 11 มิ.ย. 2567)
(2) อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (new loan rate: NLR) (ข้อมูล ณ เดือน เม.ย. 2567)
ที่มา: ธปท.

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) โดยรวมทรงตัวตามอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้อ้างอิง minimum loan rate (MLR) ทรงตัวที่ร้อยละ 7.80 ขณะที่ minimum retail rate (MRR) ลดลงเล็กน้อยอยู่ที่ร้อยละ 8.13 จากร้อยละ 8.15 ตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 0.25 เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและ SMEs กลุ่มเปราะบางเป็นเวลา 6 เดือน ตามมติของสมาคมธนาคารไทยเมื่อวันที่ 24 เม.ย. 2567 ด้านอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำ 3 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือนทรงตัว ณ ร้อยละ 0.43 1.22 1.40 และ 1.74 ตามลำดับ สำหรับอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (new loan rate: NLR) ณ สิ้นเดือน เม.ย. 2567 ปรับลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อน จากปัจจัยเฉพาะของผู้กู้สินเชื่อใหม่ วงเงินมากกว่า 500 ล้านบาทในภาคการผลิต

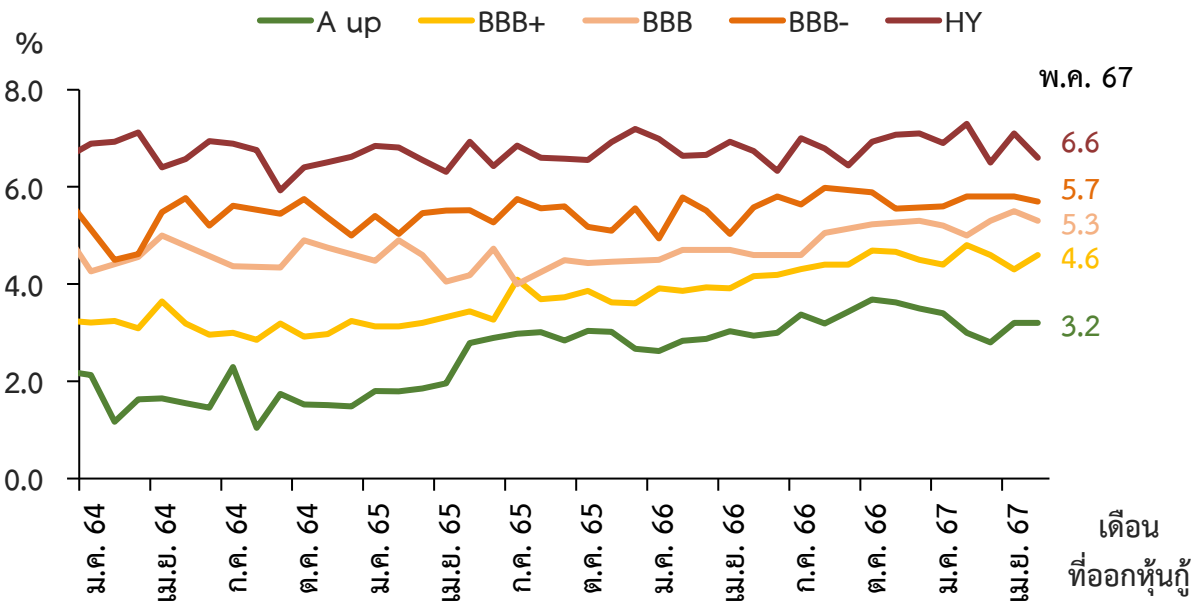
ต้นทุนการระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนโดยรวมทรงตัวจากไตรมาสก่อน

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยและสหรัฐฯ

ที่มา: สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย (ข้อมูล ณ วันที่ 11 มิ.ย. 2567)

อัตราผลตอบแทนหุ้นกู้ภาคเอกชนระยะมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี*
แบ่งตามระดับ credit rating

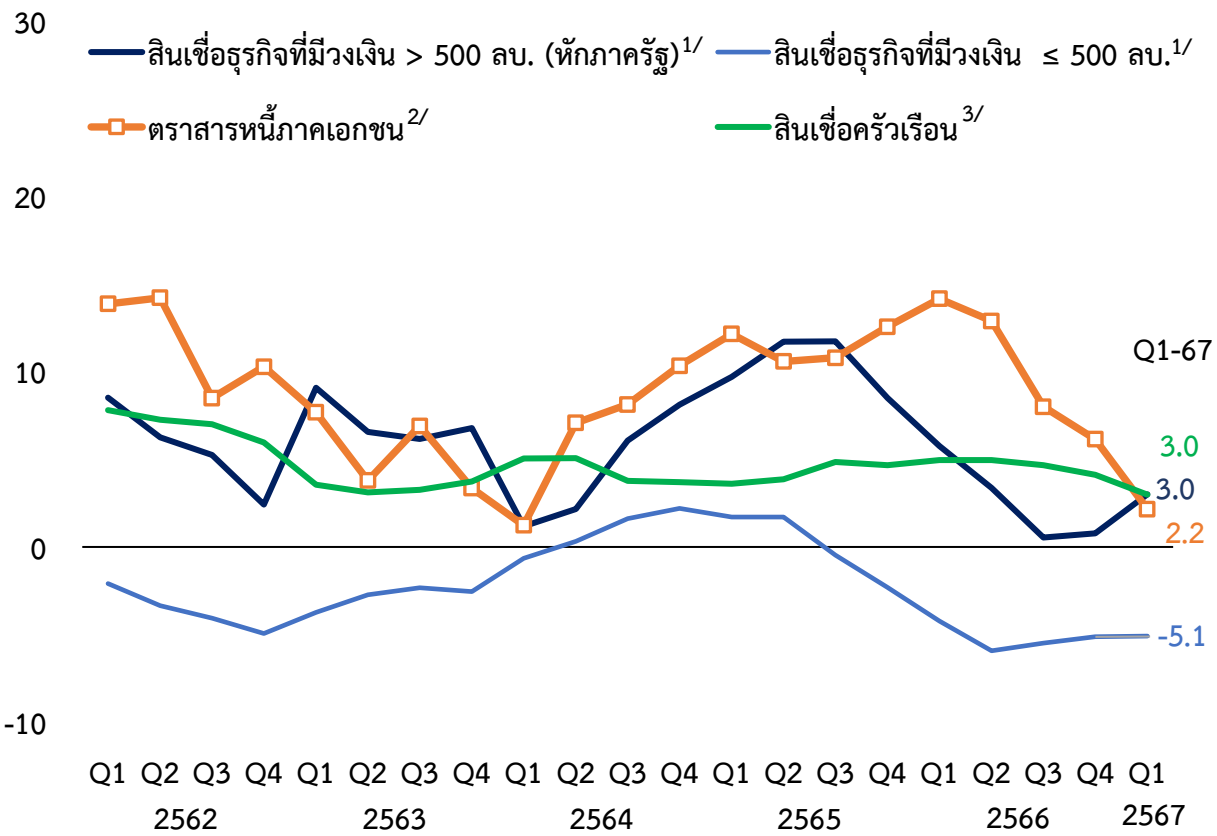
หมายเหตุ: * ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักอัตราดอกเบี้ยหน้าตัว (coupon rate) ในตลาดแรก

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะ 3 เดือนโดยรวมทรงตัวสอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทย ด้านอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะ 2 ปีขึ้นไปปรับเพิ่มขึ้นบ้างตามการปรับคาดการณ์นโยบายการเงินของไทยโดยตลาดการเงินคาดว่า กนง. จะปรับลดดอกเบี้ยช้าลง และจากปัจจัยในประเทศเกี่ยวกับแผนการออกพันธบัตรรัฐบาลในระยะข้างหน้า ขณะที่อัตราผลตอบแทนหุ้นกู้ภาคเอกชนโดยรวมทรงตัว โดยมีการเคลื่อนไหวระหว่างเดือนจากปัจจัยเฉพาะของผู้ออกหุ้นกู้บางรายเป็นสำคัญ ในระยะต่อไป คาดว่าต้นทุนการระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ในกลุ่ม investment grade มีแนวโน้มทรงตัว ขณะที่กลุ่ม high yield อาจเน้นการให้หลักประกันแทนการเพิ่มอัตราดอกเบี้ย

การกู้ยืมของภาคธุรกิจและครัวเรือนขยายตัวเล็กน้อยในไตรมาสที่ 1

การกู้ยืมของภาคธุรกิจและครัวเรือน

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

หมายเหตุ: ^{1/} ธุรกิจที่มีวงเงินสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่ง ณ มี.ค. 2567 และข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ.
^{2/} ปรับปรุงการจัดทำข้อมูล ดู [การปรับปรุงและพัฒนาสถิติเงินกู้ยืมและตราสารหนี้ภาคเอกชน](#) (มี.ย. 2566)
^{3/} ข้อมูลสินเชื่อครัวเรือนครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพ. ซึ่งคิดเป็น 60% ของหนี้ครัวเรือน (ต่างจากข้อมูลแถลงข่าวระบบ ธพ. ที่สินเชื่อรายย่อยของระบบ ธพ. คิดเป็น 33.5% ของหนี้ครัวเรือน)

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ (วงเงินมากกว่า 500 ล้านบาท) ขยายตัวเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน จากธุรกิจกลุ่มอาหาร ปีโตรเลียม และเคมีภัณฑ์เป็นสำคัญ

สินเชื่อธุรกิจ SMEs (วงเงินไม่เกิน 500 ล้านบาท) หดตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน ส่วนหนึ่งตามแนวโน้มรายได้ของบางกลุ่มที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ แต่ยังมีการให้สินเชื่อใหม่กับธุรกิจ SMEs ในหลายภาคธุรกิจ อาทิ กลุ่มพาณิชย์ อุตสาหกรรม และอสังหาริมทรัพย์

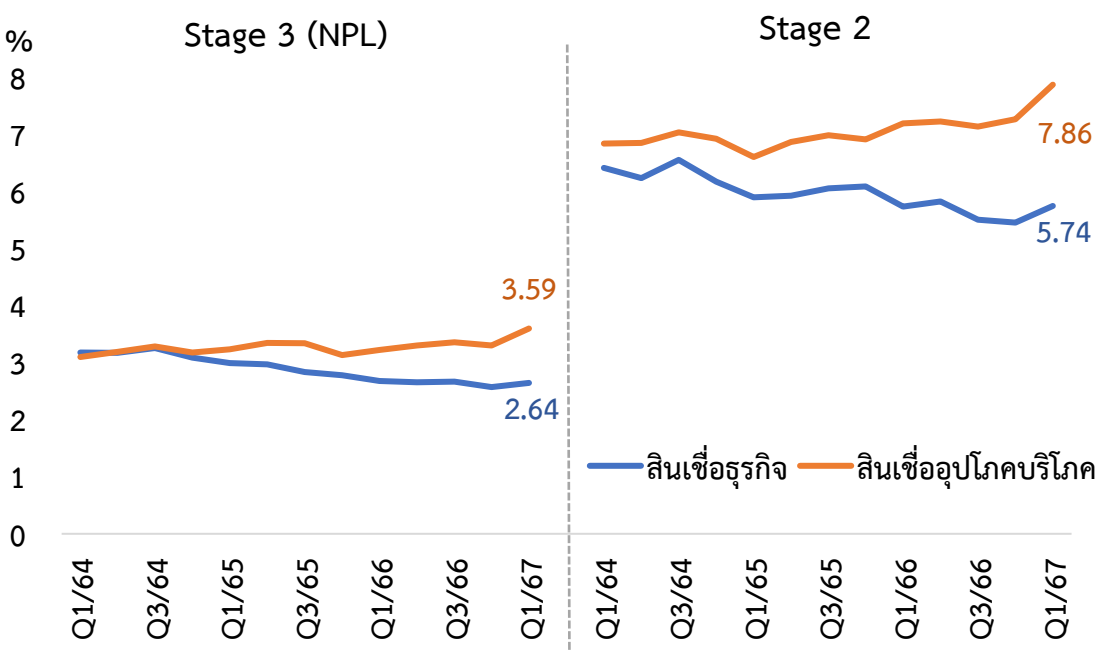
สินเชื่อภาคครัวเรือนโดยรวมขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนในสินเชื่อเกือบทุกประเภท โดยสินเชื่อส่วนบุคคลขยายตัวตามความต้องการสภาพคล่องของครัวเรือน ขณะที่สินเชื่อบัตรเครดิตชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่เป็นฤดูกาลใช้จ่ายสูงในช่วงสิ้นปี อย่างไรก็ตาม สินเชื่อเช่าซื้อหดตัวจากความต้องการที่ลดลง และความระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อของ ธพ. ตามคุณภาพหนี้ที่ด้อยลง

สำหรับไตรมาสที่ 2 ปี 2567^{1/} ความต้องการสินเชื่อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ โดยภาคธุรกิจยังต้องการสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน และ refinance สำหรับสินเชื่อภาคครัวเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล ตามความต้องการสภาพคล่องและการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ขณะที่ความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อและสินเชื่อที่อยู่อาศัยอาจยังไม่ฟื้นตัว ตามคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลง ประกอบกับความต้องการสินเชื่อที่ลดลง

หมายเหตุ: ^{1/} [รายงานภาวะสินเชื่อของสถาบันการเงินในไตรมาส 1/2567](#) และ [แนวโน้มในไตรมาส 2/2567](#)

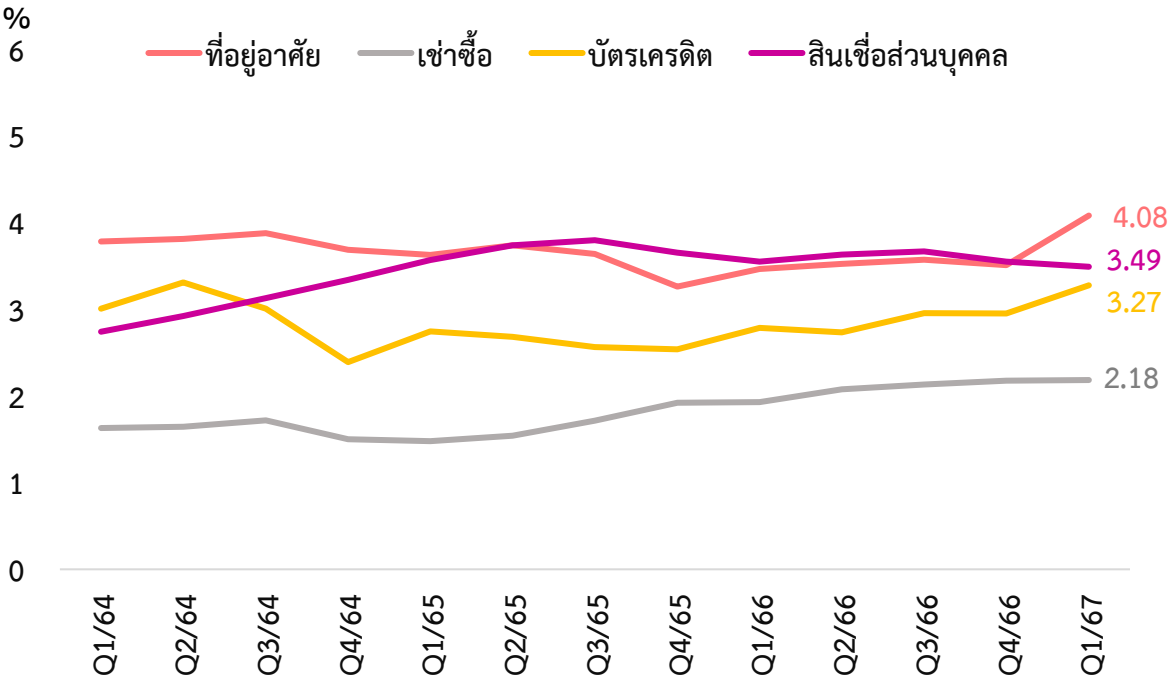
คุณภาพสินเชื่อต่ำลง แต่ยังอยู่ในระดับที่สามารถบริหารจัดการได้และจะไม่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด (NPL cliff)

คุณภาพสินเชื่อแบ่งตามประเภทสินเชื่อ

หมายเหตุ: สินเชื่อธุรกิจ: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ.
สินเชื่ออุปโภคบริโภค: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธปท. (ต่างจากข้อมูลแถลงข่าวระบบ ธพ.)
ที่มา: ธปท.

Stage 3 (NPL) ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค แยกตามประเภทสินเชื่อ

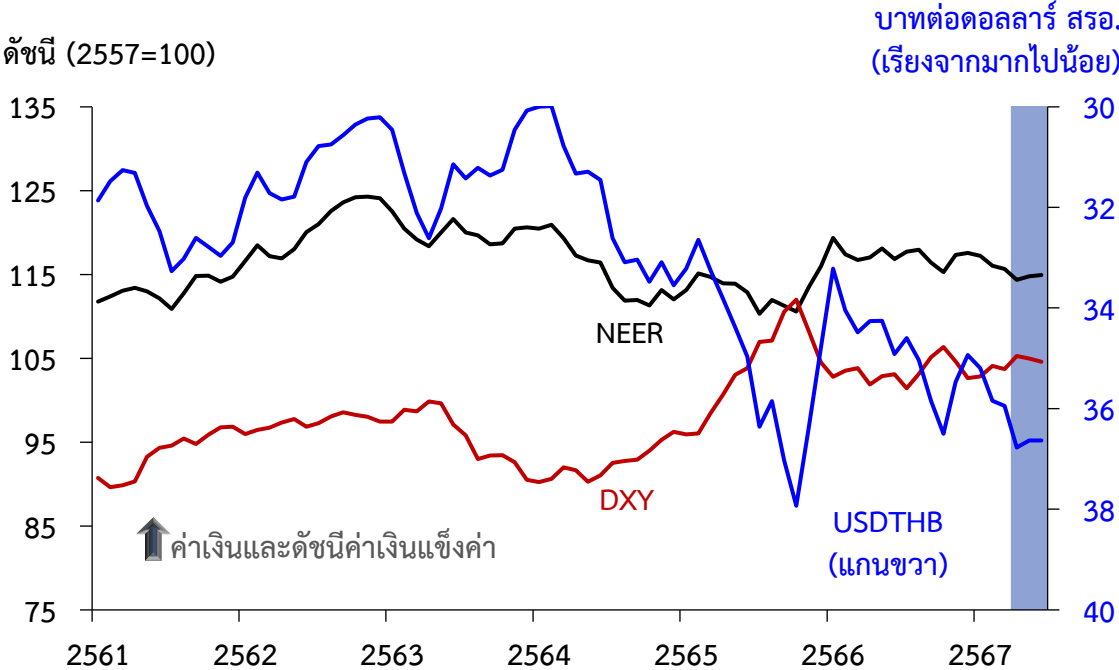

หมายเหตุ: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธปท. (ต่างจากข้อมูลแถลงข่าวระบบ ธพ.)
ที่มา: ธปท.

ความสามารถในการชำระหนี้โดยรวมแยลงเล็กน้อย สะท้อนจากสินเชื่อด้วยคุณภาพ (non-performing loan: NPL หรือ stage 3) ในไตรมาสที่ 1 ที่ปรับเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในสินเชื่อที่อยู่อาศัย ขณะที่ ธพ. ยังบริหารจัดการคุณภาพหนี้และให้ความช่วยเหลือลูกหนี้อย่างต่อเนื่อง สำหรับสินเชื่อที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิต (significant increase in credit risk: SICR หรือ stage 2) ปรับเพิ่มขึ้น โดยส่วนหนึ่งเป็นลูกหนี้ที่ยังชำระหนี้ได้ตามสัญญาแต่ถูกจัดชั้นเชิงคุณภาพ

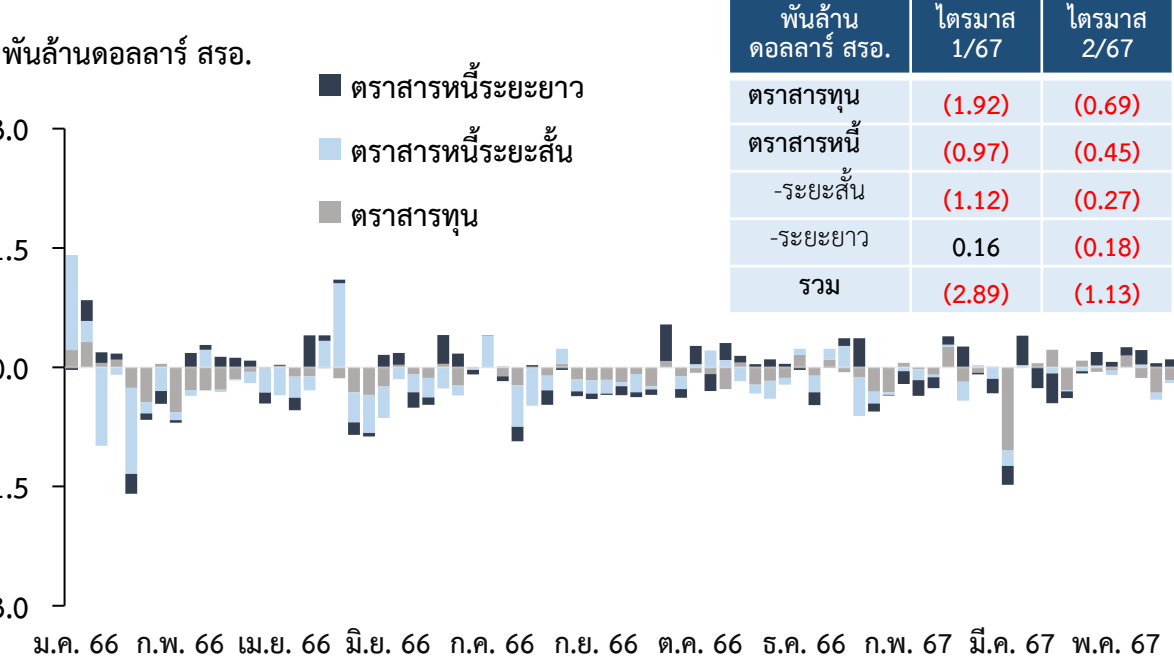
ค่าเงินบาทเฉลี่ยปรับอ่อนค่าลงเทียบไตรมาสก่อน ตามนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกอบกับปัจจัยในประเทศในช่วงที่ผ่านมา

ค่าเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. (USDTHB) ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) และดัชนีค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ (DXY)

หมายเหตุ: ข้อมูลเฉลี่ยถึงวันที่ 11 มิ.ย. 67
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย และ Bloomberg

เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ

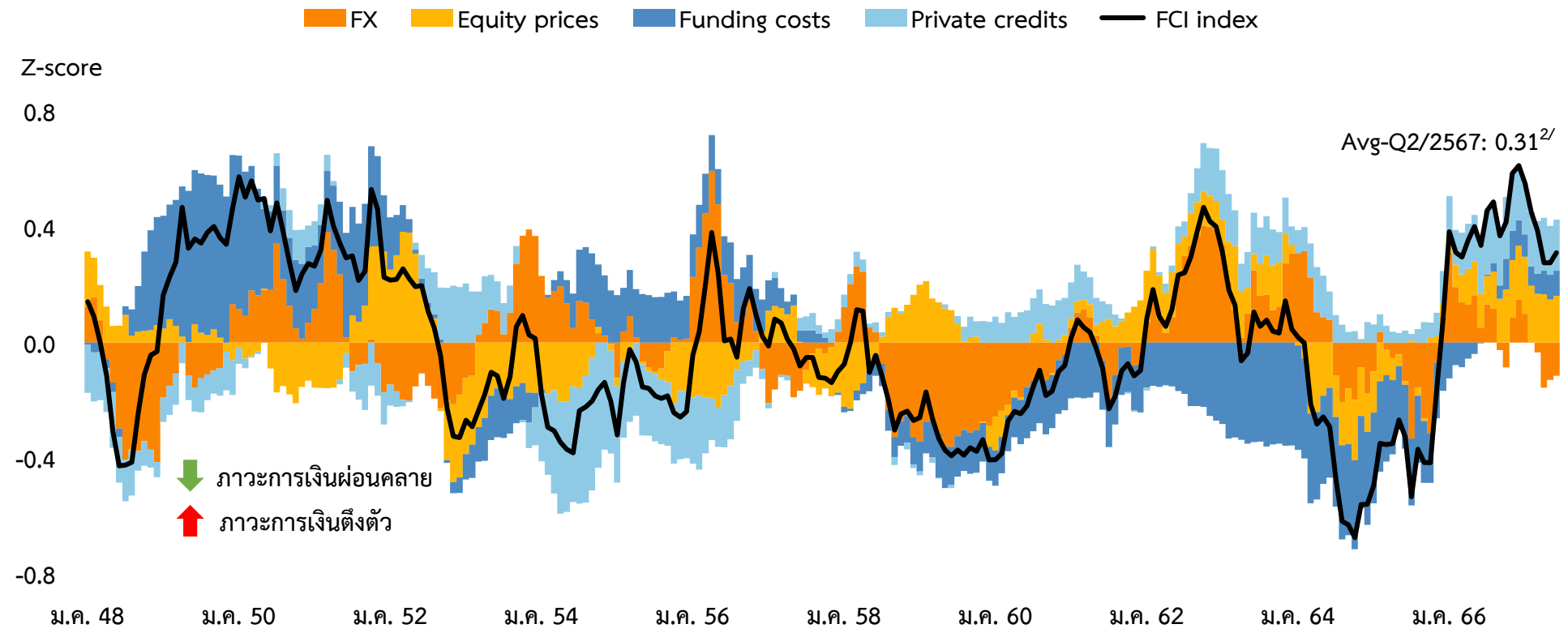

หมายเหตุ: ข้อมูลสุทธิรายสัปดาห์ โดยคำนวณเฉพาะวันที่ตลาดเปิดทำการ และ *ข้อมูลถึงวันที่ 11 มิ.ย. 67
ที่มา: ThaiBMA

ในไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ค่าเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยอยู่ที่ 36.63 อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อน โดยช่วงเดือน เม.ย. เงินบาทปรับอ่อนค่าลงเร็วจากปัจจัยต่างประเทศเป็นสำคัญ หลังนักลงทุนคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ อาจต้องคงอัตราดอกเบี้ยในปีนี้นานกว่าคาด (higher-for-longer) ประกอบกับราคาทองคำที่เคลื่อนไหวผันผวน อย่างไรก็ดี เงินบาทปรับแข็งค่าขึ้นบ้างในช่วงหลัง ตาม global risk sentiment ที่ปรับตัวขึ้น ขณะที่ตัวเลขเศรษฐกิจและเงินเฟ้อของสหรัฐฯ ออกมาต่ำกว่าคาด ส่งผลให้นักลงทุนคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยเร็วขึ้นแต่ยังอยู่ในช่วงปลายปี ทั้งนี้ เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศในไตรมาสที่ 2 (ข้อมูลถึงวันที่ 11 มิ.ย. 67) ไหลออกสุทธิทั้งตลาดตราสารหนี้และตลาดตราสารทุน ส่วนหนึ่งจากความไม่แน่นอนของนโยบายภาครัฐ สำหรับดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยอยู่ที่ 117.40 อ่อนค่าจากไตรมาสก่อนเล็กน้อย จากค่าเฉลี่ยเงินบาทที่ปรับอ่อนค่านำสกุลคู่ค่าคู่แข่ง

ภาวะการเงินโดยรวมตึงตัวลดลงจากไตรมาสก่อน

ดัชนีภาวะการเงิน (Financial Conditions Index: FCI)^{1/}

ภาวะการเงินในไตรมาสที่ 2 ปี 2567 โดยรวมตึงตัวลดลงจากไตรมาสก่อน จาก (1) เครื่องชี้กลุ่มค่าเงินผ่อนคลายมากขึ้นตามค่าเงินบาทที่อ่อนค่า (2) เครื่องชี้กลุ่มการระดมทุนภาคเอกชน (private credit) ตึงตัวลดลงเล็กน้อยจากการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม (3) เครื่องชี้กลุ่มต้นทุนการกู้ยืม (funding costs) ตึงตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรที่ปรับเพิ่มขึ้น

หมายเหตุ ^{1/} ถ่วงน้ำหนัก FCI-sub indices แต่ละหมวดตามสัดส่วนผลกระทบต่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ 4 ไตรมาสข้างหน้า โดยใช้วิธี Bayesian VAR with sign restrictions

^{2/} ข้อมูลเฉลี่ยล่าสุดถึงวันที่ 11 มิ.ย. 67

ที่มา: คำนวณโดย ธปท.

ประเด็นสำคัญในการดำเนินนโยบายการเงิน

เศรษฐกิจ
มีแนวโน้มขยายตัวจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว ขณะที่การส่งออกขยายตัวในระดับต่ำ

เงินเฟ้อ
มีแนวโน้มทยอยปรับขึ้น และประเมินว่าจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2567

เสถียรภาพระบบการเงิน
ต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชน ใกล้เคียงเดิม สิ้นเชื่อภาคธุรกิจ โดยรวมขยายตัว ขณะที่สินเชื่อครัวเรือนชะลอลง โดยต้องติดตามภาวะการเงินของครัวเรือนรายได้น้อย และ SMEs บางกลุ่ม

การตัดสินใจนโยบายการเงิน
อัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจและการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงิน

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เงินเพื่อ

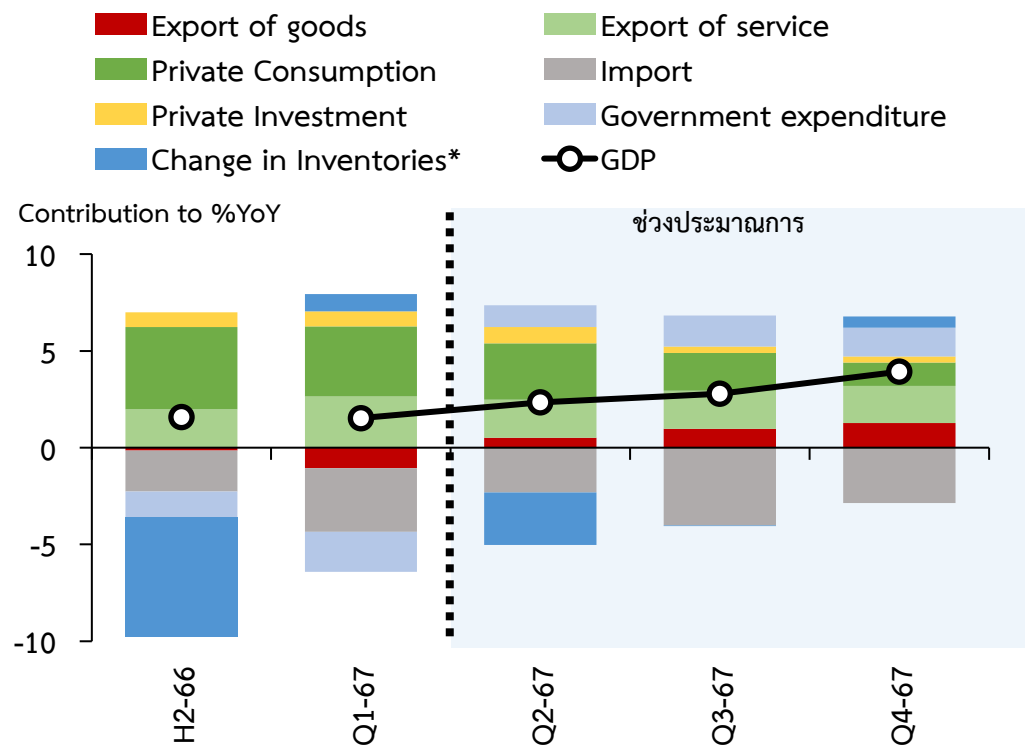
เสถียรภาพระบบการเงิน

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัว แต่ต้องติดตามการฟื้นตัวของการส่งออกและภาคการผลิตในระยะต่อไป

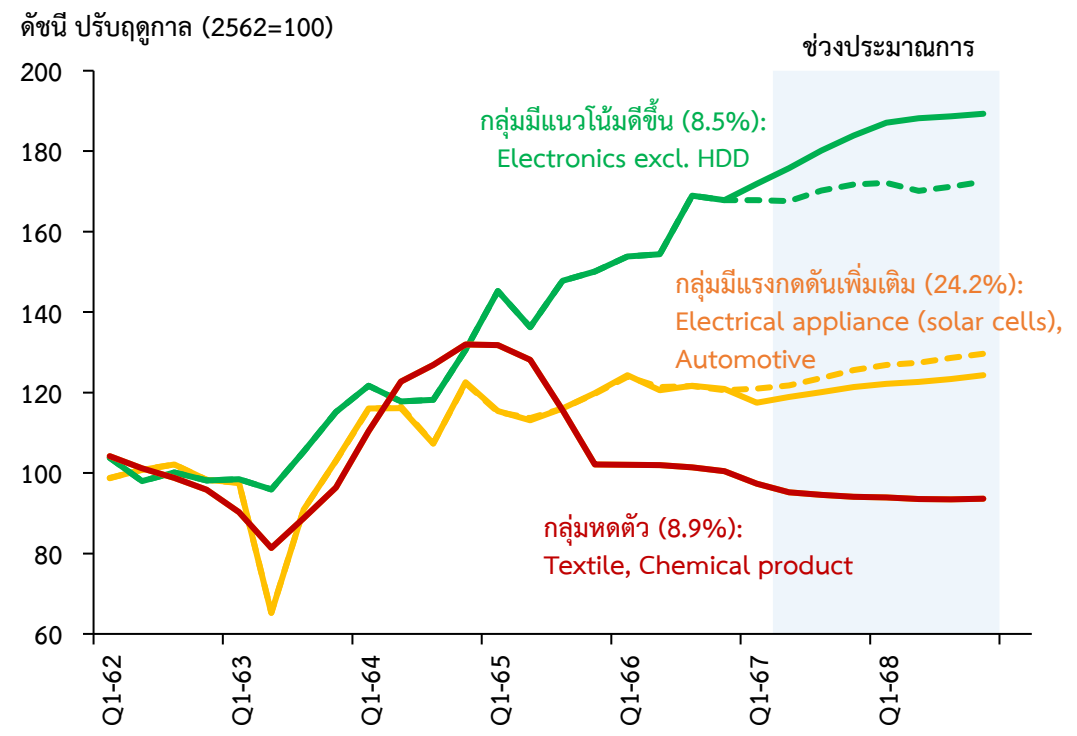
เศรษฐกิจไทยมีแรงขับเคลื่อนจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งการเบิกจ่ายภาครัฐที่กลับมาเร่งขึ้นในไตรมาสที่ 2

การส่งออกขยายตัวในระดับต่ำ โดยสินค้ากลุ่มยานยนต์และ Solar cells มีความเสี่ยงเพิ่มเติม

องค์ประกอบของประมาณการ GDP

มูลค่าการส่งออกแยกกลุ่มสินค้า

หมายเหตุ: * รวม statistical discrepancy หรือ CVM additive error
ที่มา: สศช. คำนวณและประมาณการโดย ธปท.

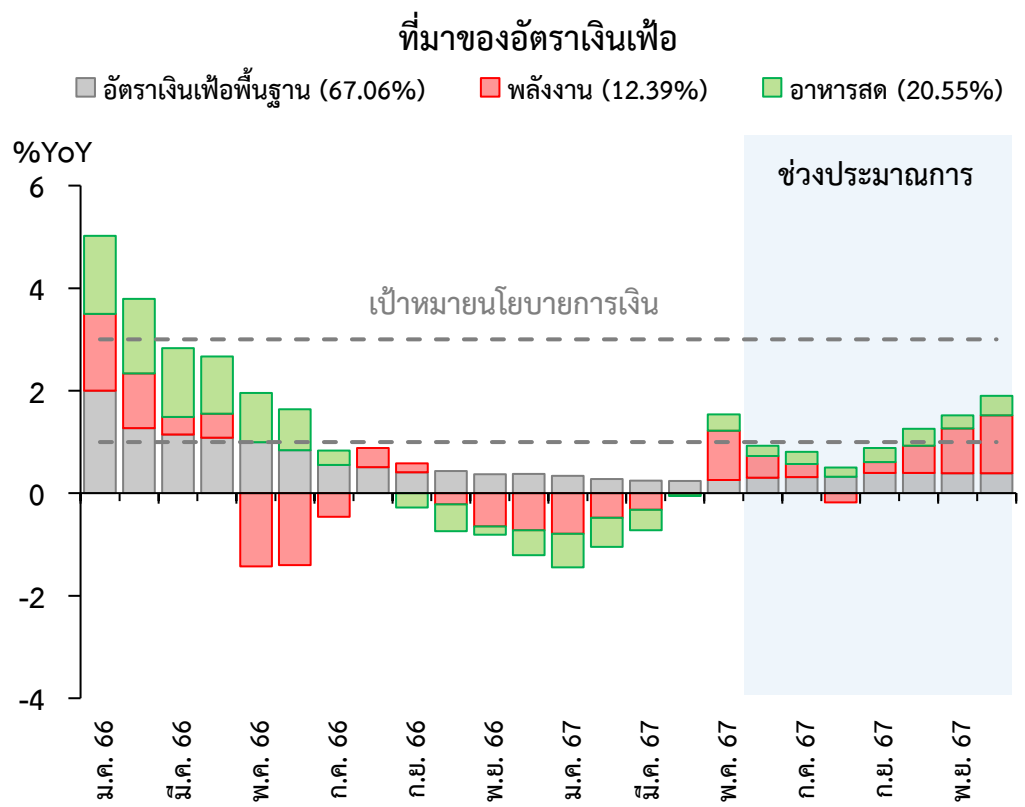
หมายเหตุ: () สัดส่วนมูลค่าการส่งออกต่อการส่งออกสินค้ารวมในปี 2566
ที่มา: กรมศุลกากร ประมาณการโดย ธปท.

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มปรับขึ้นตามราคาพลังงานในประเทศ และประเมินว่าจะกลับสู่กรอบเป้าหมายตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2567

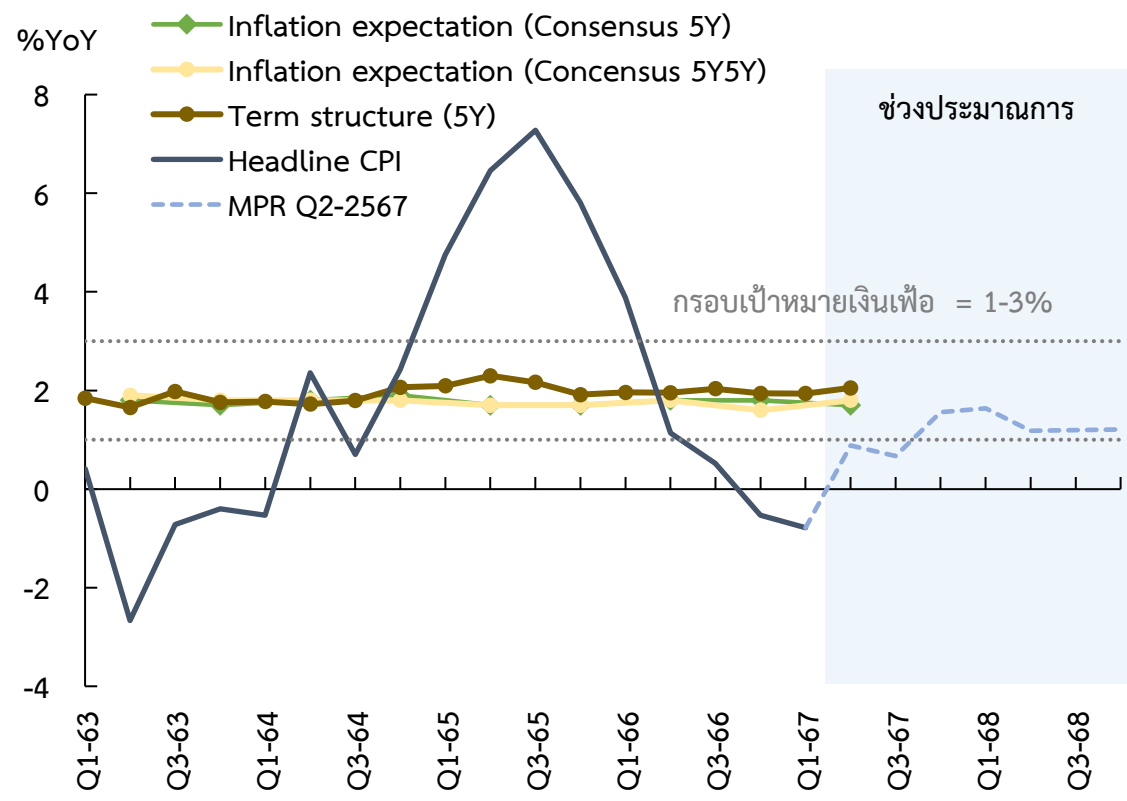
อัตราเงินเฟ้อจะกลับมาต่ำกว่ากรอบในช่วงไตรมาสที่ 3 ปีนี้จากผลของฐานต่ำที่ลดลง

หากหักผลของมาตรการพลังงาน อัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่ผ่านมายังคงเป็นบวก

การมีกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่น่าเชื่อถือสามารถช่วยยืดเหนี่ยวการคาดการณ์เงินเฟ้อของสาธารณชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์และกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ

หมายเหตุ: Term structure ประมาณการด้วย affine term structure model โดยใช้ข้อมูล yield curve และปัจจัยมหภาค

ที่มา: Asia Pacific Consensus Economics, กระทรวงพาณิชย์ และ ธปท.

คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่ากรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ร้อยละ 1-3 ช่วยยืดเหนี่ยวเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางที่อยู่ในระดับใกล้เคียงร้อยละ 2 ตลอดช่วงที่ผ่านมา และมีส่วนช่วยให้อัตราเงินเฟ้อปรับลดลงจากระดับสูงสุดที่เกือบร้อยละ 8 ในเดือนสิงหาคม 2565 ให้กลับมาอยู่ในกรอบเป้าหมายได้ภายในช่วงเวลาเพียง 7 เดือน

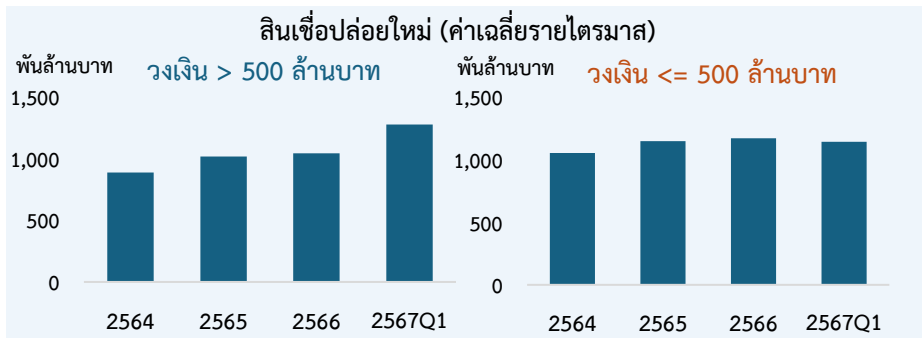
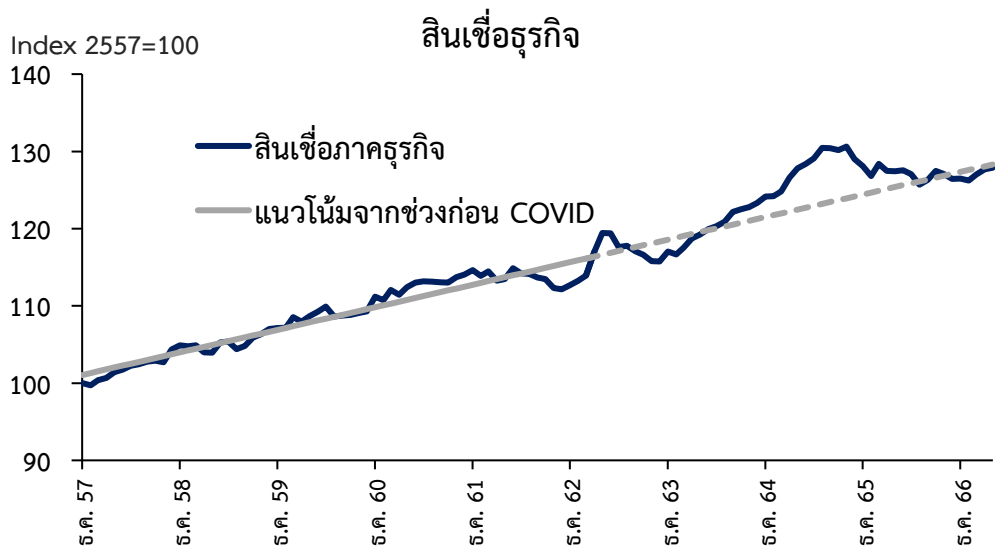
ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่ไม่สูงและผันผวนเกินไปจะเอื้อต่อการวางแผนทางการเงินของทั้งครัวเรือนและภาคธุรกิจ เช่น การวางแผนการบริโภคและการออมของประชาชน รวมทั้งการวางแผนการลงทุนของภาคธุรกิจให้สามารถเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสำคัญต่อการเติบโตของเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

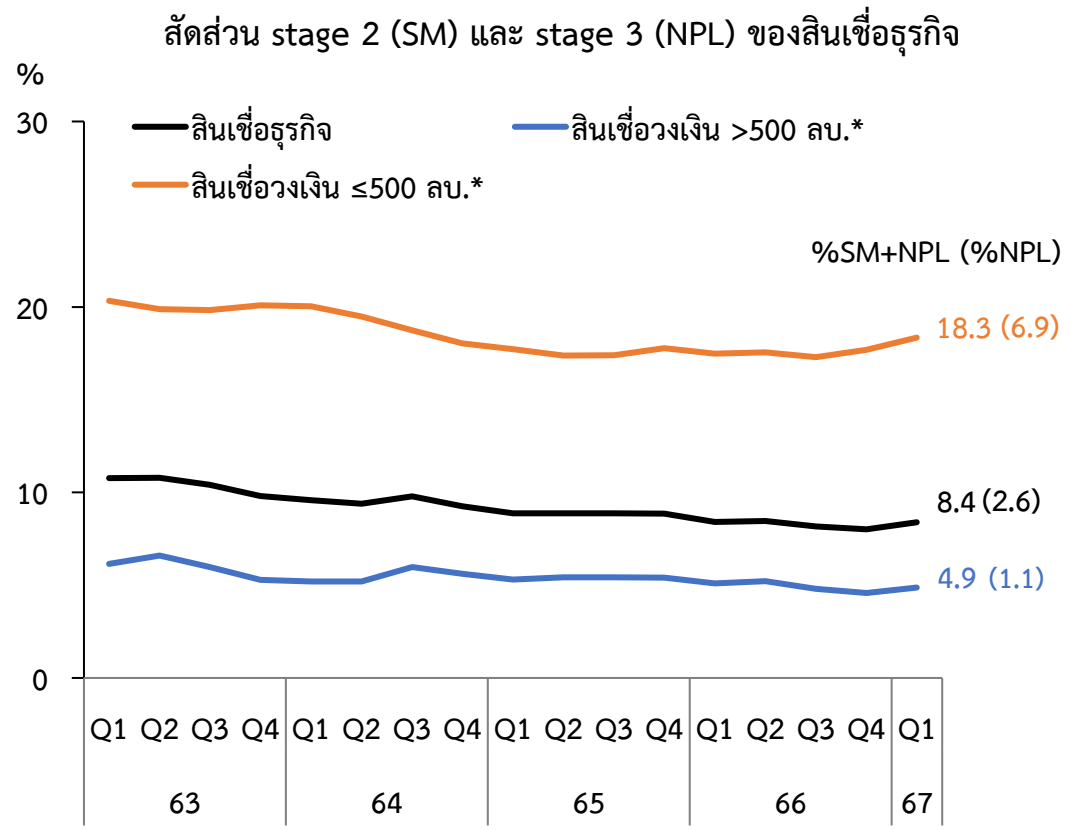
กลไกการให้สินเชื่อภาคธุรกิจในภาพรวมยังทำงานได้ แต่ต้องติดตามภาวะการเงินของธุรกิจ SMEs

สินเชื่อภาคธุรกิจขยายตัวใกล้เคียงแนวโน้มในอดีต

คุณภาพสินเชื่อโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ปรับแย่ลงบ้าง

หมายเหตุ: (1) ข้อมูลครอบคลุม ธพ. ไทย 14 แห่ง (2) แนวโน้มจากช่วงก่อน COVID ใช้ข้อมูล ร.ค. 2557 - ก.พ. 2563 (3) สินเชื่อปล่อยใหม่แสดงวงเงินรวมที่ธุรกิจได้รับ ที่มา: ธพท.

หมายเหตุ: *ธุรกิจที่มีวงเงินสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่ง ณ มี.ค. 2567 และข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพท.

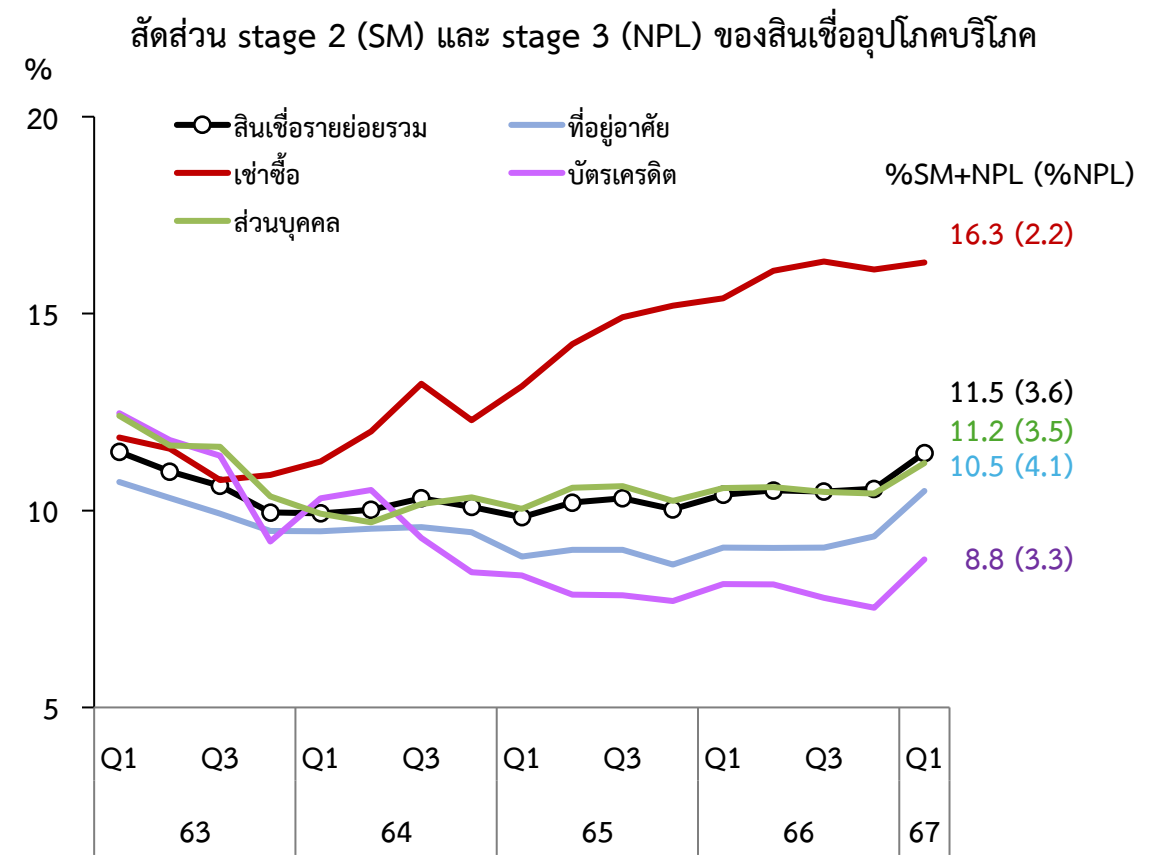
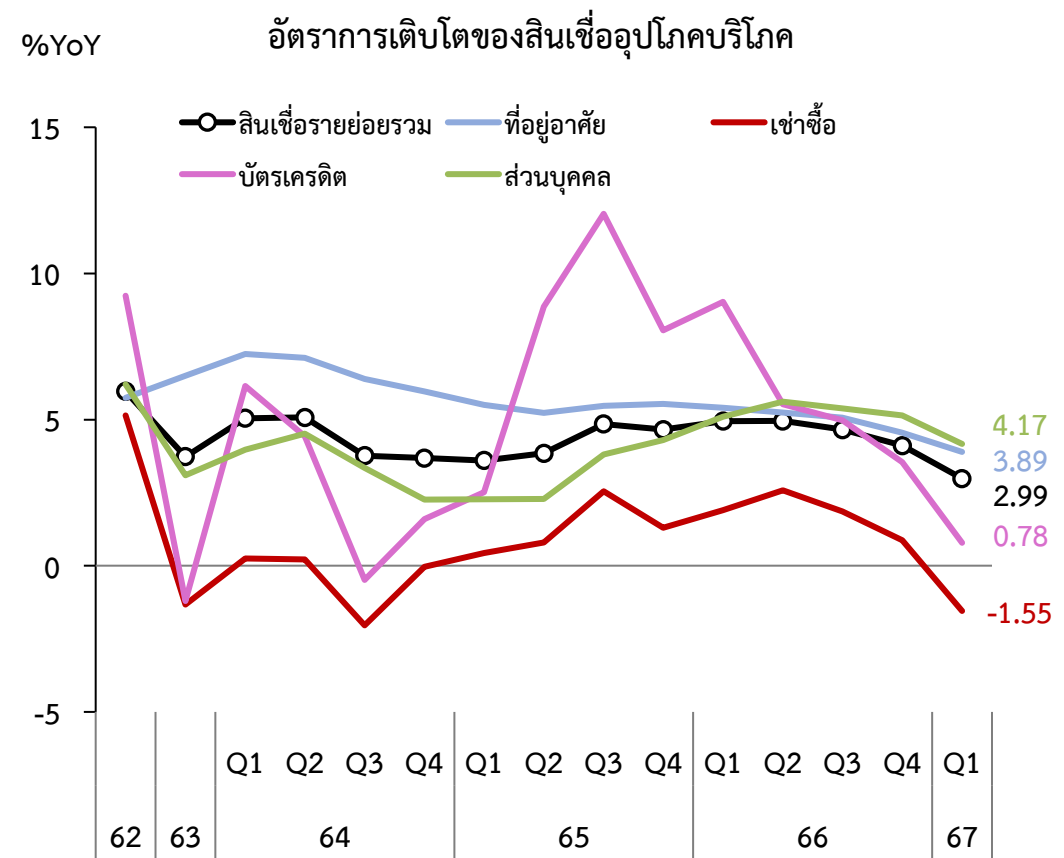
ที่มา: ธพท.

สินเชื่อภาคครัวเรือนชะลอลง ส่วนหนึ่งสอดคล้องกับกระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ (debt deleveraging)

สินเชื่อครัวเรือนขยายตัวชะลอลง โดยเฉพาะสินเชื่อเช่าซื้อและบัตรเครดิต

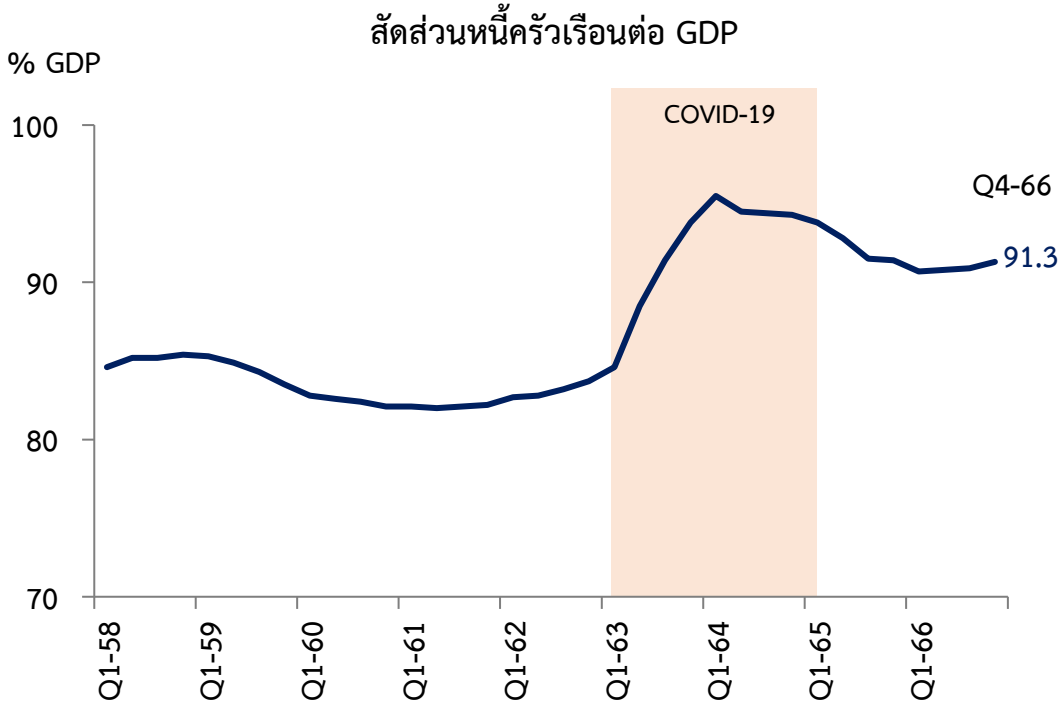
คุณภาพสินเชื่อต่ำลง แต่ยังเป็นไปตามที่ประเมินไว้

หมายเหตุ: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพ. ซึ่งคิดเป็น 60% ของหนี้ครัวเรือน (ต่างจากข้อมูลแถลงข่าวระบบ ธพ. ซึ่งสินเชื่อรายย่อยของระบบ ธพ. คิดเป็น 33.5% ของหนี้ครัวเรือน) ที่มา: ธพ.

คณะกรรมการฯ มีความกังวลต่อหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง จึงสนับสนุนมาตรการของ ธปท. ในการดำเนินมาตรการเฉพาะจุดผ่านสถาบันการเงิน

สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP อยู่ในระดับสูง

ที่มา: สศช. และ ธปท.

ธปท. ผลักดันให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อตามความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีปัญหาการชำระหนี้

การปรับโครงสร้างหนี้สะสมของระบบสถาบันการเงิน ไตรมาส 1 ปี 2567*		
จำนวนบัญชี รวม 3.71 ล้านบัญชี	ธพ. + non-banks	0.61 ล้านบัญชี
	SFIs	3.10 ล้านบัญชี
มูลค่าภาระหนี้ 9.2 แสนล้านบาท	ธพ. + non-banks	2.6 แสนล้านบาท
	SFIs	6.6 แสนล้านบาท

หมายเหตุ: *ครอบคลุมลูกหนี้รายย่อยและ SMEs

มาตรการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนเฉพาะจุด	
ปรับโครงสร้างหนี้ ก่อน 1 หลัง 1 (เริ่ม 1 ม.ค. 67)	ปิดจบหนี้เรื้อรังสำหรับกลุ่มเปราะบาง (เริ่ม 1 เม.ย. 67)
มาตรการ: - ปรับโครงสร้างหนี้ก่อนเป็นหนี้เสียอย่างน้อย 1 ครั้ง เมื่อเริ่มมีสัญญาณว่าลูกหนี้กำลังมีปัญหา - ปรับโครงสร้างหนี้หลังเป็นหนี้เสียอย่างน้อย 1 ครั้ง ก่อนเจ้าหนี้ฟ้อง โอนขาย ยึดทรัพย์ - สถาบันการเงินไม่โอนขายหนี้ในช่วง 60 วัน หลังเสนอแผนปรับโครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้	เงื่อนไข: - สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่เป็นวงเงินหมุนเวียนไม่กำหนดเวลาปิดจบหนี้ เช่น บัตรกดเงินสด - ไม่เป็นหนี้เสีย - จ่ายดอกเบี้ยมากกว่าเงินต้นในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา การช่วยเหลือ: - เปลี่ยนเงื่อนไขสัญญาเป็นสินเชื่อที่ผ่อนชำระเป็นงวด (installment loan) ให้ปิดจบหนี้ภายใน 5 ปี - ลดอัตราดอกเบี้ยลงมาที่ไม่เกิน 15% ต่อปี

อัตราดอกเบี้ยนโยบายปัจจุบันอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อที่ปรับดีขึ้น รวมทั้งเอื้อต่อการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว แต่ต้องติดตามพัฒนาการของเศรษฐกิจโดยเฉพาะการฟื้นตัวของภาคการส่งออกและมาตรการภาครัฐ

การประชุมครั้งที่ 3/2567
(12 มิถุนายน 2567)

กนง. มีมติ 6 ต่อ 1
ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ

2.50 ต่อปี

โดย 1 เสียง เห็นควรให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว ขณะที่การส่งออกขยายตัวในระดับต่ำ ทั้งนี้ ต้องติดตามการฟื้นตัวของการส่งออกและภาคการผลิตและนโยบายภาครัฐในช่วงครึ่งหลังของปี ด้านอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มทยอยปรับขึ้นและประเมินว่าจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2567

ระบบการเงินโดยรวมมีเสถียรภาพ กนง. มีความกังวลต่อหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง จึงสนับสนุนนโยบายของ ธปท. ที่ให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อตามความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ตระหนักถึงปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs ที่มีมาอย่างต่อเนื่อง จึงสนับสนุนการใช้มาตรการที่ตรงจุด เช่น มาตรการค้ำประกันสินเชื่อ

อัตราดอกเบี้ยปัจจุบันอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่โน้มเข้าสู่ระดับศักยภาพและการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงิน ขณะที่กรรมการ 1 ท่าน เห็นว่าควรปรับลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 ต่อปี เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่ำลงจากปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ชัดเจนขึ้น และจะมีส่วนช่วยบรรเทาภาระของลูกหนี้ได้บ้าง

ร้อยละต่อปี	2565	2566	2565			2566				2567
			ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.5	1.9	2.4	4.4	1.3	2.6	1.8	1.4	1.7	1.5
ด้านการผลิต										
ภาคการเกษตร	2.5	2.0	3.9	-1.8	3.6	6.2	1.5	1.1	-0.6	-3.5
ภาคนอกการเกษตร	2.5	1.9	2.3	4.9	1.0	2.3	1.8	1.5	2.0	2.0
การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	0.7	-3.2	-0.4	6.5	-4.6	-2.6	-3.5	-4.4	-2.4	-3.0
การก่อสร้าง	-2.4	-0.6	-4.2	-2.4	3.3	3.8	0.3	0.5	-8.8	-17.3
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	3.7	3.8	3.8	4.1	3.7	3.3	3.4	3.3	5.1	4.3
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	8.0	8.5	5.6	11.3	11.0	12.5	7.4	7.1	7.0	9.4
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	34.5	18.0	39.3	47.6	26.3	34.4	15.3	15.0	9.8	11.8
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	5.2	3.3	6.4	4.8	3.9	3.5	3.7	3.1	2.8	6.7
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-2.3	3.1	-1.0	-2.7	-3.1	0.9	2.4	4.2	4.7	2.9
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	2.3	1.9	2.6	3.2	2.0	1.9	2.5	1.9	1.1	0.8

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย

ร้อยละต่อปี	2565	2566	2565			2566				2567
			ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.5	1.9	2.4	4.4	1.3	2.6	1.8	1.4	1.7	1.5
ด้านการใช้จ่าย										
อุปสงค์ในประเทศ	4.0	3.5	4.0	6.0	3.1	3.0	3.6	3.9	3.6	2.6
การบริโภคภาคเอกชน	6.2	7.1	6.7	9.1	6.4	5.9	7.3	7.9	7.4	6.9
การลงทุนภาคเอกชน	4.7	3.2	1.8	10.7	4.3	2.8	1.4	3.5	5.0	4.6
การอุปโภคภาครัฐ	0.1	-4.6	2.6	-1.5	-7.1	-6.0	-4.3	-5.0	-3.0	-2.1
การลงทุนภาครัฐ	-3.9	-4.6	-7.7	-5.6	2.7	4.2	-2.1	-3.4	-20.1	-27.7
การนำเข้าสินค้าและบริการ	3.6	-2.3	7.3	8.9	-5.4	-0.2	-2.6	-9.4	3.9	5.3
สินค้า	1.2	-3.8	5.7	6.7	-10.2	-3.6	-4.8	-10.4	5.0	4.3
บริการ	13.6	4.2	13.7	18.2	13.6	14.5	6.4	-5.2	2.1	9.6
การส่งออกสินค้าและบริการ	6.1	2.1	7.7	7.5	-2.3	1.9	0.9	1.1	4.9	2.5
สินค้า	1.1	-2.8	4.2	1.8	-10.5	-5.6	-5.3	-3.0	3.4	-2.0
บริการ	59.9	38.3	47.6	69.7	78.1	66.9	53.7	30.6	14.9	24.8
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	13.5	17.0	2.7	-0.9	4.2	4.5	3.6	5.4	3.5	1.6
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	-15.7	7.0	-7.1	-7.3	0.7	3.5	-1.1	2.5	2.0	2.9
ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	6.6	-14.4	-1.4	-1.9	5.3	-0.8	-4.3	-4.7	-4.5	n.a.
เงินสำรองระหว่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	216.6	224.5	222.3	199.4	216.6	224.5	218.2	211.8	224.5	223.4
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.3	1.0	1.4	1.2	1.2	1.0	1.1	1.0	0.8	1.0
อัตราการว่างงาน ปรับฤดูกาล (ร้อยละ)	n.a.	n.a.	1.4	1.2	1.2	1.0	1.1	1.0	0.8	1.0

หมายเหตุ: *ข้อมูลอาจเปลี่ยนแปลงตามรอบการปรับปรุงข้อมูลและการปรับวิธีการบันทึกข้อมูล
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565			2566				2567
			ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
1. ภาคตลาดการเงิน										
ตลาดพันธบัตร										
ส่วนต่างอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้น (2 ปี) และระยะยาว (10 ปี)	1.0	0.4	1.2	1.3	1.0	0.6	0.4	0.6	0.4	0.4
ตลาดหลักทรัพย์										
SET Index (end of period)	1,668.7	1,415.9	1,568.3	1,589.5	1,668.7	1,609.2	1,503.1	1,471.4	1,415.9	1,377.9
Actual volatility (SET Index) ^{1/}	11.0	11.8	12.6	9.9	9.4	12.0	11.6	10.2	13.2	10.0
อัตราส่วนราคาต่อกำไร (P/E ratio) (เท่า)	18.2	18.4	18.5	17.5	18.2	19.3	18.0	20.3	18.4	18.1
ตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (ค่าเฉลี่ย)										
Actual volatility (บาท) (%annualized) ^{2/}	8.6	9.1	6.9	9.1	11.9	10.9	8.0	8.0	9.4	8.6
ดัชนีค่าเงินบาท (NEER)	115.5	119.8	116.0	113.6	115.9	120.3	119.8	119.8	119.2	118.8
ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER)	103.3	104.3	104.1	101.8	103.2	106.1	104.5	104.2	102.4	100.9
2. ภาคสถาบันการเงิน ^{3/}										
อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของลูกค้าน้ำหนักเฉลี่ย (MLR) ^{4/}	6.00	7.25	5.49	5.55	6.00	6.56	7.00	7.04	7.25	7.25
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ^{4/}	0.98	1.65	0.45	0.50	0.98	1.15	1.40	1.49	1.65	1.65
ความเสี่ยงของเงินกองทุน										
เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (%)	19.4	20.1	19.6	19.2	19.4	19.4	19.5	19.9	20.1	19.4
ความสามารถในการทำกำไร										
กำไรสุทธิ (พันล้านบาท)	238.0	251.0	65.0	60.0	63.0	60.0	74.0	65.0	53.0	68.0
กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยต่อปี (ROA) (เท่า)	1.0	1.1	1.1	1.0	1.1	1.0	1.3	1.1	0.9	1.1
สภาพคล่อง										
เงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝากและตัวแลกเงิน	92.0	91.0	93.8	94.5	92.0	90.6	92.0	92.4	91.0	90.1

หมายเหตุ: ^{1/} คำนวณโดยวิธี Annualized standard deviation of return
^{2/} Daily volatility (โดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักแบบ exponential)

^{3/} ข้อมูลครอบคลุมธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ
^{4/} ค่าเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ 6 แห่งตั้งแต่ ก.ค. 2564

54/59

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565			2566				2567
			ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
3. ภาคครัวเรือน										
หนี้ครัวเรือนต่อ GDP (%)	91.4	91.3	92.8	91.5	91.4	90.7	90.8	91.0	91.3	n.a.
สินทรัพย์ทางการเงินต่อหนี้สิน (เท่า)	2.8	n.a.	2.9	2.9	2.8	2.8	2.7	2.7	2.6	n.a.
สัดส่วนสินเชื่อก้างชำระเกิน 3 เดือน (NPLs) ของระบบ ธพ. (%)										
สินเชื่ออุปโภคบริโภค	2.6	2.9	2.7	2.6	2.6	2.7	2.7	2.8	2.9	3.0
สินเชื่อที่อยู่อาศัย	3.0	3.3	3.4	3.3	3.0	3.2	3.2	3.2	3.3	3.5
สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์	1.9	2.1	1.5	1.7	1.9	1.9	2.0	2.1	2.1	2.1
สินเชื่อบัตรเครดิต	3.1	3.6	2.7	2.5	3.1	3.1	3.0	3.3	3.6	4.1
สินเชื่อส่วนบุคคล	2.4	2.5	2.4	2.2	2.4	2.3	2.3	2.4	2.5	2.5
4. ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน										
อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (OPM) (%) ^{5/}	7.6	7.4	8.3	7.3	6.4	7.4	7.4	7.8	7.1	8.0
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (D/E ratio) (เท่า) ^{5/}	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7
อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (ICR) (เท่า) ^{5/}	5.5	4.8	6.6	4.9	4.3	4.9	4.4	5.2	3.9	5.3
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเวียน (Current ratio) (เท่า) ^{5/}	1.8	1.7	1.8	1.7	1.8	1.8	1.8	1.8	1.7	1.7
สัดส่วนสินเชื่อก้างชำระเกิน 3 เดือน (NPLs) ของระบบ ธพ. (%)										
ธุรกิจขนาดใหญ่	1.3	1.1	1.4	1.3	1.3	1.2	1.2	1.2	1.1	1.1
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)	6.7	6.7	6.9	6.6	6.7	6.7	6.7	6.6	6.7	6.9

หมายเหตุ: ^{5/} เฉพาะบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ (โดยใช้ค่ามัธยฐาน) และมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565			2566				2567
			ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
5. ภาคอสังหาริมทรัพย์										
จำนวนที่อยู่อาศัยที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) (หน่วย)										
รวม	64,636	52,877	16,136	17,113	17,776	11,860	14,656	14,407	11,954	10,857
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	19,471	16,163	4,949	4,805	5,056	3,709	4,392	4,178	3,884	3,333
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	19,752	16,065	4,943	5,226	5,216	3,906	4,456	4,299	3,404	3,158
อาคารชุด	25,413	20,649	6,244	7,082	7,504	4,245	5,808	5,930	4,666	4,366
จำนวนที่อยู่อาศัยเปิดขายใหม่ (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) (หน่วย)										
รวม	107,051	101,536	30,250	24,966	27,912	22,133	25,647	22,389	30,810	15,671
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	24,748	30,929	5,323	8,678	7,188	4,942	5,683	8,747	11,287	6,091
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	28,525	21,577	9,015	6,957	7,898	5,284	5,137	6,484	4,617	3,853
อาคารชุด	53,778	49,030	15,912	9,331	12,826	11,907	14,827	7,158	14,906	5,727
ดัชนีราคาที่อยู่อาศัย (ปี 2554 = 100)										
ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน	141.5	147.1	141.4	140.9	145.3	146.7	145.5	146.7	149.5	150.7
ดัชนีราคาทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดิน	167.4	174.1	167.4	168.4	169.2	172.0	173.2	174.7	176.4	177.7
ดัชนีราคาอาคารชุด	184.4	193.2	185.3	181.6	188.9	194.7	188.9	190.4	198.9	197.8
ดัชนีราคาที่ดิน	180.2	182.5	179.6	178.0	184.3	175.0	181.6	184.8	188.5	185.9
6. ภาคการคลัง										
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	60.9	61.9	61.0	60.5	60.9	61.3	61.7	62.4	61.9	63.4
7. ภาคต่างประเทศ										
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-3.2	1.4	-5.8	-6.1	0.6	2.7	-0.8	2.1	1.5	2.2
หนี้ต่างประเทศต่อ GDP (%) ^{6/}	40.0	38.2	37.8	37.0	40.0	40.2	38.1	37.4	38.2	35.5
หนี้ต่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	200.3	193.2	194.0	187.9	200.3	201.8	192.8	190.0	193.2	178.9
ระยะสั้น (%)	40.0	41.0	39.5	40.7	40.0	39.7	40.2	41.6	41.0	43.3
ระยะยาว (%)	60.0	59.0	60.5	59.3	60.0	60.3	59.8	58.4	59.0	56.7
เงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น (เท่า) ^{7/}	2.3	2.5	2.4	2.2	2.3	2.3	2.4	2.4	2.5	2.5

หมายเหตุ: ^{6/} สัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อค่าเฉลี่ย 3 ปี ของ Nominal GDP

^{7/} หนี้ต่างประเทศระยะสั้นที่นำมาคำนวณ คือ หนี้ต่างประเทศที่มีกำหนดชำระคืนภายใน 1 ปีนับจากวันสิ้นงวดนั้น ๆ (remaining maturity basis)

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ร้อยละ	2567				2568				2569	
	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	
> 16	0	0	1	1	1	2	2	3	3	
14.0-16.0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	
12.0-14.0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	
10.0-12.0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	
8.0-10.0	0	1	2	1	2	2	2	2	3	
6.0-8.0	1	3	7	5	5	6	8	7	6	
4.0-6.0	7	16	36	20	22	20	19	21	17	
2.0-4.0	56	54	40	49	38	37	36	29	29	
0.0-2.0	32	19	9	16	19	20	21	20	22	
(-2.0)-0.0	3	4	2	3	7	6	6	9	12	
(-4.0)-(-2.0)	1	1	1	1	1	2	2	3	4	
(-6.0)-(-4.0)	0	0	1	1	1	1	1	1	1	
(-8.0)-(-6.0)	0	1	0	1	1	1	1	1	1	
< -8	0	0	1	2	2	2	2	2	2	

อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ร้อยละ	2567				2568				2569	
	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	
> 5.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
5.0-5.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
4.5-5.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
4.0-4.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
3.5-4.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
3.0-3.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
2.5-3.0	0	0	0	0	1	1	1	2	2	
2.0-2.5	0	0	1	2	5	6	5	6	7	
1.5-2.0	0	1	5	9	14	15	15	15	16	
1.0-1.5	0	12	18	22	25	25	25	25	25	
0.5-1.0	33	40	33	31	27	26	26	26	25	
0.0-0.5	64	37	29	24	18	17	18	17	16	
(-0.5)-0.0	3	10	12	10	7	7	8	7	7	
< -0.5	0	1	2	3	2	2	2	2	2	

เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี อย่างยั่งยืนของไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย

273 ถนนสามเสน แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

Tel. +66 2283-5353

Bank of Thailand Channel
Hotline1213 Channel

www.bot.or.th

[@bankofthailand](https://twitter.com/bankofthailand)

[bankofthailand](https://www.facebook.com/bankofthailand)
Hotline1213